# SPECIJAL Br. 8 132 STRANE

ISBN 978-86-911731-3-5




# Smrtonosni kamen

cena. 280 din.
Cg 3C Mk 180 den

ZAGOR




veseli četvrtak

FERRI G.

BONELLI COMICS



Uz knjižicu Zagorov svet
IZGUBLJENA BLAGA poklon specijal
SMRTONOSNI KAMEN

# ZAGOR

**SPECIJAL Br. 8**

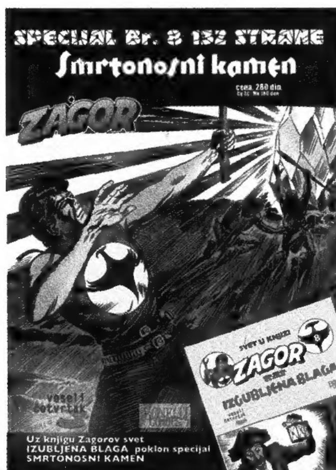
SMRTONOSNI KAMEN 11. 2. 2010.

| | |
|---|---|
| autor lika | Guido **NOLITTA** |
| tekst | Marcello **TONINELLI** |
| crtež | Gallieno **FERRI** |
| naslovna strana | Gallieno **FERRI** |
| urednik izdanja | Bojan **ĐURIĆ** |
| tehnički urednik | Nemanja **JOVANOVIĆ** |
| prevod | Marija **ĐORĐEVIĆ** |
| lektura | Bojana **ĐURIĆ** |
| redakcija | Dušan **MLADENOVIĆ**, Igor **KNEŽEVIĆ** |
| izdavač | GRAFART, Beograd, Tel: 011 386 0 988, e-mail: redakcija@veselicetvrtak.com |
| štampa | GEO ŠTAMPA, GRAFart |
| distribucija | GLOBAL PRESS Tel: 011 3292 315 |

Broj originala: **2**
naslov originala:
**LA PIETRA CHE UCCIDE**

Godina izdanja 2010.
ISBN 978-86-911731-3-5 COBISS.SR-ID 146118668

EDICIJA veseli četvrtak




veseli četvrtak




## Dragi čitaoci

Za sva propuštena izdanja edicije veseli Četvrtak, mozete se obratiti putem mejla: **klubcitalaca@veselicetvrtak.com**, telefonom: 011 271 0 488, ili ih možete kupiti u maloprodajnim OBJEKTIMA

TRAFIKA

• **u Beogradu**, ul. Sarajevska 40/lok. 4 • **u Beogradu**, ul. Despota Stefana (29. novembra) 74 • **u Beogradu**, Terazije 30-32 • **u Beogradu**, na Banjici, Crnotravska 7-9 • **na Novom Beogradu**, u 23. bloku, ulica Milutina Milankovića 34 • **na Novom Beogradu**, u 45. bloku, ul. Jurija Gagarina 231/III/lok. 118 • **na Novom Beogradu**, Omladinskih brigada 65, blok 70a, lokal 10 • **u Novom Sadu**, ul. Futoška 21 lokal L1 • **u Novom Sadu**, Sutjeska 2 (Spens) • **u Kraljevu**, ulica Omladinska 26 • **u Šapcu**, ulica Masarikova 5, • **u Kragujevcu**, ul. Njegoševa 6 …
kao i u STRIPOTECI DARKWOOD, Lomina ulica broj 5, Beograd.

Do sledećeg broja, redakcija

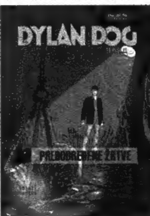
veseli četvrtak

**DO SADA OBJAVLJENI ZAGOR SPECIJAL NASLOVI KOJE MOŽETE DA PORUČITE :**

1. Crni plamen 2. Grad iznad sveta 3. Tajna Kristifora Kolumba 4. Princ vilenjaka 5. Crna duša 6. Darkvud godine nulte 7. Legenda o skitnici Ficiju

**NASLOVI TRENUTNO U PRODAJI NA SVIM KIOSCIMA :**

**Dylan dog 27,** Predodređene žrtve



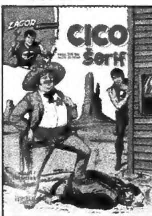

**Tex 19,** Madi Krik



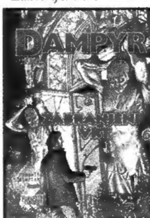

**Martin Mystere 10,** Grendel!




**Cico Specijal 5 ,** Cico šerif



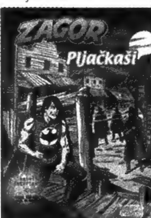

**Dampyr 26,** Zabranjeni vrt




**Mr No 26,** Opsada




**Zagor 27,** Pljačkaši




**Zagor Odabrane Priče 7,** Povratak vampira




**Brad Barron 6,** Put nasilja




**Komandant Mark 6,** Saboteri s Ontarija




**Dylan Dog Superbook 9**




veseli četvrtak


POŠTO JE BIO PREŠAO BESKRAJNA PROSTRANSTVA...


...NA PUTU SE POJAVILA PLAVA PLANETA...


...SUMANUTO JURCANJE...
F-WAAAAMM


...I NA KRAJU POSLED-
NJI PRODOR...


...KROZ ATMOSFERU
TOG SVETA...


...ZAVRŠIO SE STRAŠNIM UDARCEM O TVRDU STENOVITU POVRŠINU.
B-WAAAOOOMM


NAOČIGLED ZAPANJENIH STANOVNIKA...


...CRNI OBLACI BRZO SU OBAVILI CELU OBLAST...

...POD DEJSTVOM MRAČNIH ELEKTROMAGNETNIH POJAVA DOŠLO JE DO STRAŠNOG PRAŽNJENJA OBLAKA I U TAJANSTVENO NEBESKO TELO SRUČILA SE KIŠA GROMOVA...

CRA-A-ACKLE

CRAAAACK

CRACKLE

...RAZARAJUĆI POLAKO NJEGOVU POVRŠINU...

...SVE DOK...

CRA-AAAAACK

O-OOOOOH!

POŠTO SU SE OBLACI BRZO RAZIŠLI, OGROMNI KOSMIČKI *KAMEN* PRVI PUT JE ZABLISTAO NA SUNČEVIM ZRACIMA NA ZEMLJI!

# Smrtonosni kamen

PIŠE: TONINELLI

CRTA: FERRI







...I NOZDRVA NAŠIH STARIH POZNANIKA...
KARAMBA I... ŠMRK... KARAMBITA! IZGLEDA DA OVO ODVRATNO MESTO IMA I SVOJE POZITIVNE STRANE!
IZGLEDA...


POŽURIMO UKOLIKO ŽELIMO DA NAĐEMO SLOBODNA MESTA I NARUČIMO PEČENO PILE PRE NEGO ŠTO SVA BUDU POJEDENA!
OVO JE BILO MUDRO S TVOJE STRANE, SVIH MI BRKOVA MOJE PORODICE!


POZADI IMA SLOBODNIH STOLOVA...


DOBRO DOŠLI U „PALAS SALUN", DOBRI LJUDI!
!


IMAMO PILIĆE, NAJVEĆE I NAJUKUSNIJE U CELOJ OBLASTI, I NAJSVEŽIJE PIVO NA GRANICI!
HILJADU MI SKALPOVA... TAJ GLAS...
?


DIGING BILE!
ZAGORE! ČIKO!


SVIH MI BUBNJEVA DARKVUDA! ŠTA TI RADIŠ U OVOM ZABITOM SELU?
AH! JA SAM ŽRTVA NEPREDVIĐENIH OKOLNOSTI!


PRE NEKOLIKO MESECI NEKAKO SAM NABAVIO MAPU ŠPANSKIH KONKVISTADORA. NA NJOJ SU BILI OZNAČENI RUDNICI SREBRA, KOJI SE NALAZE NA OVIM PLANINAMA!
!


ORGANIZOVAO SAM SKUPU EKSPEDICIJU... A ISPOSTAVILO SE DA JE BILA REČ O RUDNIKU BAKRA KOJI SE KORISTI VEĆ VIŠE OD DESET GODINA!


U MEĐUVREMENU SAM POTROŠIO SVE... PA SAM PRIHVATIO OVAJ ODVRATNI POSAO KAKO BIH SKUPIO PARE DA ZBRIŠEM ODAVDE!


HA-HA! DAĆEMO TI BOGATU NAPOJNICU KAKO BI ŠTO PRE STIGAO DO SUME KOJA TI JE POTREBNA...
...A SAD POŽURI I DONESI NAM DVA PEČENA PILETA I DVE KRIGLE PIVA S DVA PRSTA PENE... ILI NEMA NAPOJNICE!
NARAVNO, GOSPODINE!


DOK JE MRŠAVI TRAGAČ ZA BLAGOM TRČAO PREMA KUHINJI...


...U ZADIMLJENI SALUN UŠLA SU DVA NEOBIČNA GOSTA...


HEJ, GLEDAJ... ZAR ONO NIJE NAŠ STARI PRIJATELJ MULIGAN?
DO ĐAVOLA, U PRAVU SI. ALI... ON JE SLEP?!


VISKI... DUPLI!
ODMAH!


MULIGANE! ŠTA TI SE DOGODILO? KO TE JE TAKO UDESIO?
JEDAN DIJAMANT!


SVETI DIJAMANT VUVUKAMA! NAJVEĆI KOJI SAM DOSAD VIDEO... VEĆI OD ČOVEKA... PROVIDAN KAO IZVORSKA VODA...
!


...ALI OPASNIJI OD ZVEČARKE! KADA SAM SE PRIBLIŽIO DA GA DODIRNEM, IZ NJEGA JE BLESNUO ZRAK... I TOLIKO ME ZASLEPEO DA MI JE SPRŽIO OČI!


PROKLETSTVO! TI, PROKLETO PARČE STAKLA KOJE OBEĆAVAŠ BOGATSTVO, A POSLE OSLEPIŠ... NEKA TE PROŽDERU PAKLENI PLAMENOVI!


SAMO GA JE DEMON LIČNO POSTAVIO NA ZEMLJU... KAKO BI NAS NAMAMIO, A ZATIM NAM UZEO TELO I DUŠU!
!


SASLUŠAJTE ME! NE PRIBLIŽAVAJTE SE IZGUBLJENIM PLANINAMA... ILI ĆE SATANA I VAS ZAUVEK OBELEŽITI SVOJIM ZNAKOM!
!


HILJADU MU TVOROVA! MULIGAN JE SKRENUO... POLUDEO JE!
?!

IZGOVORENE REČI IZAZVALE SU RAZLIČITE REAKCIJE PRISUTNIH...























EVO GA... IZAĆI ĆE IZ GRADA!


SAČEKAĆU DA SE UDALJI DOVOLJNO DALEKO OD RADOZNALACA PRE NEGO ŠTO MU POSTAVIM PITANJA KOJA MI SE VRZMAJU PO GLAVI...




EVO LEZILE-BOVIĆA!


OH, NE... STIŽE ONAJ DAVEŽ...


HM, DOBAR DAN, GOSPODINE MEJSONE...
TAKO SE ISPITUJU NOVI UZORCI S ISKOPINA?

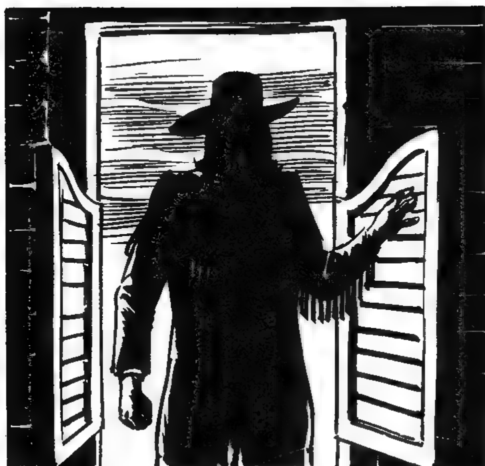

JA SAM... DOŠAO SAM DA MALO POKVASIM GRLO.
ZA PET MINUTA SE VRAĆAM U BARAKU...
NADAM SE DA ĆE BITI TAKO... ŽELIM DA REZULTATI ANALIZA BUDU GOTOVI DO SUTRA!


IDI DO ĐAVOLA, TUPAVKO! NADAM SE DA U TVOJIM PROKLETIM UZORCIMA NEĆU NAĆI NI GRAM BAKRA!


IZVOLITE VAŠE PILIĆE!
HVALA... ALI GDE JE ZAVRŠIO VAŠ KONOBAR?


NEKA ME GROM UDARI AKO ZNAM! NESTAO JE IZNENADA, KAO DA GA JE ZMIJA UJELA!
!
GNAM GNAM


KREĆI, SALE... PROKLETO KAMENJE TE ČEKA!




POD SVETLOSTI MESECA NEŠTO JE ZASVETLU-CALO NA GLAV-NOJ ULICI...
?


ŠTA JE OVO? IZGLEDA KAO PARČE STAKLA... ALI PRE-VIŠE SE SIJA...


POD SVETLOŠĆU PETROLEJSKE LAMPE, U BARACI PRETVORENOJ U LABORATORIJU, USKORO JE USLEDIO ODGOVOR.
OVO JE DIJAMANT! KOMAD DIJA-MANTA...
...S OBZIROM NA OBLIK I DIMENZIJE, OVO JE DEO DIJAMAN-TA VEĆEG OD TRI MOJE PESNICE!


MORA DA GA JE IZGUBIO ONAJ SLEPI TRAPER... TO ZNAČI DA JE GOVORIO ISTINU...


OVO JE DOBRO MESTO ZA SPAVANJE... NEMA VETRA, NIGAI ĆE SKUPITI SUVE GRANE I NALOŽITI VATRU!
ODLIČNO! OBOJICI NAM JE POTREBAN ODMOR...


BLEDOLIKI MULIGAN MORA SE ODMORITI. NIGAI ĆE ZAPALITI VATRU...
NE ZNAM KAKO BIH BEZ TEBE, DEČAČE MOJ!


ALI STALNO SE PITAM DA LI DA NASTAVIM DA PRIHVATAM TVOJU POMOĆ. ODVOJIO SAM TE OD TVOJE BRAĆE, ŽIVOTA NA KOJI SI SE BIO NAVIKAO...


NIGAIN ŽIVOT PRIPADA BLEDOLIKOM. TAKO KAŽE ZAKON NARODA VUVUKAMA...
TO SI MI PONOVIO STO PUTA... IPAK NISAM SIGURAN DA JE OVO PRAVEDNO!


EVO IH!


VA-HE! NEKO SE PRIBLIŽAVA!
!


HEJ, NE TREBA TI TAJ NOŽ! DOLAZIM KAO PRIJATELJ!
SKLONI TO ŠEČIVO, NIGA!!


JEDINU DRAGOCENU STVAR KOJU SAM IMAO IZGUBIO SAM U ONIM PROKLETIM PLANINAMA! SADA SE VIŠE NIČEGA I NIKOGA NE PLAŠIM!


HM... O TOME SAM I HTEO DA RAZGOVARAMO. VAŠA PRIČA U SALUNU... HM... VOLEO BIH DA ZNAM MALO VIŠE!
!


JA SAM TRAGAČ ZA BLAGOM I TAJ OGROMNI DIJAMANT... HM... PRIZNAJEM DA ME MNOGO INTERESUJE!
ZABORAVITE NA NJEGA!


TAJ PROKLETI DRAGULJ NALAZI SE U NEPOZNATOJ DOLINI U IZGUBLJENIM PLANINAMA... TO JE PREDEO U KOJI NI NAJHRABRIJI TRAPERI NE ZALAZE...


U LAVIRINTU KLANACA I STENA VLADAJU NEPRIKOSNOVENI VUVUKAMI, NAJPRIMITIVNIJE PLEME SEVERNE AMERIKE!


STIGLI STE DO TIH PLANINA... I VRATILI STE SE!
NISAM TAMO OTIŠAO S NAMEROM DA NAĐEM DIJAMANT: IZGUBIO SAM SE... DOK SAM TRAŽIO PROLAZ ZA DOLINU ŠENANDOA!


IZNENADILA ME JE NEOČEKIVANA MEĆAVA... KADA JE PRESTALA, NAŠAO SAM SE NA OBALI NEPOZNATE REKE! HODAO SAM MALO UZ OBALU, A ZATIM MI SE UČINILO DA SAM PREPOZNAO VRH JEDNE PLANINE, PA SAM KRENUO U TOM PRAVCU...


PREŠAO SAM MNOGO MILJA I NA KRAJU SHVATIO DA SAM SE IZGUBIO... BIO SAM NA POTPUNO NEPOZNATOJ TERITORIJI. PRETPOSTAVIO SAM DA SU TO BILE IZGUBLJENE PLANINE...


...I DOK SAM RAZMIŠLJAO ŠTA DA RADIM, ČUO SAM VRIŠTANJE NEKOG DEČAKA... I RIKU PLANINSKOG LAVA!
DEČAK JE BIO NIGAI...


JESTE... BILA GA JE NAPALA PUMA I, DOK JE POKUŠAVALA DA GA RASKOMADA, PUCAO SAM U NJU I USPEO U POSLEDNJEM TRENUTKU DA GA IZVUČEM IZ NJENIH KANDŽI!


ŽIVOTINJA JE IPAK USPELA DA GA POVREDI, PA SE DEČAK, KADA SAM MU PRIŠAO, ONESVESTIO NA MOJIM RUKAMA...


KRENUO SAM DA TRAŽIM VODU DA MU ISPEREM RANU I SLUČAJNO NABASAO NA NEKU STENU NA KOJOJ JE BIO... DIJAMANT!


SUNCE JE VEĆ ZALAZILO, A JA SAM, IAKO ZAPREPAŠĆEN PRIZOROM, IPAK NASTAVIO DA TRAŽIM VODU... PRONAŠAO SAM JE I VRATIO SE KOD DEČAKA... ODLUČIO SAM DA SE SUTRADAN VRATIM PO DIJAMANT..


PREVIO SAM DEČAKA. NIGAI SE OSVESTIO I, SHVATIVŠI DA SAM MU SPASAO ŽIVOT, REKAO MI JE DA SAM POSTAO GOSPODAR NJEGOVOG ŽIVOTA POŠTO TAKO NALAŽE TRADICIJA VUVUKAMA... POSLE TOGA JE UTONUO U ČVRST SAN.
A VI... VRATILI STE SE PO DIJAMANT?


DA, SLEDEĆEG JUTRA. OSTAVIO SAM DEČAKA KOJI JE JOŠ UVEK SPAVAO I UPUTIO SE PREMA DOLINI...

KRUŽIO SAM VIŠE OD POLA SATA OKO TOG DEMONSKOG KAMENA RAZMIŠLJAJUĆI KAKO ĆU POSTATI BOGAT... NISAM ZNAO KAKO DA GA PRENESEM... TADA JE IZNENADA IZ NJEGA BLESNUO ZRAK I POGODIO ME U OČI!

OSETIO SAM JAK BOL... KADA SAM POKUŠAO DA OTVORIM OČI... BIO SAM **SLEP!**

MOJ KRIK JE PROBUDIO DEČAKA... ODVEO ME JE IZ DOLINE...
!
...I S TERITORIJE PLEMENA, GDE MI JE PRETILA OPASNOST OD NJEGOVE BRAĆE!

A ON... ZNAO BI DA SE VRATI NA MESTO GDE JE DIJAMANT?
ZNAO BI... ALI ON NIKADA NE BI PRIHVATIO DA VAS TAMO ODVEDE.

TAJ KAMEN JE ZA NJEGOVO PLEME SVETI KAMEN... SIGURAN SAM DA BI NIGAI RADIJE UMRO NEGO DA OTKRIJE GDE SE NALAZI!
!


KAO ŠTO SAM REKAO, JA NE ZNAM KAKO SAM DOSPEO DO TOG PAKLENOG MESTA... A TEK NE ZNAM KOJIM PUTEM ME JE DEČAK ODVEO ODANDE!


NISTE USPELI DA UZMETE NI PARČENCE TOG DIJAMANTA?
USPEO SAM... BILO JE NEKOLIKO KOMADIĆA PORED, NA ZEMLJI... UZEO SAM JEDNO PARČE!


NIGAI MI JE REKAO DA SE U NJEGOVOM PLEMENU PRIČA KAKO JE TAJ DIJAMANT BIO U NEKOJ STENI KOJA JE PALA S NEBA I KAKO JE ONA PUKLA POD SILOM GROMOVA KOJI SU SE SRUČILI NA NJU... TAKO JE OSTAO SAMO DIJAMANT... TOM PRILIKOM SU SE ODVALILI KOMADIĆI, ONI KOJI SU PALI NA ZEMLJU!
UH! MOŽETE LI... MOŽETE LI MI POKAZATI TAJ KOMADIĆ KOJI STE PONELI SA SOBOM?


NARAVNO, STAVIO SAM GA U MARAMICU... NE BIH SE NI SETIO DA ME VI NISTE PODSETILI...


OH! NE... NEMA GA!


MORA DA MI JE ISPAO DOK SAM VADIO MARAMICU...

MOŽDA JE TAKO I BOLJE! TAJ KAMEN JE DELO DEMONA! NIKOM NE BI DONEO SREĆU, SIGURAN SAM!

SAD IDITE, MNOGO SAM UMORAN.
NARAVNO... LAKU NOĆ!

PROKLETSTVO! NIŠTA MU NISAM IZVUKAO!

DA BAREM NIJE IZGUBIO TO PARČE! TO BI MI BILO DOVOLJNO DA ORGANIZUJEM EKSPEDICIJU PO TIM PROKLETIM PLANINAMA...

OVAKO NIKO NEĆE POVEROVATI U ONO ŠTO JE ISPRIČAO! TO SE VIDELO PO POGLEDIMA PRISUTNIH U SALUNU...

...ALI JA SAM SIGURAN DA ON NIJE LUD: TAJ DIJAMANT POSTOJI... MORAM DA NAĐEM NAČIN DA STIGNEM DO TAMO!


ZADOVOLJAN?
NARAVNO! DIGING BIL SE NIJE ŠALIO KAD JE REKAO DA SU „NJIHOVI PILIĆI NAJVEĆI U CELOJ OBLASTI"... BILI SU VELIKI KAO ORLOVI!


SAMO MI JE ŽAO ŠTO JE TAKO IZNENADA NESTAO... HTEO SAM DA SE POZDRAVIMO!
MOŽDA ĆE SE SUTRA OPET NEGDE POJAVITI...


JOŠ DA NAĐEMO MESTO ZA SPAVANJE... U KOPER TAUNU NEMA HOTELA...
VIDEO SAM ZGODAN SENIK KAD SMO ULAZILI U SELO...


UH... ONO SU ZAGOR I ČIKO...


KAD BIH NJIH PRIDOBIO, SIGURNO BIH NAŠAO TAJ DIJAMANT, UPRKOS SVIM INDIJANCIMA OVOGA SVETA...


...ALI ZAGOR JE TVRDOGLAV I *NEPODMITLJIV*... NIKAD SE NE BI UPUSTIO U NEKU AVANTURU SAMO DA BI SE *OBOGATIO!*


SRAMOTA JE ŠTO POSTOJE LJUDI KOJE NIŠTA NE INTERESUJE...


PLAMENI JEZIČCI PALACALI SU U NOĆI, ISCRTAVAJUĆI CRVENKASTE ARABESKE PO TELIMA DVE USNULE FIGURE...




ŽAO MI JE ŠTO VAM PREKIDAM SAN...
!


HITNO SU MI POTREBNE NEKE INFORMACIJE O OVOM MALOM PARČETU STAKLA!
!
O ČEMU PRIČATE? JA... JA SAM SLEP I...


GOVORIM O KOMADU DIJAMANTA KOJEG SI IZGUBIO KAD SI IZLAZIO IZ SALUNA!
!


DAKLE... TAMO MI JE ISPAO!
DA... A NAS INTERESUJE **GDE SI GA NAŠAO!**


A TI ĆEŠ NAM TO REĆI AKO NE ŽELIŠ DA IZGUBIŠ JOŠ I UŠI I JEZIK... **JA-SNO?**
JA... JA NE ZNAM GDE SE NALAZI TAJ DIJAMANT! NAŠAO SAM GA SLU-ČAJNO, KAD SAM SE BIO IZGU-BIO...


A KADA ME JE NIGAI OD-VEO ODANDE, VEĆ SAM BIO SLEP!
DAKLE, OVAJ MALI SLINAVKO POZNAJE PUT!


POBOGU! NE... NE SMEJU NIKAKO DA SE OKOME NA DEČAKA!


ON ***NE ZNA*** PUT... NAŠAO ME JE POSLE NEKOLIKO DANA MOG LUTANJA PO PLANINAMA, KADA SAM VEĆ BI OSLEPEO! ON NE ZNA NIŠTA O DIJA-MANTU!
MMM...


SLUŠAJ PRIJATELJU, AKO NAMERAVAŠ DA SE PRAVIŠ PAMETAN...
!


...MNOGO GREŠIŠ!
JAO!
SOCK


SAD ZNAŠ DA „JEDNORUKI" NE VOLI DA GUBI VREME...


...I DA GA NEKO VUČE ZA NOS!
SOCK


AH!


ZNAM KAKO DA ODVEŽEM JEZIK I NAJTVRĐIM GLAVAMA...


...A MOGU DA TI POKAŽEM SVE NAČINE, AKO HOĆEŠ!
JAO!
SOCK


OTKRIJTE MU GRUDI!
ODMAH, ŠEFE!


MALO ŽARA...


...TO JE POTREBNO...
STRAAAAPP


...DA MALO ZAGREJEMO AMBIJENT!


AAAAH!


VELIKI DUŠE! ŠTA DA RADIM? ZAKON MOG NARODA MI NALAŽE DA MORAM I ŽIVOT DA DAM ČOVEKU KOJI ME JE SPASAO!


ALI AKO BIH MORAO DA VODIM OVE ZLE LJUDE DO SVETOG KAMENA KAKO BIH SPASAO ŽIVOT BLEDOLIKOG MULIGANA, IZDAO BIH NAŠ *DRUGI* ZAKON!


A-AAAAGH!


JE L' TI DOVOLJNO, TVRDA GLAVO?
IDI U PAKAO!


GORE PO TEBE!
NEEE!
AAAH!


!
NE, *DOSTA!* ZNAM GDE JE KAMEN... ODVEŠĆU VAS TAMO! NEMOJTE VIŠE DA POVREĐUJETE BLEDOLIKOG MULIGANA!
!


HA-HA! VELIKI ČOVEČE! TVOJ PRIJATELJ JE RAZUMNIJI OD TEBE...


U REDU, EVO TI GA TVOJ PRIJATELJ...
AH!


TROCK


POKUŠAJ DA GA POVRATIŠ... ALI BRZO. ŽELIM DA KRENEMO PRE ZORE!
WOAH!


BLEDOLIKI MULIGANE! BLEDOLIKI MULIGANE! PODIGNI SE!


UBILI STE GA!
?
!


ŠTA TO PRIČAŠ?
DEČAK JE U PRAVU... OTIŠAO JE!


MORA DA JE UDARIO GLAVOM U KAMEN KAD JE PAO...


PAZI, ŠEFE!
!
UBICE!


IDI U PAKAO!
SCIAFF


SAD JE DOSTA!
U-UUNGH...


SMRT TVOG PRIJATELJA NIŠTA NEĆE PROMENITI: ZNAŠ GDE JE DIJAMANT I MORAĆEŠ DA NAS ODVEDEŠ TAMO... ILI ĆU TE ŽIVOG ODRATI OVOM ISTOM RUKOM JASNO?


A, SAD, KRENIMO!
STUMF


VOAH! NIGAI ĆE TE ODVESTI DO SVETOG KAMENA, ČOVEČE S JEDNOM RUKOM... SAMO DA BIH TE VIDEO KAKO UMIREŠ!


ZA ODLAZAK NA TERITORIJU VUVUKAMA POTREBNA NAM JE MUNICIJA I PUNO NOVCA. IMAŠ LI GA?
UH, NEMAM... ALI ZNAM KAKO DA GA NABAVIM!


KRENIMO. ŽELIM DA ODEM ODAVDE PRE NEGO ŠTO SVANE.
A ŠTA ĆEMO S TRAPEROM?


OSTAVIMO GA OVDE! PACOVI ĆE SE POBRINUTI ZA NJEGA!








GNIII-IIIEEK!


MM...


TAKO SAM I MISLIO: ONA LENŠTINA NIJE TU... NARAVNO, NIJE URADIO ANALIZU UZO-RAKA!


OVO JE PREVRŠILO SVAKU MERU! SUTRA ĆE DOBITI OTKAZ, PA NEK IDE KUD GOD HOĆE!


NEĆE MI BITI LAKO DA NAĐEM DRUGOG GEOLOGA. IPAK, NE MOGU DA TRPIM DA ONO KOPILE PROVODI DANE U SALUNU I...


DO ĐAVOLA... ILI NISAM DOBRO VIDEO ILI JE NEKO STVARNO U MOJOJ KANCELARIJI?!


BREDESKI! ŠTA RADIŠ OVDE?
!


SEF S NOVCEM! TI POKVARENI...


HAJDE, MALO ODSPAVAJ, BUDALO!
STUNK
...AH!




ŠTA ĆEMO SAD?
VEŽI GA I ZAPUŠI MU USTA. PRE NEGO ŠTO GA NEKO NAĐE, MI ĆEMO VEĆ BITI DALEKO...


HE-HE! DRAGO MI JE ŠTO ME JE VIDEO... I TREBA DA ZNA KO MU JE ISPRAZNIO KASU!


TAKO ĆE SE ŽDRATI SVAKI PUT KAD POMISLI NA STAROG SALA BREDESKIJA!
PUSTI SAD TO! UZEO SI NOVAC?
TUMP


JESAM! NADAM SE DA ĆE BITI DOVOLJNO!
HOĆE! TIM NOVCEM KUPIĆEMO TOLIKO DINAMITA DA ĆEMO LAKO DIĆI U VAZDUH CELU IZGUBLJENU PLANINU!
!


BRZO, VRATIMO SE U SELO! MORAĆEMO DA PROBUDIMO STAROG OSKARA DA NAM OTVORI RADNJU...


PROKLETSTVO! ONO KOPILE ZNA DA VEZUJE ČVOROVE! NEĆU MOĆI DA SE ODVEŽEM!


PRI HLADNOJ SVETLOSTI PRVIH JUTARNJIH ZRAKA VIDELE SU SE SENKE KUĆA NA GLAVNOJ ULICI KOJE SU GOTOVO SKRIVALE MRAČAN PRIZOR LEŠA NA KOLIMA...
TO JE ONAJ TRAPER OD JUČE!
NEKO GA JE BAŠ DOBRO SREDIO!
MM...

KAKVA JE TO ZBRKA?


!

HILJADU MI GROMOVA! TO JE MULIGAN! MRTAV JE!

PROKLETSTVO! OVO MI NIJE TREBALO! GDE LI JE DEČAK ZAVRŠIO?


GRUPA OKUPLJENIH LJUDI PRIVUKLA JE PAŽNJU NAŠA DVA PRIJATELJA...
HEJ, GLEDAJ... KAKAV LI JE ONO SKUP?
MOŽDA JE STIGAO NEKI OD ONIH PRODAVACA „ČUDOTVORNIH PROIZVODA"...

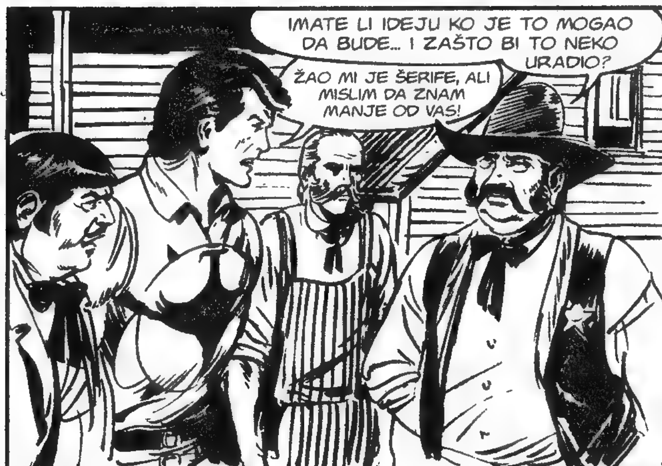
HAJDEMO DA VIDIMO... MOŽDA PRODAJU NEKO SREDSTVO ZA TVOJU NEZASITU GLAD!
PIH! NE PRIHVATAM TE PROVOKACIJE!

POGLEDAJTE MU GRUDI... NEKO JE GADNO ISPEKAO OVOG JADNIKA!
KO BI MOGAO DA BUDE TOLIKI ZLIKOVAC DA MU URADI OVAKO NEŠTO!
SVI BISMO HTELI TO DA ZNAMO...

HILJADU MI SKALPOVA! TO JE MULIGAN!
?

POZNAJETE OVOG ČOVEKA?
NARAVNO, BIO SAM S NJIM HILJADU PUTA NA SKUPOVIMA TRAPERA... ŠTA MU SE DOGODILO?


ZVERSKI JE PRETUČEN I MUČEN UŽARENIM ŽARAČEM ILI NEČIM SLIČNIM...
PROKLETE ZVERI!


IMATE LI IDEJU KO JE TO MOGAO DA BUDE... I ZAŠTO BI TO NEKO URADIO?
ŽAO MI JE ŠERIFE, ALI MISLIM DA ZNAM MANJE OD VAS!


OSIM... AKO NEKO NIJE MNOGO OZBILJNO SHVATIO NJEGOVE JUČERAŠNJE PRIČE O OGROMNOM DIJAMANTU KOJI GA JE OSLEPEO...


MULIGAN JE TVRDIO DA GA JE OSLEPEO ZRAK KOJI JE IZLETEO IZ TOG DIJAMANTA U IZGUBLJENIM PLANINAMA...
STORE


!
?
KO JE POMENUO IZGUBLJENE PLANINE?


MEJSONE! ŠTA VAM SE DOGODILO? IZGLEDATE IZBEZUMLJENO!
I VI BISTE TAKO IZGLEDALI DA VAM JE NEKO ISPRAZNIO SEF I DA STE PROVELI CELU NOĆ POKUŠAVAJUĆI DA SE OSLOBODITE KANAPA!


ŠTA? NEKO VAS JE *OPLJAČKAO?*
!
DA... ONA ZMIJA, MOJ GEOLOG, UZ POMOĆ JEDNE JEDNORUKE ŽIVOTINJE I DVOJICE REVOLVERAŠA...


...AKO SAM DOBRO RAZUMEO, UZELI SU NOVAC DA BI KUPILI DINAMIT KOJI ĆE UPOTREBITI DA RAZBIJU IZGUBLJENE PLANINE!


SAD MI JE JASNO ZAŠTO IM SE TOLIKO ŽURILO...
PRETPOSTAVLJAM DA JE ONA VARALICA BREDESKI OTKRIO DA TAMO IMA NEČEGA I NAMERAVA DA TO ISKORISTI SA SVOJIM PRIJATELJIMA...


IZVUKLI SU ME IZ KREVETA USRED NOĆI I KUPILI SVE ŠTO JE POTREBNO ZA VELIKU EKSPEDICIJU...
BEDNI ZLIKOVCI! AKO NAMERAVAJU DA ISKORISTE TO NALAZIŠTE UZ POMOĆ MOG NOVCA, MNOGO SU POGREŠILI!


NIJE TO NIKAKVO NALAZIŠTE, GOSPODINE... TO JE DIJAMANT VELIKI KAO KONJ!
?


ZAGOR JE UKRATKO ISPRIČAO POBESNELOM MEJSONU NEVEROVATNU TRAPEROVU PRIČU...
MISLITE DA SU ONI KRENULI DA TRAŽE TAJ KAMEN?
SVE JE MOGUĆE!


...ZBOG KOJE JE JEDAN OD PRISUTNIH PAO U OČAJANJE...
NE! MOJ DRAGULJ! TE HULJE ĆE STIĆI PRE MENE!


PIH! ONI SU LUDI! TOLIKI DIJAMANT NE POSTOJI... A I DA POSTOJI, ODLAZAK U IZGUBLJENE PLANINE ZNAČIO BI SIGURNU SMRT!


NE BIH OTIŠAO U IZGUBLJENE PLANINE NI ZBOG SVEG ZLATA OVOGA SVETA!
DOBRO REČENO! SAMO BUDALA MOŽE DA SE USUDI DA ODE NA TERITORIJU ONIH DIVLJAKA!


!
OBAVEŠTAVAM VAS DA JEDNA TAKVA BUDALA STOJI PRED VAMA!
!
?


MULIGAN JE BIO MOJ PRIJATELJ I NEĆU DOPUSTITI DA SE NJEGOVE UBICE TAKO LAKO IZVUKU! IĆI ĆU ZA NJIMA SVE DO IZGUBLJENIH PLANINA, A AKO TREBA, I DO PAKLA!


BRAVO! NEK ZLIKOVCI DOBIJU KAZNU KOJU ZASLUŽUJU! DA NEMAM PUNO OBAVEZA OVDE, I JA BIH KRENUO S VAMA... TO NE ZNAČI DA I JA NEĆU DATI SVOJ DOPRINOS!


OSKARE, DAJ OVOJ GOSPODI SVE ŠTO IM JE POTREBNO, I STAVI SVE NA MOJ RAČUN!
KAKO VI KAŽETE, GOSPODINE MEJSONE!


VEOMA STE LJUBAZNI, ALI MISLIM DA NE...
UMUKNI, SVIH MI BRKOVA MOJE PORODICE!


POŠTO ĆU I OVOGA PUTA ZAVRŠITI S TOBOM U BEZUMNOJ AVANTURI, HAJDE DA ISKORISTIMO OVU PRILIKU I BAR OBEZBEDIMO ZALIHE HRANE I POTREBAN MATERIJAL, KARAMBA I KARAMBITA!


U REDU, KAKO TI KAŽEŠ!
ČULI STE, GOSPODINE? SA ZADOVOLJSTVOM PRIHVATAMO VAŠU PONUDU!
SJAJNO!


ZAR VAM SE NE ČINI DA JE PREVIŠE SMELO DA U OVAKAV PODUHVAT KRENU SAMO DVOJICA?
TROJICA!


I JA ĆU BITI DEO TIMA!
!
DIGING BILE!


TVOJI PRIJATELJI SU I MOJI PRIJATELJI, ZAGORE... MOJA JE DUŽNOST DA TI SE PRIDRUŽIM U OVOM TRENUTKU...


...I, NAPOKON, OVO JE PRILIKA DA ODEM IZ OVOG ODVRATNOG MESTA!
!


HM... U REDU, DOBRO DOŠAO U NAŠ TIM...
KADA KREĆETE?

ŠTO PRE... ALI PRETHODNO ŽELIM DA ČUJEM ŠTA SE DESILO S DEČAKOM!
DEČAK? O KAKVOM DEČAKU PRIČATE?

STRANAC JE U PRAVU. U SALUNU JE SINOĆ BIO I DIVLJI DEČAK ZAJEDNO S TRAPEROM...

ALI, DOK SAM DOLAZIO OVAMO, PRONAŠAO SAM SAMO JADNOG TRAPERA... NIJE BILO NIKAKVOG INDIJANCA!

HM... RAZUMEM... MOŽDA BI, PRE NEGO ŠTO KRENEMO, TREBALO DA PREGLEDAMO MESTO GDE JE NAĐEN TRAPER...

TO MESTO ĆETE LAKO PRONAĆI: IDITE SAMO PRAVO I NAĆI ĆETE I OSTATKE VATRE!
U REDU...


...POSLE POLA SATA, NAKON ŠTO SU SE SNABDELA U PRODAVNICI U KOPER TAUNU...


...TROJICA PRIJATELJA SU STIGLA DO OZNAČENOG MESTA...
SADA SAM POTPUNO SIGURAN U ONO ŠTO SE NOĆAS OVDE DOGODILO: NJIH ČETVORICA SU NAPALA MULIGANA... A DEČAKA SU ODVELI!


I ŠTA SAD ČEKAMO? ZAŠTO NE KREĆEMO?
KREĆEMO... NEĆE BITI LAKO PRATITI NJIHOVE TRAGOVE: CEO OVAJ PREDEO JE STENOVIT.


ZNAMO DA SU KRENULI PREMA IZGUBLJENIM PLANINAMA...
ALI NE ZNAMO TAČNO U KOJI DEO TOG PLANINSKOG VENCA! HAJDEMO!


POŠTO SU PROŠLI RUDNIK...


...TROJICA PRIJATELJA SU SE BRZO UDALJILA IZ KOPER TAUNA...


...POVREMENO SU SE ZAUSTAVLJALI I TRAŽILI TRAGOVE LJUDI KOJI SU TUDA PROŠLI PRE NJIH...


...ZA TO VREME SUNCE JE SVE JAČE PEKLO I TOLIKO IM OTEŽAVALO KRETANJE DA SU OSTAJALI BEZ DAHA...


...POSEBNO JEDNOM!
PUF... PUF... OSEĆAM DA ME NOGE... PUF... IZDAJU...


ZAR NE BISMO MOGLI MALO SPORIJE... A DA MALO PREDAHNEMO?


SMIRI SE, ČIKO! REKAO SAM TI DA NEĆU TRPETI TVOJU KUKNJAVU. VEĆ SI ME IZNERVIRAO DOK SI PUNIO TAJ ČUDOVIŠNI RANAC!


ALI, ZAGORE, JA...
TIŠINA! NE ŽELIM DA ČUJEM NIJEDNU REČ... ILI ĆU TE UDARCIMA U ZADNJICU NATERATI DA TRČIŠ!


U REDU, SANGRE I MUERTE... POBEDIO SI!


PONEĆU SAMO ONO ŠTO MI JE NEOPHODNO!
TRUTUTINK
DENG-TINK


DAKLE... OVO MI TREBA... I OVO...


BEZ OVOGA NE MOGU... I OVO JE NEOPHODNO... A I OVO... I OVO... I OVO...


STO SEDAMDESET PET „A I OVO" KASNIJE...
EVO, GOTOVO JE! MOŽEMO DA NASTAVIMO...


...OSLOBODIO SAM SE SVEGA SUVIŠNOG!


ALI... HM... ZAŠTO ME TAKO GLEDAŠ, ZAGORE? ŠTA SAM SAD URADIO?
MMM...


POSLE DESET MINUTA...
NADUVENKO... TIRANINE... SVE ONE BOŽJE DAROVE OSTAVIO SAM KOJOTIMA!

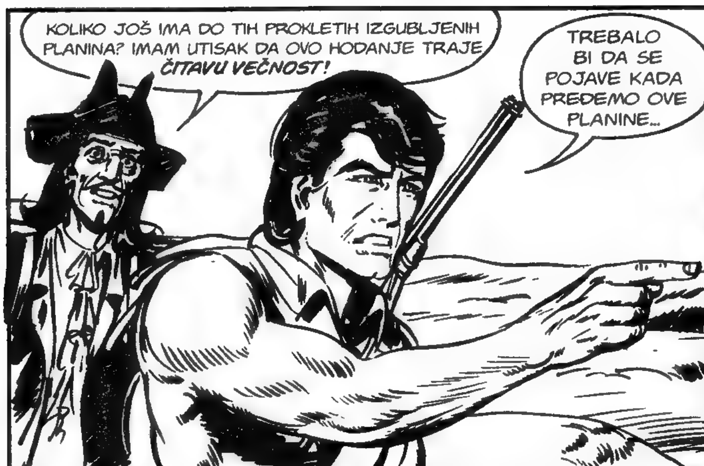

TRI DANA SU TROJICA PRIJATELJA NEUMORNO HODALA KROZ PUSTE PREDELE...


...ZAUSTAVLJALI SU SE SAMO DA BI MALO PREZALOGAJILI...


...NOĆU SU MORALI DA SPAVAJU...


PUT SU NASTAVLJALI U RANU ZORU, ČIM BI BILO DOVOLJNO SVETLOSTI DA TRAŽE TRAGOVE...




KOLIKO JOŠ IMA DO TIH PROKLETIH IZGUBLJENIH PLANINA? IMAM UTISAK DA OVO HODANJE TRAJE *ČITAVU VEČNOST!*
TREBALO BI DA SE POJAVE KADA PREĐEMO OVE PLANINE...


SUDEĆI PO POSLEDNJIM TRAGOVIMA KOJE SAM NAŠAO, BREDESKI I NJEGOVI ORTACI IMAJU PREDNOST MALO VIŠE OD POLA DANA! PRILIČNO SU OPUŠTENI!


DA SE NISMO ČESTO ZAUSTAVLJALI DA PROVERAVAMO NJIHOVE TRAGOVE, STIGLI BISMO IH JOŠ PRE NEKOLIKO DANA...


...PRETPOSTAVLJAM DA SE TEBI NE ŽURI DA IH UHVATIŠ!
ŠTA PRIČAŠ? NE... NE RAZUMEM!


NE MORAŠ NIŠTA DA KAŽEŠ... DOBRO SAM TE UPOZNAO. POŠAO SI S NAMA SAMO DA BI SE DOKOPAO TOG KAMENA!
UVERAVAM TE DA JA...


DOSTA... A SAD ME SLUŠAJ: NAMERAVAM DA UHVATIM TE ZLIKOVCE PRE NEGO ŠTO STIGNU DO DIJAMANTA. AKO NE USPEMO DA IH STIGNEMO RANIJE, ZNAJ DA NIKOME NEĆU DOZVOLITI DA PIPNE TAJ KAMEN!
!


AKO JE ZA VUVUKAME ON SVETINJA, KAO ŠTO JE REKAO MULIGAN ONE VEČERI U SALUNU, NE ŽELIM DA IH IZAZIVAM. DOVOLJNO JE TO ŠTO ĆEMO BITI NA NJIHOVOJ TERITORIJI...


...ZATO, ZABORAVI NA TAJ DIJAMANT... ILI ĆEŠ VIDETI KAKAV SAM KAD SAM BESAN!
UH! NEMAŠ RAZLOGA ZA BRIGU, ZAGORE!


DO ĐAVOLA! NARAVNO DA NISAM KRENUO S NJIMA SAMO DA BIH STAVIO SO NA REP ONOJ ČETVORICI ŠAKALA...


AKO STIGNEMO DO KAMENA, NI STO ZAGORA ME NEĆE SPREČITI DA GA ODNESEM!


MALO KASNIJE...


STIGLI SMO, GLEDAJTE!


IZGUBLJENE PLANINE!


AKO ME POGLED NE VARA, ENO NAŠIH GOLUPČIĆA!
UH! TAČNO JE... SUSTIGLI SMO IH!


JOŠ UVEK IH NISMO STIGLI. KAO ŠTO SAM PRETPOSTAVLJAO, IMAJU POLA DANA PREDNOSTI U ODNOSU NA NAS. STIĆI ĆE U PODNOŽJE STENA U VREME ZALASKA SUNCA, A MI ĆEMO JOŠ UVEK BITI USRED DOLINE...


...ALI MESEC ĆE NAM POMOĆI DA IH PRATIMO I PO NOĆI. TAKO ĆEMO IH IZNENADITI U ZORU, PRE NEGO ŠTO NASTAVE PUT.


NE SMEMO DA GUBIMO VREME... MOŽDA ĆE SE USKORO ZAVRŠITI NAŠ LOV!


S NOVIM POLETOM TROJICA LJUDI SPUSTILA SU SE NIZ BRDO.


POSLE SAT VREMENA PEŠAČILI SU PO PROSTRANOJ DOLINI...


U ŽELJI DA SE SKRATI RASTOJANJE KOJE IH DELI OD PROTIVNIKA, ZAGOR UBRZAVA...


...DOK SE NAD NJIHOVIM GLAVAMA NADVIJAJU OBLACI...


HILJADU MI SKALPOVA! OVO NAM NIJE TREBALO!
O ČEMU PRIČAŠ?


O OVIM OBLACIMA... AKO SE NE RAZVEDRI, USKORO ĆE BITI MRKLI MRAK!


ZAGOROVA STRAHOVANJA SU SE OBISTINILA. UBRZO SU GUSTI OBLACI PREKRILI NEBO...


...KADA JE ZAŠLO SUNCE...
ZA DANAS JE DOSTA... OVDE ĆEMO SE ZAUSTAVITI.


SAD SE PLANINE NE VIDE... A AKO NASTAVIMO PUT, NE MOŽEMO DA SE ORIJENTIŠEMO I LAKO MOŽEMO DA SE IZGUBIMO.


ALI, AKO ONE HULJE ZAPALE VATRU, TO BI BILA DOBRA TAČKA ZA ORIJENTACIJU...
NIŠTA OD TOGA! ONI SU VEĆ STIGLI U PODNOŽJE PLANINE. TO JE VEĆ TERITORIJA VUVUKAMA...


UH! RAZUMEM... BILO BI SULUDO DA PALE VATRU I TAKO PRIVUKU PAŽNJU CRVENOKOŽACA!


NARAVNO... NAŽALOST, MOĆI ĆEMO DA KRENEMO TEK U RANU ZORU.


U RANO JUTRO PROBUDILA SU SE I PETORICA LJUDI KOJI SU PRESPAVALI U PODNOŽJU PLANINE...
USTAJTE, LJUDI... VREME JE DA SE KRENE!
UH! KAKO ĆEMO BEZ TOPLE KAFE?


VEĆ SAM VAM REKAO: OD SADA VIŠE NE SMEMO DA PALIMO VATRU! MORAĆEMO DA SE ZADOVOLJIMO VODOM I SUVIM MESOM, SVE DOK SMO NA TERITORIJI CRVENIH NJUŠKI...


POJEDIMO NEŠTO NA BRZINU I KREĆEMO!
UH, SLAŽEM SE...


UBRZO ZATIM GRUPA KOJU JE PREDVODIO MLADI INDIJANAC POČELA JE DA SE PENJE UZ STRMU PLANINU...


...BRZO SU NAPREDOVALI...


DO ĐAVOLA, VEĆ SE DUGO PENJEMO... NA SREĆU, NE PATIM OD VRTOGLAVICE, INAČE...


!


HEJ, POGLEDA-JTE DOLE...


!
U DOLINI SU TROJICA LJUDI... KAO DA SU KRENULI BAŠ PREMA NAMA!


PROKLETSVO! DAJ MI DVOGLED, NIK!


PAKLENIH MU PLAMENOVA!


JE L' TO ŠERIF?
PIH! ON NEMA NADLEŽNOST NA OVOJ TERITORIJI!
OVAJ JE MNOGO GORI OD ŠERIFA... IMATI OVOGA ZA PETAMA JE NAJGORE ŠTO JE MOGLO DA NAM SE DESI!


!
...ZAGOR!
UH!
DO ĐAVOLA!


KO JE ON? NIKAD NISAM ČUO ZA NJEGA...
E, VIDIŠ, JA ĆU SE POTRUDITI DA U BUDUĆNOSTI *NIKO VIŠE NE ČUJE ZA NJEGA!*


DA MU NAPRAVIMO ZAMKU?
DA... ALI NE OVDE!


NAPRED, MALI... IDEMO DALJE!
UGH!








STIGLI SMO...
BILO JE KRAJNJE VREME! VEĆ SAM POMISLIO DA OVA BESKRAJNA DOLINA NEMA KRAJ!


OVDE SU PRESPAVALI! PO TRAGOVIMA BIH REKAO DA SU KRENULI PRE NEKOLIKO SATI!


USPELI SMO DA SMANJIMO NJIHOVU PREDNOST. UZ MALO SREĆE, ZAUSTAVIĆEMO IH PRE NEGO ŠTO ZAĐU DUBOKO U TERITORIJU VUVUKAMA...


NAPRED... ČEKA NAS NAJTEŽI DEO... U SVAKOM SMISLU!
DEVICE OD PILARA... RECI MI KO GA JE OVAKVOG STVORIO?


UVIDEVŠI DA POSTOJI MOGUĆNOST DA STIGNE MULIGANOVE UBICE, DUH SA SEKIROM JE SVOM SNAGOM KRENUO STRMIM USPONOM...


...PREOSTALA DVOJICA SU IPAK USPEVALA NEKAKO DA ODRŽE KORAK...


...BRZO SU SE PRIBLIŽAVALI VRHU. HEROJ IZ DARKVUDA JE JOŠ JEDNOM PREGLEDAO TRAGOVE...
OVAJ KAMIČAK JE POMEREN... NA DOBROM SMO PUTU...


UH! DOBRO JE DA... PUF... SMO STIGLI DO VRHA!
...ODAVDE SU MOGLI DA KRENU SAMO PREMA ONOM KLANCU!


NE GUBEĆI NI TRENUTAK, SVA TROJICA SU KRENULA USKIM NEPROHODNIM KANJONOM...


...KOJI JE KRIVUDAO IZMEĐU OŠTRIH STENA...


ZBOG PREVELIKE ŽELJE DA SUSTIGNE NEPRIJATELJE KOJE JE DUGO PRATIO, DUH SA SEKIROM JE PREVIDEO MERE OPREZA...


...I NIJE PRIMETIO ŠTA SE DEŠAVA IZNAD NJEGOVE GLAVE...
DOLAZE!
IDEMO, POGURAJMO OVAJ KAMEN MOTKAMA!


U-UUNGH...
JAČE!
KR-RRR-RRR


DOLE!
!
KRU-UUUNK


TUMP


!




HILJADU MI SKALPOVA! NA NAS SE SRUČILO POLA PLANINE!
!


BEŽITE ODAVDE! BRZO!


KRAAA-AAAK!
TUMP
BUMM


SAKRIJTE SE U ONU PUKOTINU!


!
AH!


CRAAAAAASK
TRU-TRUUUUMP-BUMP




HA-HA-HA! PRAVO U CENTAR... NAPRAVILI SMO OD NJIH PALAČINKE!


MM...
KAO ŠTO VIDIŠ, BREDESKI, NAŠAO SI PRAVU OSOBU KADA SI OTKRIO DA JE PRIČA O DIJAMANTU ISTINITA. SMAKNUO SAM ONA NJUŠKALA NA NAJBRŽI I... NAJEFIKASNIJI NAČIN...


DA SMO PUCALI NA ONE UHODE, PRIVUKLI BISMO PAŽNJU VUVUKAMA, DOK JEDAN ODRON NJIMA NIŠTA NE ZNAČI. A PROKLETO JE **EFIKASAN!**


NE GUBIMO VIŠE VREME... JE LI DALEKO REKA O KOJOJ SI PRIČAO?
JOŠ DVA SATA... MOŽDA TRI.


U REDU... KREĆEMO!


U TAMI SU SE ČULI ZVONKI GLASOVI...
ČIKO! DIGING BILE! JESTE LI ČITAVI?


UH... IZGLEDA DA... IZGLEDA DA JESAM!
I JA SAM, KARAMBA I KARAMBITA!
DOBRO SI PROŠAO! OD TEBE JE MOGLA DA OSTANE SAMO KAJGANA!


POKUŠAJMO DA SE ORIJENTIŠEMO. POTREBNA NAM JE BAKLJA!
IMAM JE U RANCU!


POSLE NEKOLIKO MINUTA PROSTRANA PEĆINA BILA JE OBASJANA CRVENKASTIM PLAMENOM...
IMA PUNO USKIH PROLAZA...
VIDIM... POŠTO NE MOŽEMO DA NASTAVIMO PUT JER JE ZATRPAN, PREDLAŽEM DA ISTRAŽIMO OVE PROLAZE... MOŽDA ĆE NAS NEKI ODVESTI NAPOLJE!


KRENI PRVI, DIGING BILE!


NEDALEKO ODATLE, IZMEĐU STENA, U TIŠINI SE KRETALA GRUPA RATNIKA PRETEĆEG IZGLEDA...




OTIŠLI SU...
GLUPERDE! NISU NAS PRIMETILI...


PUT DO REKE JE SLOBODAN. HAJDEMO!


NADAJMO SE DA ĆEMO NAĆI TE ČAMCE KOJE SI POMINJAO!
VA-HE! NAĆI ĆE-MO IH!



EVO! ČAMCI SU TAMO!
MM...

IZGLEDAJU KO ORAHOVE LJUSKE. KO ZNA MOGU LI DA SE ODRŽE NA POVRŠINI VODE!
KLIZE PO VODI KAO SUZE NIZ NIGAINO LICE!

BRZO! SPUSTIMO IH U VODU!



TEDE, POĐI SA SALOM... NIK I JA IDEMO S DEČAKOM.
U REDU!


USKAČI! A TI, VESLAJ TOM MOTKOM!




ZA TO VREME...
KARAMBA I KARAMBITA! OVO JE PRAVI LAVIRINT!


VRTIMO SE OVDE VIŠE OD DVA SATA BEZ IKAKVOG REZULTATA... POČINJEM DA VERUJEM DA ĆEMO OVOGA PUTA STVARNO ZAVRŠITI KAO ***PACOVI!***


NEMOJ SE PREDAVATI PRE VREMENA, TRBONJO!


!


HEJ, OVDE JE PROVALIJA, ALI SE NE VIDI KOLIKO JE DUBOKA!


BACI NEŠTO DOLE... PO VREMENU KOJE JE POTREBNO DA NEŠTO PADNE NA DNO, SHVATIĆEMO KOLIKO JE DUBOKA PROVALIJA!


U PRAVI SI!


**NE!** ŠTA SI TO URADIO, BUDALO!
ALI... TI SI MI REKAO!


MISLIO SAM NA NEKI KAMEN, A NE NA **BAKLJU!** SAD SMO OPET U MRAKU!
ŽAO MI JE... NISAM NAMERAVAO...


NEMA PROBLEMA, NARODE! TREBALO BI DA IMAM SVEĆU U RANCU... EVO JE!


VEĆ SLEDEĆEG TRENUTKA SLABA SVETLOST OSVETLJAVALA JE PEĆINU...


HM... NEĆE NAM TRAJATI KOLIKO I BAKLJA, ALI ĆEMO BAREM NEKO VREME IMATI SVETLOSTI!


HE-HE! ŠTA BISTE RADILI DA NIJE TU VIDOVITI ČIKO FELIPE KAJETANO LOPEZ MARTINEZ I...
ALI... HILJADU MI SKALPOVA! TO NIJE SVEĆA...

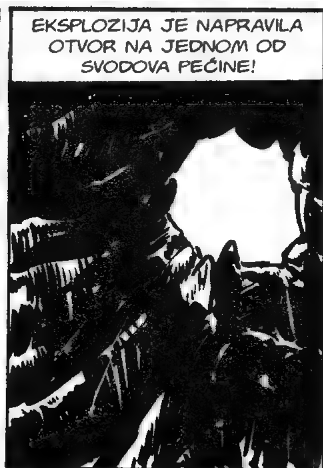

TO JE *DINAMIT*, PROKLETI TIKVANE!
ŠTA?


MAMMAAA!
PROKLET-STVO, LEZITE! EKSPLODI-RAĆE!


BOOOMM


SBRAANG


SBRUUUMP
?
SVIH MI BUBNJEVA DARK-VUDA! POGLE-DAJTE!
!


EKSPLOZIJA JE NAPRAVILA OTVOR NA JEDNOM OD SVODOVA PEĆINE!


ODJEK EKSPLOZIJE ODBIJAO SE O STENE...
SBRAAAANG
AAAANG... BRAANG...


...I STIGAO DO UŠIJU ONIH KOJI NE BI TREBALO DA GA ČUJU.
!


SAMO BLEDOLIKI IZAZIVAJU GROM I KAD JE NEBO VEDRO!


DOĐITE!


ZA TO VREME...
HAJDE, TRBONJO! JOŠ MALO...
UH! JOŠ UVEK NE VERUJEM DA SMO USPELI!


OVO SMO POSTIGLI ZAHVALJUJUĆI VAŠOJ GLUPOSTI!


NE SMEMO VIŠE DA GUBIMO VREME. NAĐIMO TRAGOVE ONIH ZLIKOVACA. ŽELIM DA IM NAPLATIM I OVU POSLEDNJU ŠALU KOJU SU NAM PRIREDILI!


KREĆEMO!




YA-AIIII!


PAZITE!
!


HILJADU MI SKALPOVA! MA-LO JE NEDOSTAJALO!
STUNG


A-EEEH! SMRT BLEDOLIKIMA!
YAAIIIIIII!


YAAAA!!!!!
NE! NE PUCAJTE! NISMO OVDE DOŠLI DA VODIMO RAT S RATNICIMA VUVUKAMAMA...
SPREMITE PUŠKE! ONI NEMAJU DOBRE NAMERE!


BOLJE BI BILO DA ZBRIŠEMO!
U PRAVU SI, BEŽIMO ODAVDE!


YEEEAAAAA!


SVIH MI BRKOVA MOJE PORODICE! STRELE PLJUŠTE KAO KIŠA!
!


BANG
DO ĐAVOLA!


!
CRACK


A-EEEEEEH!
NAPRED! POŽURITE! NE SMEJU DA NAM UMAKNU!


YAAAIIIIII!


BANG
SVIH MI BUBNJEVA DARKVUDA! IMA IH PREVIŠE. NEĆU USPETI DA IH ZADRŽIM S NEKOLIKO METAKA!


EAH!


YAAIIIII!
!


ZMIJSKI SINE!
YAIIII!


BIO SI BRŽI OD TVOJE BRAĆE...
AH!
BANG


SOCK
ALI NIŠTA TI TO NE VREDI, VERUJ MI!
EEEAAAAAH!


PROKLETSTVO! AKO NE NAĐEMO NAČIN DA IH SE BRZO OTARASIMO, MORAĆEMO DA UPOTREBIMO ORUŽJE!


SAMO MALO! DA, ONO STABLO ĆE NAM POSLUŽITI!


ČIKO! DIGING BILE! UZJAŠITE TO STABLO... POŽURITE!
OVO... STABLO? ALI...
?


URADITE KAO ŠTO SAM REKAO, HILJADU MI SKALPOVA! I POŽURITE!


UH! KAD JE OVAKAV, BOLJE DA MU NE PROTIVREČIM...
!


A SAD DA SE POBRINEM ZA OVE PODIVLJALE MAČKE!
YAAAIII!

AAAHYYAAAAKKK!
O-UUUNG!

SOCK

YA-AAIII!
!

POLAKO, MAJ-MUNE!

BIĆE I ZA TEBE!
SMACK
UH!


A SAD ĆEŠ MALO ODSPAVATI!
A-EEEH!
THUD


POLAKO!


NEMOJ JOŠ DA IDEŠ DOLE... POTREBAN SI MI...


...DA UBEDIŠ SVOJE PRIJATELJE DA BUDU MIRNI!
AH!
O-OOFF!
YAAIIIIIII!


SAD ĆEMO ZBRISATI!


POMERITE SE NAPRED!
ALI PAŠ-ĆEMO!


TO I HOĆU!


ZAGOR JE POGURAO STABLO I, POD TEŽINOM DVOJICE LJUDI, ONO SE POKRENULO...


...VEĆ SLEDEĆEG TRENUTKA POČELO JE DA KLIZI, SVE BRŽE I BRŽE, NIZ STENOVITU PADINU...


...STABLO JE I DALJE KLIZILO...


...VUVAKAME SU SVOJ BES ISKALILE BACAJUĆI STRELE PREMA NJIMA.


ČVRSTO SE DRŽITE... POLEĆEMO!


MAJKO MILA!
!


SPLAAAASH


VA-HE! USPELI SU DA POBEGNU!
SAMO SU NAKRATKO ODLOŽILI SVOJ KRAJ...


IAKO BRZO TRČE, NEĆE UMAĆI NAŠIM DOBOŠIMA!
!
!


U ISTO VREME...
BRZO, UPOTREBIMO OVE GRANE KAO VESLA I BEŽIMO ŠTO PRE!
DAJ... DAJ MI MALO VREMENA DA SE OPORAVIM OD STRAHA!
STAK


TI SI MANIJAK... SKLON SAMOUBISTVU... ČIM TI JE PALO NA PAMET OVAKO NEŠTO!


PIH! TREBALO BI DA ZAHVALIŠ NEBESIMA ŠTO SAM SPAZIO TO STABLO I ČUO VODU KAKO ŽUBORI DOLE...


BIO JE TO JEDINI NAČIN DA SE OSLOBODIMO ONIH BULDOGA...
KAŽEŠ DA JE TO BIO JEDINI SIGURAN NAČIN DA ME STREFI INFARKT?


PRESTANI! SAD ME BRINE KAKO DA NAĐEM TRAGOVE ONIH ZLIKOVACA!


UH! MOŽDA SMO NA PRAVOM PUTU. MULIGAN JE REKAO DA JE IŠAO UZ REKU PRE NEGO ŠTO JE NAŠAO DIJAMANT... MOŽDA JE OVO TA REKA.


TO JE MOGUĆE! KADA SI TI RAZGOVARAO S MULIGANOM?
MOLIM? EH... JA... ETO... SREO SAM GA SLUČAJNO NA ULICI ONE VEČERI KAD JE IZAŠAO IZ SALUNA. PRIČALI SMO O SVEMU I SVAČEMU...


PRESTANI, LAKRDIJAŠU! SAD MI JE JASNO ZAŠTO SI ONAKO IZNENADA NESTAO: OTRČAO SI ZA ONIM JADNIKOM KAKO BI OD NJEGA IZVUKAO INFORMACIJE O DIJAMANTU...


PONAVLJAM TI: TAJ KAMEN NE SMEŠ DA TAKNEŠ... ILI ĆEŠ IMATI POSLA SA MNOM!
OPET TAJ MOJ PROKLETI JEZIK!


RITMIČNI ZVUCI DOBOŠA IZNENADA SU SE RAZLEGLI VAZDUHOM...
TAM TAM TAM TAAAAMM


...I ODBIJALI SE O ZIDOVE VISOKIH LITICA...
TAM TAM TAAAMM
!
!


REKAO BIH DA SU OVO VUVUKAMI... OBAVEŠTAVAJU SVU SVOJU BRAĆU O NAŠEM DOLASKU!


KARAMBA I KARAMBITA! AKO NASTAVIMO DALJE, POSTOJI MOGUĆNOST DA NALETIMO NA NJIHOV TOPAO DOČEK!
MORAĆEMO DA DRŽIMO OČI ŠIROM OTVORENE!


NASTAVAK PUTOVANJA REKOM PROTEKAO JE BEZ IKAKVIH PROBLEMA...


...SVE DOK SUNCE NA ZALASKU NIJE OBOJILO STRME VRLETI U CRVENKASTU BOJU...
!
TAMO! GLEDAJTE!
?


NEKA ČUDNA PLOVILA SU U ONOJ MALOJ UVALI!


TO SU SIGURNO KANUI VUVUKAMA... POSTOJI MOGUĆNOST DA SU IH KORISTILI I GEOLOG I NJEGOVI PRIJATELJI!


HAJDEMO DA POGLEDAMO! ALI OPREZNO... MOGU DA SE POJAVE INDIJANCI!




NEŠTO KASNIJE...


SVE IZGLEDA MIRNO...
MMM...


VIDIM TRAGOVE ČIZAMA... TO SU TRAGOVI ZLIKOVACA KOJE TRAŽIMO!
KOLIKO SU ISPRED NAS?


TEŠKO JE TO PRECIZNO ODREDITI... NEKOLIKO SATI.


ŠTETA ŠTO ĆE USKORO PASTI MRAK I OPET NEĆEMO MOĆI DA PRATIMO NJIHOVE TRAGOVE! TREBALO BI DA SADA POTRAŽIMO MESTO ZA SPAVANJE...
...I DA NEŠTO POJEDEMO!


NAPETO IŠČEKUJUĆI PRISUSTVO INDIJANACA, TROJICA PRIJATELJA SU NAPUSTILA MALU UVALU...


...TRAŽEĆI ZGODNO MESTO ZA PRENOĆIŠTE...
OVA STENA ĆE NAM ŠTITI LEĐA I ČUVATI NAS OD IZNENAĐENJA...


...SPREMALI SU SE DA PROVEDU PRVU NOĆ NA TERITORIJI VUVUKAMA...


NEĆEMO SE LAKO DOČEPATI ONIH ZLIKOVACA I IZBEĆI SUSRET S INDIJANCIMA...


ZAGOR JE BAŠ TVRDOGLAV! ALI, AKO STIGNEMO DO DIJAMANTA, NEĆU MU DOZVOLITI DA ME SPREČI DA GA UZMEM!


PROKLETI DIJAMANT! KAD SE SAMO SETIM DA SMO KRENULI U SELO DELAVERA DA PROSLAVIMO POČETAK LETA... KAKVA BI TO GOZBA BILA!


SLEDEĆEG DANA, DOK JE TOPAO VETAR DUVAO IZMEĐU STENA...


...I PODIZAO VIHORE PRAŠINE, KOJI KAO DA SU SE IGRALI OKO NOGU TROJICE PUTNIKA...


HM... STAZA SE RAČVA.... KUDA LI SU ONI OTIŠLI?


IZGLEDA MI KAO DA IH NIKADA NEĆEMO SUSTIĆI. OPET ĆEMO IZGUBITI PUNO VREMENA DOK NE NAĐEMO NJIHOVE TRAGOVE!
SAMO HRABRO, POTRAŽIMO TRAGOVE NA STAZI DESNO.


U TOM TRENUTKU SU SE ZAČULI HICI IZ PIŠTOLJA I UKLONILI SVAKU SUMNJU...
LJUDI, JESTE LI ČULI? VUVUKAMI SU IH PRONAŠLI PRE NAS!


OVUDA, BRZO!


VOĐENI PUCNJIMA, KOJI SU SVE JASNIJE DOPIRALI DO NJIHOVIH UŠIJU, TROJICA PRIJATELJA BRZO SU NAPREDOVALA IZMEĐU STENA...


...STIGLI SU DO PRIRODNE TERASE I ODATLE GLEDALI POPRIŠTE BORBE KOJA SE ODVIJALA ISPOD NJIH.
ENO IH... NALAZE SE IZMEĐU ONIH STENA!
DA... A VUVUKAMI SU VISOKO, TAČNO NASPRAM NJIH!
BANG
BANG
BLAMM


BLAMM
BAM
BANG
DOŠLO JE VIŠE OD POLA PLEMENA! PREVIŠE IH JE DA BISMO SE ODBRANILI OD NJIH!


HEJ, GLEDAJTE... IZMEĐU ONIH STENA!


HILJADU MI SKALPOVA, POKUŠAVAJU DA IM PRIĐU SA STRANE!


NE SMEMO DA IZGUBIMO NI TRENUTAK VREMENA AKO ŽELIMO DA IZVUČEMO ONE NESREĆNIKE IZ ZAMKE.
ŠTA NAMERAVAŠ DA URADIŠ?


JA ĆU SE POZABAVITI ONIMA ŠTO POKUŠAVAJU DA IM PRIĐU S LEĐA, A VI...


POSLE NEKOLIKO SEKUNDI MEKSIKANAC I TRAGAČ ZA BLAGOM SILAZE NIZ LITICU PREMA LAVIRINTIMA OD ŠIPRAŽJA, STROGO SE PRIDRŽAVAJUĆI ZAGOROVIH UPUTSTAVA...


...DOK SE HEROJ IZ DARKVUDA SPUŠTA SA SUPROTNE STRANE...


JOŠ NAS NISU PRIMETILI.
KAD NAS PRIMETE, BIĆE PREKASNO!


!
PAZITE!


IZNENADA JE NEKO SKOČIO SA STENE!
AAAHYYAAAAKKK!
SVEMO-GUĆI BO-GOVI!
!
O-OOFF.!


UGH!
SDUDUMP


SOCK


AAYEEEE!
UH, AL' SI JAK!


VREME JE DA DREMNEŠ MALO, ČOVEČE!


YAAIIII!
!


YAIIII!
A-EEEEH!
BAŠ VAM HVALA, OVO MI JE TREBALO!


NEMA NIČEG LEPŠEG NEGO JEDNIM UDARCEM SREDITI DVE MUVE!
O-UUUNG!
AH!


UMRI, BELI PSU!
HILJADU MI BUBNJEVA! BAŠ SI TVRDOGLAV!


ZAR NE VIDIŠ DA SU SVI TVOJI PRIJATELJI ODAVNO ZASPALI?


STUNK
BACI TAJ NOŽ...
!


K-THUBB
HAJDE I TI NA SPA-VANJE!


KOJOTE! NEĆEŠ DUGO UŽIVATI U SVOJOJ POBEDI!


MORAM DA POŽURIM I UPOZORIM ONE HULJE DA IM PRETI OPA-SNOST, INAČE ĆE BITI KASNO...


YAA!!!!!!
HILJADU MI SKALPOVA!


GOTOV SI, PSETO!
PIŠTOLJ...

AAAH!
BANG
BANG

ŽAO MI JE... NISAM HTEO DA DO OVOGA DOĐE, ALI NISAM IMAO IZBORA!


U ISTO VREME...




CRA-ACLE! CRACKLE


NA SREĆU, PALI SE KAO SLAMA...
A SAD SE POMERI I URADI ISTO. ZAGOR JE NAREDIO DA VATRA BUDE ŠTO VEĆA.


NADAJMO SE DA VETAR NEĆE PROMENITI PRAVAC BAŠ U OVOM TRENUTKU!


I DOK SE NA NEKOLIKO MESTA DIZAO VISOKI PLAMEN I UZ PUCKETANJE GUTAO ŠIPRAŽJE...
CRA-ACKLE! CRACK
CRACKLE


...ODJEK ZAGOROVIH HITACA UZNEMIRIO JE ČLANOVE MALE EKSPEDICIJE...
TO SU BILI HICI IZ PIŠTOLJA!
CRVENE NJUŠKE?


PIH! ONI NEMAJU VATRENO ORUŽJE!
A KO GA IMA?


GEOLOG JE ODMAH DOBIO ODGOVOR JER SE IZNENADA POJAVILA ZAGOROVA ATLETSKA FIGURA.
BEŽITE, ODMAH!
!
ZAGOR!?


VUVUKAMI SU SE SPREMALI DA VAS NAPADNU S BOKA! ZAUSTAVIO SAM IH... ALI IPAK MORATE ODMAH DA BEŽITE ODAVDE!


AKO TI ĐAVOLI KRENU U NAPAD, NEĆETE OPSTATI VIŠE OD PETNAEST MINUTA U NJIHOVOJ ZAMCI!
A GDE BI TI ŽELEO DA IDEMO? TA KOPILAD SU ISPRED NAS... A IZA JE POŽAR!
FERRI G.


A ZATIM... ZAŠTO SI NAS PRATIO? ZNAM ŠTA HOĆEŠ...

POSLE ĆETE MI POSTAVLJATI PITANJA. VUVUKAME ĆU SREDITI SAM, A VI TRČITE!

ČETVORICA SU RAZMENILA UPITNE POGLEDE...

...A ZATIM...
U REDU! BEŽIMO!

U ŽBUNJU JE PROLAZ ŠIRI OD OSTALIH... IDITE NJIME DO KRAJA... POŽURITE, AKO NE NAMERAVATE DA SE ZAISTA NAĐETE IZMEĐU DVE VATRE!
?


ŠTA JE HTEO DA KAŽE?
NEMAM POJMA...


...ŠTA GOD DA MU JE NA PAMETI, MISLIM DA JE BOLJE DA GA IPAK POSLUŠAMO!


I JA TAKO MISLIM: NEKO KO JE IZBEGAO DA MU BRDO PADNE NA GLAVU IZAĆI ĆE NA KRAJ I S DIVLJACIMA!
MM...


BAŠ ME INTERESUJE KAKO JE USPEO DA IZBEGNE SVE ONO KAMENJE... ALI, AKO JE DOŠAO DA NAS SPASE, SIGURNO NE MISLI DA SMO MI IZAZVALI ODRON!


MOŽDA I NIJE PRATIO NAS!


UROĐENICI SU IPAK PRIMETILI GRUPU LJUDI U BEGU...
HEJ! POKUŠAVAJU DA POBEGNU!
AE-EEEH! ZA NJIMA! BRZO!


YA-EEEEEEH!


STIŽU! A SAD DA IM PRI-PREMIMO DOBRO-DOŠLICU!


VEĆ SLEDEĆEG TRENUTKA PREPLAŠENI VUVUKAMI SU SE IZNENADA ZAUSTAVILI PRED ČUDNIM PRIZOROM DOK SE PROLAMAO URLIK DUHA SA SEKIROM...
AAAHYYAAAAAKKK!
!
!


IZNENAĐENJE JE KRATKO TRAJALO...
JAIII!


SAMO DOĐITE!
AE-EEEEH!


ZAGOR TE-NEJ JE SPREMAN DA VAS DOČEKA!
O-UUUNGH!
AH!
YAAAIIIII!


U ISTO VREME...
HEJ, ODAKLE DOLAZI OVAJ DIM?
!


EVO ODAKLE DOLAZI! OVO ŽBUNJE JE ZAPALJENO!
UH! SAD ZNAM ŠTA JE HTEO DA KAŽE ONAJ TIP!


POŽURIMO... ILI ĆE NAM IZGORETI *PERJE!*




POSLE DVA MINUTA...
IZBEGLI SMO VATRU!


PLAMENOVI ZATVA-RAJU PROLAZ IZA NAS!
UTOLIKO GORE PO ONO SMETALO ZAGORA!


NE BRINITE VI ZA NJEGA! *BACITE ORUŽJE!*
!
?


BRZO, BACITE NOŽEVE I DIŽITE ŠAPE UVIS ILI ĆETE PROBATI UKUS NAŠEG OLOVA!
!
TI, S NAOČARIMA, UZMI OVAJ KONOPAC I VEŽI SVOJE PRIJATELJE!
PROKLETSTVO!


AAAH!
AAAHYYAAAKKK!
JEDAN... DVA... TRI... NJIH DESETORICA SKOČILA SU NA ZAGORA I POKUŠALA DA GA SAVLADAJU, ALI DUH SA SEKIROM IH JE USPEŠNO ODBIJAO SVOJOM SEKIROM...
UH!


MISLIM DA JE VREME DA SE POVUČEM...
SWUNK


...PRE NEGO ŠTO MI VATRA ZATVORI PROLAZ!


UHVATITE TOG PSA! NE SME DA NAM POBEGNE!


YAAAIIIIII!


AEEEYYY!
UH! IZGLEDA DA NE ODUSTAJU... MOŽDA ĆE SE VRLO BRZO PREDOMISLITI!


I ZAISTA, PRVO SIVA DIMNA ZAVESA...


...A ZATIM STRAŠNI PLAMENI ZID ISPREČIO SE ISPRED ZAGORA I NJEGOVIH NEPRIJATELJA!
!


HM... PLAMENOVI SU VEĆI NEGO ŠTO SAM OČEKIVAO...


SAD NIJE VREME ZA RAZMIŠLJANJE!


KADA JE DUH SA SEKIROM NESTAO IZA PLAMENE BARIJERE, KAO DA GA JE PROGUTAO PLAMEN, VUVUKAMI SU ZAPANJENO POSMATRALI TAJ PRIZOR...
EAH!
NE! NE!


...I POSLE NEKOLIKO TRENUTAKA OKLEVANJA...
!
!


...DEFINITIVNO SU SE POVUKLI.
BEŽITE, BRZO... ILI ĆE VAS PLAMEN PROGUTATI!
A-YYYY!
BRZO! BEŽITE!


ZA TO VREME ZAGOR JE USPEŠNO PROŠAO KROZ PLAMENI ZID...


...I BRZO PRETRČAO PREKO UŽARENE ZEMLJE...


EVO GA!
SVE JE U REDU, STARI MOJ!
DOBRO SAM... SAMO MI JE SPRŽENO DNO ČIZAMA!


VIDIM DA NI VI NISTE IMALI VEĆIH PROBLEMA!
OVA GOSPODA SU SE POKAZALA KAO VRLO RAZUMNI LJUDI!


ALI... INDIJANSKI DEČAK NIJE S NJIMA?
STVARNO... ŠTA JE BILO S NJIM?


MRTAV JE!
!
?


POGODILA GA JE STRELA DOK SMO TRČALI PREMA ZAKLONU OD STENA...


JE LI USPEO DA VAM KAŽE GDE SE NALAZI DIJAMANT?
DIGI!!!
NAŽALOST, NIJE! REKAO JE DA ĆE NAS ODVESTI DO DIJAMANTA, ALI NIŠTA VIŠE NIJE OBJAŠNJAVAO...


NARAVNO: DA VAM JE SVE REKAO UNAPRED, VI BISTE GA UBILI... JE L' TAKO, ŠAKALI?
IDI U PAKAO!


ZAR BAŠ MORAMO DA STOJIMO OVDE I ĆASKAMO?
U PRAVU SI, DEBELJKO... BOLJE JE DA SE IZGUBIMO ODAVDE PRE NEGO ŠTO STIGNU VUVUKAME.


HAJDEMO, BOLJE JE DA ŠTO PRE STIGNEMO DO REKE!
NE IDEMO PREMA RECI! TAJ PUT ĆE BLOKIRATI INDIJANCI. IDEMO NAPRED...


ŠTA? TI ŽELIŠ... DA UĐEMO JOŠ DUBLJE NA NJIHOVU TERITORIJU?
TO JE JEDINI PUT...


UZ MALO SREĆE PRONAĆI ĆEMO PRELAZ KOJI ĆE NAS ODVESTI DO PROLAZA MOGVAR, VAN TERITORIJE VUVUKAMA.


I POREĐ ČIKOVOG NEGODOVANJA GRUPA JE KRENULA U PRAVCU KOJI JE ODREDIO ZAGOR...


...ZAŠLI SU DUBOKO U TERITORIJU RATOBORNIH VUVUKAMA...


...ZAUSTAVILI SU SE TEK KAD JE SUNCE ZAŠLO IZA IZGUBLJENIH PLANINA.
STANITE! OVDE ĆEMO PRENOĆITI!


ZNAM ŠTA ĆEŠ SAD DA KAŽEŠ: NE SMEMO DA PALIMO VATRU! TO VEĆ ZNAMO! POJEŠĆEMO NEKOLIKO DVOPEKA I... NA SPAVANJE!
TAKO JE!


TREBALO JE DA SE ZAMONAŠIM... NE BIH NIŠTA JEO, ALI BAREM NE BIH OVOLIKO HODAO!
HA-HA!


ČETIRI DANA SEDMORICA SU NEUMORNO NAPREDOVALI UZ BRDA...


...KRETALI SU SE PREKO STENA PAZEĆI DA NE OSTAVLJAJU TRAGOVE...


...DA BI IZAŠLI S OPASNE TERITORIJE, UZDALI SU SE ISKLJUČIVO U ZAGOROV OSEĆAJ ZA ORIJENTACIJU...
PROBAJMO S ONE STRANE...


...NADAJMO SE DA NEĆEMO ZAVRŠITI U NEKOM SLEPOM PROLAZU KAO JUČE!


JEDVA ČEKAM DA IZAĐEMO IZ OVIH PROKLETIH BRDA!
HEJ, ŠTA SE SAD DEŠAVA S TOBOM? BIO SI TOLIKO NESTRPLJIV DA STIGNEŠ DOVDE!


PIH! KAKO JE NESTAO DEČAK, NESTALE SU I SVE NADE DA ĆU PRONAĆI KAMEN...


TO TI KAŽEŠ, PRIJATELJU!


ONO KOPILE ZAGOR NAS NIJEDNOG TRENUTKA NE GUBI IZ VIDA... PRE ILI KASNIJE, UKAZAĆE SE PRILIKA... KOJU ĆU ISKORISTITI!


NEĆE MI BITI TEŠKO DA NAĐEM MESTO GDE SE NALAZI DIJAMANT! DOVOLJNO ĆE BITI DA PRITEGNEM JEDNOG VUVUKAMA... **PROPEVAĆE** ON ODMAH!


TE ISTE VEČERI SVI PLANOVI PALI SU U VODU...
STRAŽARIĆU PRVI, KAO I UVEK!
!


!
?
HEJ, GLEDA-
JTE...


...KAKVA JE ONO SVETLOST?!


HM... SVETLOST JE ISUVIŠE HLADNA DA BI BILA OD VATRE. VIŠE MI LIČI NA ODSJAJ MESECA NA ZALEĐENOM JEZERU!


...ILI NA ODSJAJ DŽINOVSKOG DIJAMANTA!
!
!


TO JE ON! SIGURAN SAM! PRONAŠLI SMO GA! PRONAŠLI SMO GA!
!


HEJ, SMIRI SE... I DA JESTE, TO NIŠTA NEĆE PROMENITI!


AKO JE TO STVARNO TAJ KAMEN, ZNAŠ ŠTA SAM REKAO. OSIM TOGA, IĆI TAMO S VUVUKAMIMA, KOJI SU NAM ZA PETAMA, BILO BI RAVNO SAMOUBISTVU!
ALI...


SAD JE DOSTA! ZABORAVI KAMEN I LEZI DA SPAVAŠ... STRAŽARIŠ SLEDEĆI DIGING BILE!
JA... DA, NARAVNO!


NIJE PRAVEDNO! TAJ DIJAMANT MI JE NADOHVAT RUKE, A NE SMEM NI DA GA PIPNEM... NIJE U REDU!


U SVEGA NEKOLIKO MINUTA HILJADU MISLI PROŠLO JE KROZ GLAVU TRAGAČA ZA BLAGOM...
BILO BI DOVOLJNO SAMO JEDNO PARČENCE... BIO BIH BOGAT... KAD BIH MOGAO DA UBEDIM ZAGORA...


...UMOR JE IPAK NADVLADAO UZBUĐENJE, PA JE DIGING BIL UTONUO U DUBOK SAN...
M-MMM... BRRR-ZZZ ...GRUNT... O-UUUMM...


...POSLE TRI SATA BIO JE DOVOLJAN DODIR ZAGOROVE RUKE DA GA PROBUDI...
BILE... PROBUDI SE... NA TEBE JE RED...
MOLIM? AH, DA...


SAVETUJEM TI DA DRŽIŠ DOBRO OTVORENE OČI! ČINI SE DA SU INDIJANCI ODUSTALI OD POTRAGE ZA NAMA... IPAK, MORAMO DA BUDEMO OPREZNI...
DA... BUDI BEZ BRIGE.


UBRZO JE I ZAGOR LAGANO ZAHRKAO...


...U ISTO VREME U DIGING BILU RASLA JE SVE VEĆA ODLUČNOST...
DA... MORAM TO DA URADIM!


NE MOGU DA PROPUSTIM OVAKVU PRILIKU!


ČIKO... PROBUDI SE... TO SAM JA!
MMM.?


DIGI! ALI ŠTA...
PSSST! TIŠINA! MORAM NEŠTO DA TI KAŽEM... ALI NE OVDE! OSTALI NE SMEJU DA NAS ČUJU!


NEŠTO KASNIJE, DOVOLJNO SE UDALJIVŠI OD OSTALE PETORICE...
...MOŽEMO TO DA URADIMO: ZA SAT VREMENA ĆEMO OTIĆI I VRATITI SE...
MM...


RAZBIĆEMO DIJAMANT I PONEĆEMO ONOLIKO KOLIKO MOŽEMO... VRATIĆEMO SE PRE NEGO ŠTO SE ZAGOR PROBUDI... I NIŠTA MU NEĆEMO REĆI SVE DOK SE NE VRATIMO U SELO!
DA, MOGLO BI DA USPE...


HAJDE DA UZMEMO RANČEVE I DA ODMAH KRENEMO!
UH! NE SMEM NI DA POMISLIM ŠTA BI NAM URADIO ZAGOR KAD BI NAS OTKRIO...


POSLE SVEGA NEKOLIKO MINUTA, INSTINKTIVNO OSETIVŠI OPASNOST, HEROJ IZ DARKVUDA SE TRGAO IZ SNA...
!


...ALI NIJE IMAO VREMENA DA REAGUJE!
ŠTA JE OVO?
NE MRDAJTE!


ALI... *MEJSONE!* HILJADU MI SKALPOVA! OTKUD VI OVDE? ŠTA VAM ZNAČE TE PUŠKE?
KOMEDIJA JE ZAVRŠENA...


TAG, RAZORUŽAJ GA I VEŽI.
ODMAH, ŠEFE!


RUKE IZA LEĐA... NE POKUŠAVAJ DA NAPRAVIŠ NEKU ŠALU! S OVE RAZDALJINE NEĆU TE PROMAŠITI, ČAK I DA ŽELIM!
MEJSON... VLASNIK RUDNIKA U KOPER TAUNU... ZAŠTO NAS JE PRATIO SVE VREME?


ČUVŠI GLASOVE, ČETVORICA ZAROBLJENIKA SU SE PROBUDILA I NEKOLIKO TRENUTAKA NISU MOGLI DA REAGUJU NE SHVATAJUĆI O ČEMU SE RADI...
MEJSONE!
GOSPODINE... KAKO JE MOGUĆE DA STE VI OVDE? JA... JA...


OVAJ ĐAVOLJI SIN JE VEZAO ZAGORA! ZNAČI...


KAKVU TO IGRU IGRATE, MEJSONE? ŽELITE SAMI DA SE SVETITE?
HA-HA! NE... NA-RAVNO DA NE ŽELIM...


NISAM TOLIKA BUDALA DA PREVALIM OVOLIKI PUT I RIZIKU-JEM ŽIVOT DA BIH SE OSVETIO ČETVORICI SITNIH LOPOVA!


MENE INTERESUJE DIJAMANT!
!


VEĆ NEKOLIKO MESECI RUDNIK MI NE DONOSI NI ONOLIKO KOLIKO MI TREBA ZA PLATE RUDARA... ZADUŽIO SAM SE KOD BANAKA DO GUŠE TRAŽEĆI NOVO NALA-ZIŠTE... BEZ REZULTATA!


UKRATKO... NA RUBU SAM PROPASTI! SAMO TAJ KAMEN MOŽE DA ME SPASE!
ZATO STE FINANSIRALI NAŠU POTRAGU...


DA... ANGAŽOVAO SAM DOBROG POZNAVAOCA OVE TERITORIJE I KRENUO ZA VAMA!


NIJE BILO UVEK LAKO PRATITI VAS... I IZBEGAVATI VUVUKAME... ALI NEKAKO SMO USPELI...
MM...


...KAD SMO VEČERAS VIDELI ONAJ BELIČASTI ODSJAJ IZA VRHA PLANINE, SHVATILI SMO DA SMO STIGLI NA ODREDIŠTE!


AKO JE DIJAMANT VELIKI KAO ŠTO JE REKAO MULIGAN, SIGURNO GA NE MOŽEMO NOSITI PO OVIM PLANINAMA SAMO NAS DVOJICA...


...TAKO SMO ODLUČILI DA DOĐEMO OVDE I SKUPIMO RADNU SNAGU!
ŠTA STE URADILI S ČOVEKOM KOJI JE BIO NA STRAŽI?


TAJ DOBRI MOMAK JE PRE PET MINUTA ZAJEDNO S TVOJIM DEBELIM PRIJATELJEM ODMAGLIO!
HILJADU MI BUBNJEVA! TAČNO JE! I ČIKO JE NESTAO!


OČIGLEDNO JE DA NI ONI NISU ODOLELI IZAZOVU... SUMNJAM DA ĆE SAMI MOĆI DA GA PONESU... ZA SVAKI SLUČAJ, BOLJE JE DA ODMAH KRENEMO.
DIGING BIL... PROKLETA BUDALA!


TREBALO JE DA PRETPOSTAVIM DA NEĆE ODUSTATI... I DA ĆE U SVE TO UVUĆI ONU DEBELU ŠEPRTLJU!


DIŽITE SE... ZAR ME NISTE ČULI? VREME JE DA VIDIMO KAKO IZBLIZA IZGLEDA TAJ ČUVENI KAMEN!


SIGURAN SAM DA ĆE TO BITI NEVEROVATAN PRIZOR, NAROČITO ZA TEBE, SALE BREDESKI, POŠTO SI TI VELIKI STRUČNJAK ZA TE STVARI...
!


ŠTETA ŠTO ĆE TAJ DIJAMANT BITI **POSLEDNJE ŠTO ĆEŠ VIDETI U ŽIVOTU!**
PROKLETNIČE!


NEKOLIKO MINUTA KASNIJE...


DOBRO DOŠAO U NAŠU MALU GRUPU, PRIJATELJU!
IDI U PAKAO!


HA-HA! DA NE ZNAM DA ĆE NAS OVA DVOJICA KOJOTA LIKVIDIRATI KAD IM NE BUDEMO BILI VIŠE POTREBNI, OVA SITUACIJA BI BILA BAŠ ZABAVNA: VELIKI ZAGOR JE PRINUĐEN DA DELI SUDBINU S ČETVORICOM OKORELIH ROBIJAŠA KAO ŠTO SMO MI!


NEĆE TO DUGO TRAJATI, BITANGO! DOK SAM USTAJAO, USPEO SAM DA UZMEM OŠTAR KAMEN A DA NIKO NE PRIMETI!


DO DIJAMANTA IMA JOŠ SIGURNO VIŠE OD POLA SATA... IMAĆU DOVOLJNO VREMENA DA SE OSLOBODIM KANAPA, AKO ĐAVO NE UMEŠA SVOJE PRSTE!


MALO DALJE...
DO ĐAV... NESR... PROKL...


REKAO SI DA ĆEMO ZA TREN OKA OTIĆI I VRATITI SE!
HM... PRIZNAJEM DA SAM BIO PREVELIKI OPTIMISTA...


...NISAM MOGAO DA ZNAM DA ĆE PUT BITI OVOLIKO NAPORAN!
ZAGOR SE SIGURNO VEĆ PROBUDIO... NEĆEMO SE LEPO PROVESTI!


DO ĐAVOLA! NIJE ON NAŠ GAZDA... A KAD GA BUDEMO STAVILI PRED SVRŠEN ČIN, MORAĆE DA SE POMIRI SA SUDBINOM!


GLEDAJ! STIGLI SMO!


ZABORAVIVŠI NA SVE POTEŠKOĆE, DVOJICA PRIJATELJA SU VIDELA ISPRED SEBE ČUVENI KAMEN, PA SU TRČEĆI PREŠLA POSLEDNJI DEO PUTA!


...I...
SVIH MI BRKOVA MOJE PORODICE!
!


BLISTAJUĆI SPEKTAKULARNO POD MESEČEVIM ZRACIMA, MONOLIT SE UZDIZAO U CENTRU DOLINE, KAO TAJANSTVENI LEDENI STRAŽAR...


KARAMBA I KARAMBITA! NIKAD NISAM VIDEO NIŠTA SLIČNO!
DA... OVO JE *FANTASTIČNO!*


ŠTA ČEKAMO? NA POSAO!
NARAVNO... S KOJE STRANE DA PRIĐEMO?


HM... PROBAJMO DA GA OBORIMO I RAZBIJEMO GA NA MANJE KOMADE!
U REDU... POKUŠAJMO!


ALI SVAKI POKUŠAJ DVOJICE LJUDI POKAZAO SE NEUSPEŠNIM...
U-U-U-UUUNGH...
O-UUUMM-M-M...


POSLE PETNAEST MINUTA, DOK SU PRVI JUTARNJI ZRACI OBASJAVALI NEBO...
SVE JE UZALUD... PUF... PROKLETI KAMEN... PUF. NEĆE DA SE POMERI!


PROKLETSTVO! A IPAK... PUF... MORA DA POSTOJI NAČIN... PUF...


BIĆE DOVOLJNO SAMO MALO DINAMITA...
?
!


...EKSPLOZIJA ĆE PRIVUĆI VUVUKAME KAO MUŠICE NA MED! ALI MI NEĆEMO STAJATI OVDE I ČEKATI IH!
MEJSONE! ŠTA TI RADIŠ OVDE?
KARAMBA I KARAMBITA!


NE MOŽETE DA PRETPOSTAVITE? DOŠAO SAM DA UZMEM **KAMEN**!
OVO JE METEORIT!


...SAD ZNAMO ZAŠTO SU OKOLNE STENE POCRNELE... I OVAJ KRATER... OVAJ KAMEN JE BIO DEO METEORA KOJI JE PAO IZ KOSMOSA.
?


BUDALO, ŠTA TRABUNJAŠ? MISLIŠ DA OVO... NIJE DIJAMANT?
JESTE DIJAMANT... I TO NAJČISTIJI KOJI SAM IKADA VIDEO, ALI NIJE ZEMALJSKOG POREKLA! UOSTALOM, NA ZEMLJI NE POSTOJE DIJAMANTI SLIČNIH DIMENZIJA!


DO ĐAVOLA! VAŽNO JE DA VREDI PUNO DOLARA... PUNO, PUNO DOLARA!


...SAD SI MI POTVRDIO ONO ŠTO ME JE INTERESOVALO... **VIŠE MI NISI POTREBAN!**


ALI... ŠTA ŽELITE DA MI URADITE? **NE!** NE, SAČEKAJTE... JA...
PREDUGO SAM ČEKAO, IZDAJICE! ČIM SI DOŠAO U RUDNIK, POČEO SI DA MI PRAVIŠ PROBLEME...
HILJADU MI SKALPOVA! UBIĆE GA... NIKAKO DA ODVEŽEM OVAJ PROKLETI KONOPAC...


...NAPOKON!
STAC


?
DOBIĆEŠ ONO ŠTO ZASLUŽUJEŠ!
AH!
NE!
ZAFF


PAZI!
?
ZLIKOVCI! SADA ĆETE OSETITI ZAGOROV GNEV!


O-OOFF.
AAAHYYAAAKKK!
BANG


SOCK


ZMIJSKI SINE!
!
BANG


AAAHYAAAKK!


BANG BANG


STONK
AH!


BRAVO! ODLIČAN UDARAC!
UH! KADA SMO TE VIDELI VEZANOG ZAJEDNO S OSTALIMA, UPLAŠILI SMO SE NAJGOREG!
!


MEĐUTIM, TA DVA TIPA SU MAČJI KAŠALJ ZA TEBE...
DOSTA JE BILO!


VI STE KRIVI ŠTO SU ME OVA ČETVORICA ZAROBILI. POHLEPNI TIKVANI!
!
!
U-UUH... KOG ĐAVOLA?


POSLE ĆEMO SRAVNITI RAČUNE! VEŽITE OVU DVOJICU LUPEŽA I DRŽITE NA OKU OSTALE ZATVORENIKE!
ZAGOR! TAJ PROKLETNIK JE USPEO DA NAS IZNENADI...


...ALI SAD ĆU GA SREDITI JEDNOM ZAU-VEK!


...MORAMO DA KRENEMO ODAVDE ŠTO PRE I...
AH! PAZI!


HEROJ IZ DARKVUDA JE INSTINKTIVNO ODREAGOVAO I MUNJEVITO SE BACIO NA ZEMLJU, ALI JE USPEO ZA TO VREME DA PROCENI OPASNOST I DA IZVUČE KOLT...
BANG
!


...PIŠTOLJ JE OPALIO...
BANG


...I SMRTNO POGODIO VODIČA.
AH!


ŽAO MI JE, ALI SAM JE TO TRAŽIO!


DOBRO ODRAĐEN POSAO...
?


NA VAŠU NESREĆU, IMALI SMO DOVOLJNO VREMENA DA SE OSLOBODIMO!
PROKLETSTVO!


HE-HE! SAD MI VODIMO IGRU...
NE GUBIMO VREME... UBIJMO GA ODMAH! VEĆ SMO IMALI PRILIKE DA SE UVERIMO KOLIKO JE OVAJ TIP OPASAN!

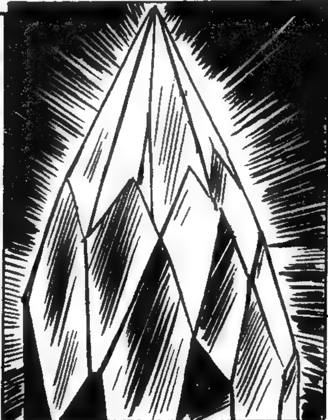

HM... NAMERAVAO SAM DA GA UPOTREBIM DA NAS IZVUČE ODAVDE, ALI... U PRAVU SI, BIO BI TO PREVELIKI RIZIK!

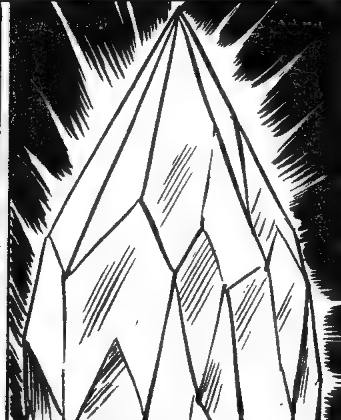

ZBOGOM, VELIKI ČOVEČE... BILO MI JE ZADOVOLJSTVO ŠTO SAM TE UPOZNAO!
!

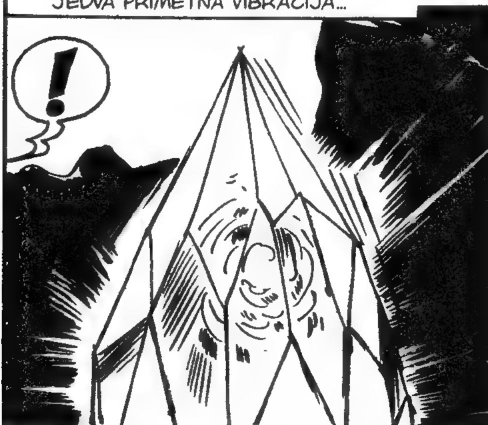

U TOM TRENUTKU SUNCE SE POJAVILO IZNAD BRDA...

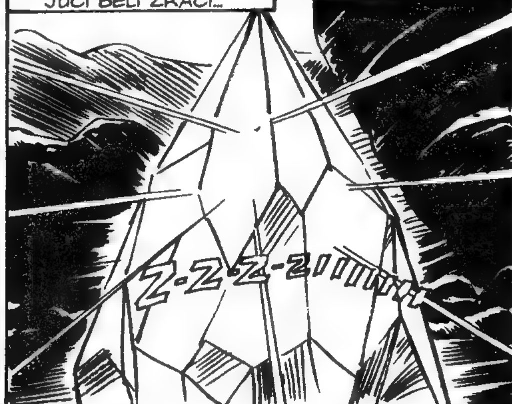

...I ZRACIMA OBASJALO MALU DOLINU...


...ZRACI SU PRODIRALI U KOSMIČKI KAMEN, KOJI JE SVAKOG TRENUTKA POSTAJAO SVE SJAJNIJI...






ZATIM JE KROZ VAZDUH PROSTRUJALA JEDVA PRIMETNA VIBRACIJA...
!


...IZ NEKIH DELOVA DIJAMANATA IZNENADA SU POČELI DA ISIJAVAJU ZASLEPLJU-JUĆI BELI ZRACI...
Z-Z-Z-ZIIIIII

...MEDU CRNIM STENAMA NASTAO JE PAKAO!

FERGAL







HILJADU MI SKALPOVA! **BEŽIMO, BRZO!**


I DOK SU ZAGOR, ČIKO I DIGING BIL, NEKIM ČUDOM NEPOVREĐENI, POKUŠAVALI DA POBEGNU...


...SMRTONOSNI ZRAK POGODIO JE RANAC...


...I...
BWAAAAAAANG


SVIH MI BUBNJEVA DARKVUDA! ZRAK JE POGODIO DINAMIT...


KARAMBA I KARAMBITA! GLEDAJTE! **SRUŠIĆE SE CELO BRDO!**


I ZAISTA, NAKON EKSPLOZIJE, DŽINOVSKA STENA SE UZ JEZIVU TUTNJAVU SRUČILA NA DOLINU, U VIHORU PRAŠINE KAMENJA I DELOVA STENA...


NE! DIJAMANT!
ZABORAVI NA DIJAMANT! NI SVA VOJSKA OVOGA SVETA NE BI MOGLA DA GA IZVUČE!


NIJE PRAVEDNO! NIJE PRAVEDNO! POSLE TOLIKO TRUDA!
PIH! ZAHVALI BOGU ŠTO SI ŽIV! HAJDEMO ODAVDE!


PUCNJAVA I EKSPLOZIJA ĆE PRIVUĆI PAŽNJU VUVUKAMA, ZATO JE BOLJE DA ODMAH KRENEMO...


!
?
PREKASNO! POGLEDAJTE!


HILJADU MI SKALPOVA! GOTOVI SMO!


TU JE... TU JE ČITAVO PLEME!
IMA IH PREVIŠE! NE MOŽEMO IM NIŠTA!
DOLAZE... IDU K NAMA!


U PRETEĆOJ TIŠINI VUVUKAMI SU NASTAVILI POLAKO DA NAPREDUJU PREMA TROJICI LJUDI...


SVIH MI BRKOVA MOJE PORODICE! JA... NEĆU STAJATI OVDE I ČEKATI DA ME MASAKRIRAJU!


JA... JA...


!
...JA VAS MOLIM... JA VAS KUMIM... PREKLINJEM: POŠTEDITE MI ŽIVOT!!!


PRESTANI, MEKSIKANČE! MALO PONOSA NE BI BILO NA ODMET... AKO VEĆ MORAMO DA UMREMO, UMRIMO MUŠKI!
ALI... GLEDAJTE!


IZNENADA, KAO DA SU DOBILI NAREĐENJE, INDIJANCI SU SE ZAUSTAVILI...


...SLEDEĆEG TRENUTKA, JEDNA FIGURA SE IZDVOJILA IZ GRUPE I KRENULA PREMA BELIM LJUDIMA.
ALI... TO JE NIGAI!
HILJADU MI SKALPOVA! ON JE! DAKLE, NIJE MRTAV!


NISAM, STRELA MOJE BRAĆE ME JE SAMO MALO RANILA!
SREĆAN SAM ZBOG TOGA! DOŠAO SI DA NAM KAŽEŠ KAKVU SUDBINU STE NAM ODREDILI?


MI SMO NA VAŠU ZEMLJU DOŠLI ČISTA SRCA. NAŠ JEDINI CILJ BIO JE DA UHVATIMO LJUDE KOJE SU UBILI MULIGANA, KAKO BI DOBILI ZASLUŽENU KAZNU...


ZNAMO DA JE TAKO... U SUPROTNOM, SVETI KAMEN VAM NE BI POŠTEDEO ŽIVOTE!
!
PRIHVATIO SAM DA DOVEDEM BLEDOLIKE DOVDE JER SAM ZNAO DA ĆE IH SVETI KAMEN UBITI... *TAKO JE I BILO!*


JOŠ UVEK NISI ODGOVORIO NA MOJE PITANJE: ŠTA ĆE BITI S NAMA?
SLOBODNO SE VRATITE SVOJIM KUĆAMA...


SADA KADA JE SVETI KAMEN ODLUČIO DA ODE POD ZEMLJU ZAUVEK I DA SE TAMO SAKRIJE OD POHLEPE BLEDOLIKIH, ZA NAS VIŠE NEMA OPASNOSTI! NIKO VIŠE NEĆE IMATI RAZLOGA DA DOLAZI NA NAŠU TERITORIJU.


DAKLE, IDITE... NIKO VAS NEĆE SPREČITI U TOME!
!


KAO DA SU ŽELELI DA POTVRDE DEČAKOVE REČI, RATNICI U REDU SU SE RAZDELILI I NAPRAVILI PROLAZ KROZ KOJI SU ZAPANJENI ZAGOR I NJEGOVI PRIJATELJI PROŠLI!
!
!


NE... JOŠ UVEK NE VERUJEM DA SU NAS TEK TAKO PUSTILI DA PROĐEMO!
SVE OVO SE DESILO ZAHVALJUJUĆI DIJAMANTU KOJEG SI, AKO SE SEĆAŠ, HTEO DA ODNESEŠ!


AKO SAM DOBRO RAZUMEO INDIJANCE... ONAJ KAMEN... BIO JE U STANJU I DA RAZMIŠLJA...
ALI I DA VIDI ŠTA SE NALAZI U LJUDSKIM SRCIMA, PA ČAK I DA UBIJA!


APSURD-NO!
MOŽDA... NE ZABORAVI DA JE GEOLOG REKAO KAKO JE KAMEN DOŠAO PRAVO IZ KOSMOSA! KO MOŽE PRECIZNO DA TVRDI KAKVA JE NJEGOVA PRIRODA?


JEDINO NE RAZUMEM ZAŠTO JE OSLEPEO MULIGANA?
KO ZNA... MOŽDA JE OSETIO DA, IAKO JE BIO ZASLEPLJEN POHLEPOM, IPAK NIJE BIO LOŠ ČOVEK!


DA JE TAKO... TREBALO JE ISTU SUDBINU DA DELIMO I ČIKO I JA!
MOŽDA BI TO I URADIO... DA JE SUNCE BILO VEĆ IZAŠLO DOK STE POKUŠAVALI DA GA OBORITE!

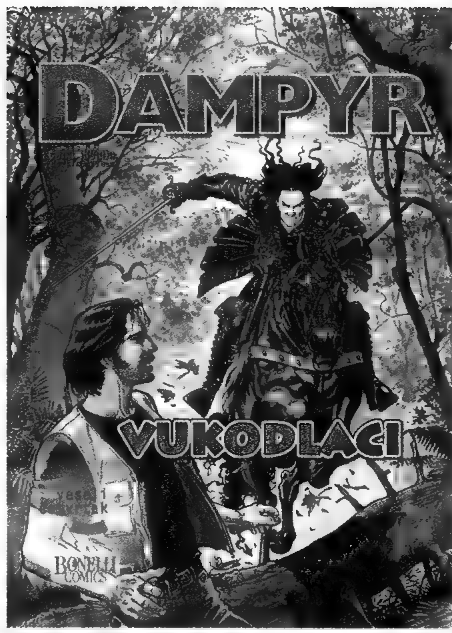

NA OSNOVU ONOGA ŠTO SMO VIDELI, TOM KAMENU SU BILI POTREBNI SUNČEVI ZRACI DA BI ISPALIO SMRTONOSNE HICE...
BRRR... BAŠ JE BILO RIZIČNO!


!
ZA SVE JE KRIV OVAJ NESPRETNJAKOVIĆ! SLEDEĆI PUT KAD MI BUDEŠ PREDLOŽIO DA TE PRATIM U ***POTRAZI ZA BLAGOM***, ZUBIMA ĆU TI ***OTVORITI GLAVU*** I IZ NJE ISTRESTI TAJ ***TRULI MOZAK*** KOJI IMAŠ!
HA-HA-HA!
KRAJ

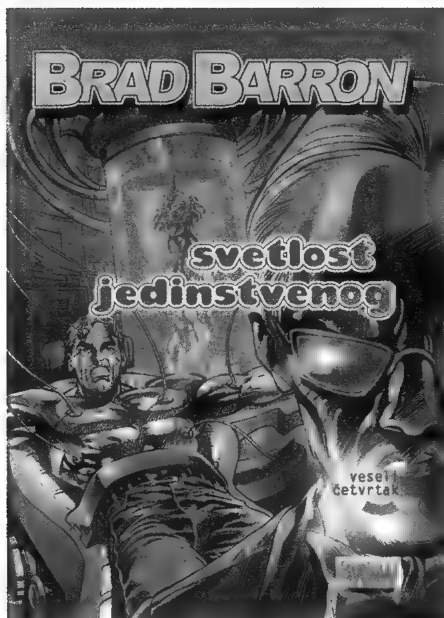


br. 27



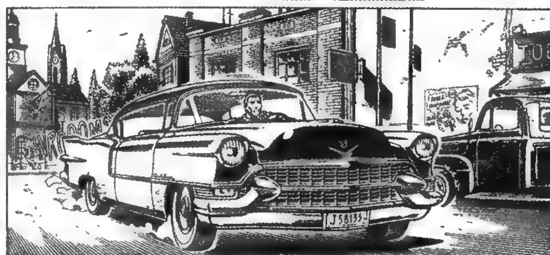




OD IDUĆEG ČETVRTKA NA KIOSCIMA




br. 7





KNJIGE SE MOGU KUPITI U MALOPRODAJNIM OBJEKTIMA

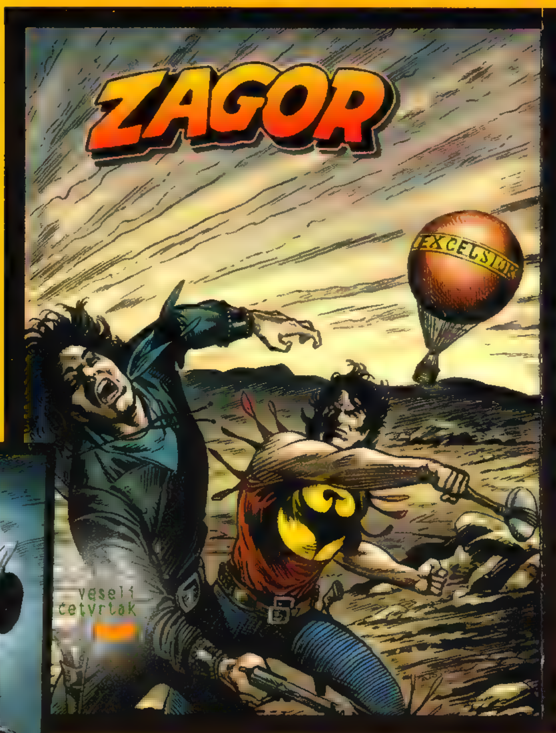
TRAFIKA

STRIPOTECI DARKWOOD, Lomina 5 knjižari ALAN FORD, Bul. Arsenija Čarnojevića 85b ILI NARUČITI PUTEM TELEFONA 011 2710488 I PUTEM MAILA:
klubcitalaca@veselicetvrtak.com






# KNJIGA 10 U PRODAJI !!!






SVET U KNJIZI



# ZAGOR




cena. 280 din.
Cg 3€ Mk 180 den

# IZGUBLJENA BLAGA

ISBN 978-86-911731-3-5




veseli
četvrtak

BONELLI COMICS

# ZAGOROV SVET U KNJIZI

# IZGUBLJENA BLAGA

***uređuje Mauro Boselli***

Dragi prijatelji, kako u vašim ušima odzvanja reč „blago“? Ako zatvorim oči, ja vidim kako blista nakit i drago kamenje, vidim zlatne poluge, slapove višebojnih bisera i kovčege prepune starih španskih zlatnika. Pomislim na pusta ostrva, gusarske brodove, podzemne prolaze, napuštene rudnike, skelete, duhove i na papagaja koji krešti i ponavlja: „Puno para! Puno para!“

Sve to naći ćete u ovoj sveščici (osim papagaja pošto se za njega pobrinuo Robert Luis Stivenson u svom romanu *Ostrvo s blagom*) zajedno s mnogim drugim iznenađenjima. Naravno, dragocenim.

Zašto je osma knjižica iz serije *Zagorov svet* posvećena blagu? Mogao bih da vam odgovorim kako je to zbog toga što je Zagorov svet zapravo svet avantura, te da je potraga za blagom klasična avanturistička tema ili je pak zbog dešifrovanje mapa, putovanja, raznih otkrića... Zagor, kao pravi heroj avanture, često je imao posla s blagom. Međutim, još jedan razlog je u pitanju. Među Zagorovim prijateljima i poznanicima postoji i stručnjak za blago. Dakle, zašto da ne iskoristimo tu priliku? Naravno, odmah ste shvatili da je stručnjak za blago Diging Bil, kome smo poverili zadatak da vam bude vodič na putovanju u potrazi za izgubljenim blagom. Putovaćemo po Severnoj Americi, baš tamo gde se događaju i mnoge Zagorove avanture: od Meksičkog zaliva do kanadskih ostrva, od Floride do pustinja na zapadu.

Blaga smo nazvali *izgubljena blaga*: i sami ćete se uveriti da sva ona tek treba da budu otkrivena (osim, možda, onoga koje je pripadalo kapetanu Kiđu). Ako odlučite da krenete na odmor u Ameriku, bićete u prilici da ih i sami otkrijete. Daćemo vam sva uputstva kojima raspolažemo, a u svakom poglavlju smo vam pripremili po jednu mapu. Elemenata nema dovoljno, to je tačno, ali je poznato da nijedan pravi tragač za blagom zbog toga nije odustao! Naprotiv, potraga za blagom često je zanimljivija od njegovog pronalaženja: putuje se, boravi se na svežem vazduhu i nikada se ne gubi nada. Nada je, naime, sve što poseduje tragač za blagom; to dobro zna i jadni Diging Bil, koji do sada još nikada ništa nije pronašao. Ipak, to nije ugušilo njegovu strast. Diging Bil je u večitoj potrazi za svojim snovima. On je smešan, večiti dečak, onaj isti kojeg svi mi imamo u svojim srcima. Mark Tven je napisao: „U životu svakog dečaka uvek dođe trenutak kada ga obuzme nesavladiva želja da krene u potragu za blagom“!

Dok čekate da krenete u veliku avanturu, pročitajte ovu knjižicu o blagu i proživite bar avanturu ne pomerajući se iz


ZDRAVO, PRIJATELJI! ZOVEM SE DIGING BIL, PO ZANIMANJU SAM TRAGAČ ZA BLAGOM. KRAJ MENE JE MOJA OPREMA: AŠOV, KRAMP, LAMPA I MAPE. A EVO I BLAGA! DA BUDEM ISKREN, NIJE PRAVO, POZAJMIO SAM GA IZ PODRUMA NEKOG POZORIŠTA, ZA OVU PRILIKU. AKO NAMERAVATE DA ME SLEDITE ČITAJUĆI NAREDNE STRANICE, OBEĆAVAM VAM DA ĆU VAS DVANAEST PUTA VODITI PO TRAGOVIMA RAZNIH BLAGA. DOBIĆETE I RETKE MAPE ZA KOJE NIKO NE ZNA, KOJE SAM LIČNO PRONAŠAO NA MNOGIM ZABAČENIM MESTIMA U AMERICI. U SVAKOM POGLAVLJU OTKRIĆU VAM PO JEDNU MAPU, A NA OSAMNAESTOJ STRANI NALAZI SE OPŠTA MAPA, NA KOJOJ JE GEOGRAFSKI POLOŽAJ SVAKE POJEDINAČNE MAPE. TAKO ĆETE I VI BITI U PRILICI DA TRAGATE ZA SVIM OVIM BLAGOM. KO ZNA, MOŽDA ĆETE IMATI VIŠE SREĆE OD MENE!
FERRI G.

udobne omiljene fotelje. Lep provod i... dobar ulov!

*Guido Nolitta alijas Sergio Bonelli*

## BROD POTOPLJEN U PUSTINJI




Po naređenju Filipa III, kralja Španije i američkih kolonija, godine 1610. kapetan Alvarez de Kardona otisnuo se prema neistraženom Kalifornijskom zalivu. Pričalo se da u tom bistroplavom moru postoje ostrige u kojima se nalaze biseri svih mogućih boja: crne, bronzane, žute, boje slonove kosti, roze, svetloplave i zelene. Carski brodovi bili su krcati zlatom i srebrom koje su otimali Inkama i Astecima, ali biseri o kojima govorim nikad nisu bili viđeni.

Kardona je u Akapulku naredio da se sagrade tri velika broda. Mornari su uglavnom bili Afrikanci, lovci na bisere u Crvenom moru, koji su bili u stanju da provedu više od dva minuta pod vodom. Uz Kardonu su bila još dvojica kapetana: Pedro Rozales i Huan de Iturbe. Ovaj drugi je oduvek sanjao da pronađe mitski prolaz na severozapadu, vodeni put koji bi možda povezao Atlantik i Pacifik, i tako ušao u istoriju kao veliki istraživač.

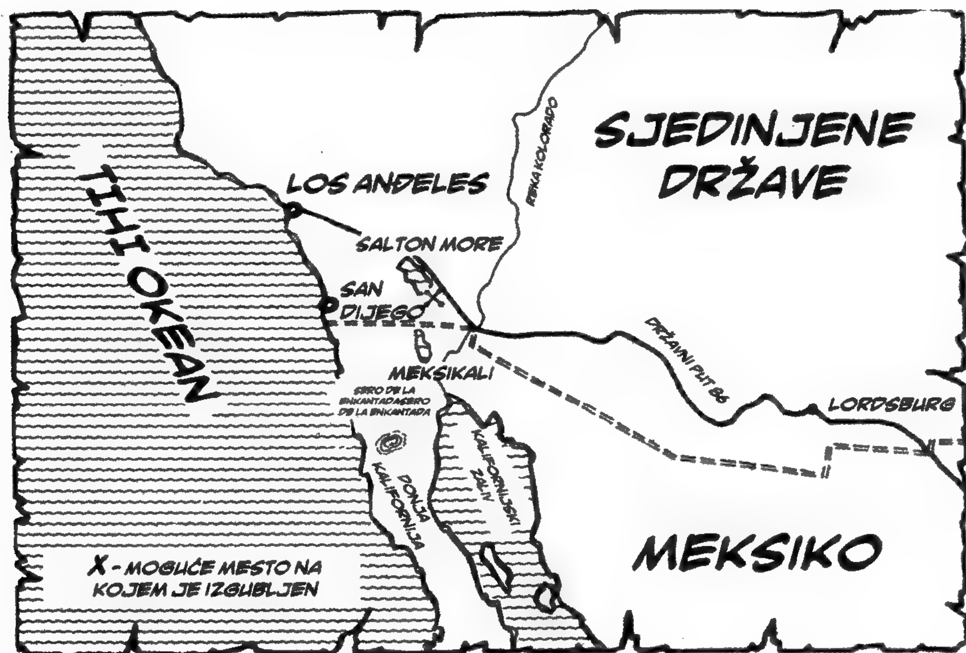
Plovidba prema severu tekla je bez problema. Zalivske vode bile su mirne, a kapetan je sve vreme gledao kako se Indijanci bacaju u vodu i izranjaju s korpama punim ostriga. Potom je naredio da se baci sidro u blizini nekog naseljenog mesta. Palo mu je na pamet kako da sebi uštedi i vreme i trud.

Španci su bili prijateljski prihvaćeni. Kardona je otkrio da se u svakoj kolibi u selu nalazila po korpa puna bisera. Bilo ih je puno i Indijanci više nisu znali gde da ih stavljaju. Predložio je razmenu: ponudio im je odeću i hranu u zamenu za lepe, ali njima beskorisne bisere. Indijanci su prihvatili predlog i, ne gubeći vreme, Španci su utovarili korpe prepune bisera na najbliži brod, a to je bio Iturbin brod. Na brzinu su isplovili. Postojao je razlog njihove velike žurbe. Kapetan je urođenicima dao neupotrebljivu robu. Kada su Indijanci primetili da je na odeći bilo puno rupa i da je hrana bila crvljiva, tri broda su još uvek bila u dometu njihovih strela. Odmah su počeli da ih gađaju, a jedna strela je završila u Kardoninom vratu.

Odlučeno je da se brod s ranjenim kapetanom odmah vrati u Akapulko, a da ostala dva broda nastave putovanje u skladu s naređenjima koja je izdao Rozales. Biseri su ostali na brodu kojim je komandovao Iturbe.

Posle nekoliko dana Rozalesov brod se nasukao na podvodnu stenu i potonuo. Komandu nad ekspedicijom preuzeo je Huan de Iturbe, zvani Sanjalica.

Kada je treći kapetan otkrio prostranu lagunu, uvukao se u nju: pomislio je da je to taj prolaz na severozapadu, o kojem je sanjao. Čim je probao vodu, odmah je shvatio da nije slana, ali želja za novim




otkrićima gonila ga je da nastavi da plovi po njoj. Reka se ubrzo proširila i pretvorila u jezero, ali je ono bilo veoma plitko. Iturbe je poslao Rozalesa u izvidnicu i ovaj se vratio posle dva dana s neverovatnim saznanjima; jezero je bilo zatvoreno peščanim dinama, reka više nije bila plovna, pa su odmah krenuli nazad jer se nivo vode stalno spuštao! Sve su pokušali, ali kanal koji su prešli pri dolasku bio je skoro suv! Ogroman brod s dva mosta i četiri jarbola na kraju je završio nasukan u pesku. Mornari su napustili brod. Do prvog naseljenog mesta, San Dijega, bilo je više od 300 kilometara, a valjalo je preći pustinju. Svega nekoliko mornara je preživelo. Oni su ispričali ovu avanturu.

Biseri su ostali na brodu. Godine 1869. putnik po imenu Albert Evans prešao je pustinju, a u svom dnevniku je napisao: „Prema jugu se prostire prostor pobeleo od soli, duh nestalog mora koje je nekada tu postojalo. Na mesečevoj svetlosti, na površini tog nekadašnjeg mora, video sam nešto što je ličilo na ostatke broda…“ Ovaj lirski opis postao je inspiracija mnogim tragačima za blagom, koji su čuli za vekovnu legendu o izgubljenom brodu. Jedan od njih, H. H. Džejms, pronašao je jarbol koji je virio iz peska, ali kada se vratio na isto mesto s opremom za kopanje, ničega više nije bilo. Peščane dine odigrale su svoju igru i ponovo su zatrpale brod i sav njegov tovar s biserima, koji je ostao tamo ko zna koliko vremena.

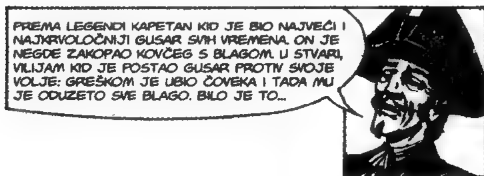
Brod nasukan u pustinji, fantastična vizija koja je inspirisala mnoge autore stripova. Prikazane su dve verzije, međusobno različite, ali zajedničko im je







da se u oba slučaja radi o neverovatnoj sceni: Teks i Karson su je videli u broju 330 stripa Teks (*Podvodna reka*), s crtežima Klaudija Vile; Paja Patak i njegovi sestrići u jednom klasičnom izdanju Karla Barksa: *Sedam gradova Cibole*.




## POSLEDNJE PUTOVANJE KAPETANA KIDA

U mesecu martu godine 1696. elegantni jedrenjak se pod punim jedrima spuštao niz Temzu. Imao je trideset četiri topa, koji su korišćeni u borbama izbliza, i mnogo vesala, kojima bi ubrzavali napredovanje kada bi jurili veliki plen. Bio je to divan nov gusarski brod *Adventure Galley*, čiji je vlasnik bio kapetan Kid. Imao je i specijalno ovlašćenje s velikim engleskim žigom i potpisom Vilijama Reksa ili njegovog veličanstva Vilijama II, kralja Engleske, Škotske i Irske, što je značilo da mu je bilo dozvoljeno da goni gusare i pljačkaše. Plen koji bi otimao gusarima bio je legitiman i delili su ga kapetan, posada i finansijeri, na čijem čelu je bio lord Belomont. Oni su bili članovi moćne grupe Vig, vladine partije. Ukoliko bi misija broda *Adventure Galley* uspela, vigijevci bi očistili more od gusara, a istovremeno bi se i obogatili. Ukoliko misija ne bi uspela, kapetan Kid bi morao da vrati novac uložen u plovidbu, a posada ne bi dobila ništa po principu - „Nema plena, nema plate“.

Vilijam Kid je rođen u Grinoku, u Škotskoj, na brdima pod vresom, okruženim morem. Kao dečak bio je na Karibima, zajedno s gusarima koji su se usuđivali da na svojim plovilima u obliku orahove ljuske napadaju moćne španske brodove. Korsaro, koji je bio u službi Krune, pokazao je svu svoju veštinu u ratu protiv Francuske. Zatim je usidrio njegov tadašnji brod *Antigua* u luku Njujorka, koji je tada bio mali grad na periferiji kraljevine, gde su svi imali veze s gusarima, pa čak i guverner Flečer. Kid se zaljubio u bogatu i prelepu Saru Ort, oženio se njome, a iz tog braka rodile su se i dve devojčice. Kao priznati i poznati gusar i dobrostojeći građanin, Kid je bio veoma cenjen član u visokom njujorškom društvu. Sa svojih pedeset godina bio je uspešan i ostvaren čovek. Ali uvek je tu bila *Antigua*, usidrena u luci, da ga podseća na njegov burni mladalački život. Kada mu

je njujorški guverner lord Belomont predložio rizično putovanje i lov na gusare, Kid ga je prihvatio zbog ljubavi prema avanturi. I zbog ličnih ambicija. Lord Belomont mu je u Londonu predstavio i sve ostale koju su podržavali taj poduhvat. To su bila četiri najmoćnija čoveka u Engleskoj: ser Džon Somers, zatim vojvoda od Šruzberija, državni sekretar, ser Edvard Rasel, prvi lord Admirata i grof Ramni, general na čelu artiljerije. S takvim mecenama Kid je mogao daleko da dogura.

U londonskoj luci Kid je ostavio svoj verni brod *Antigua* zbog lepšeg i moćnijeg *Adventure Galley*. Tog trenutka ga je napustila sreća koja mu je uvek bila potrebna. Na ušću Temze na brod Kraljevske mornarice ukrcali su se najbolji mornari koji su plovili na *Adventure Galley*. Kid je morao da okupi novu posadu, koju je tražio po lukama u Plimutu i Njujorku. Nalazio je ljude koje niko nije hteo na svoj brod: bili su nedisciplinovani, nestručni, lenji, ali su voleli avanture. S takvom posadom *Adventure Galley* isplovio je u septembru.

U to vreme najozloglašenija gusarska jazbina bilo je Veliko crveno ostrvo - Madagaskar. Plovili su devet meseci neprekidno i nijednom nisu pristali. Kada su napokon stigli do Indijskog okeana, brod su već načeli termiti, a ljudi su bili bolesni od dezinterije i skorbuta. U takvim uslovima sukob na otvorenim moru s gusarskim brodom na kome su bili jači i zdravi ljudi bio je nemoguć poduhvat. Ni na jednom jarbolu nije se vijorio crveni barjak, koji je u 17. veku bio zaštitni znak gusara. Bili su to brodovi indijskih, holandskih ili portugalskih trgovaca, krcati blagom koje su nosili s Istoka. Napad na njih bio bi protivzakonit, što bi uradili gusari protiv kojih se Kid borio. Za engle-ski brod samo su gusarski i francuski brodovi predstavljali legitimni plen. Ali posada, koja je već mesecima gledala kako joj bogatstvo izmiče iz ruku, već je počinjala otvoreno da protestuje i negoduje zbog principa - Nema plena, nema plate.

Ta ista rečenica vrzmala se i po glavi kapetana Kida. Dana 30. oktobra 1697. godine bio je primećen jedan holandski brod. Tobdžija Vilijam Mur je glasno rekao kako bi bilo šteta da se pusti da taj brod ode i da će ih kapetan odvesti u propast. U napadu besa Kid je zgrabio kantu i njome udario Mura. Tobdžija, koji je već imao visoku temperaturu, ubrzo je umro. Kapetan se zatvorio u svoju kabinu. Kada je izašao, na brodu je podigao crvenu zastavu, gusarski simbol.

Bez problema su zarobili male holandske i portugalske brodove. Zatim su spazili bogat plen: indijski brod *Quedagh Merchant*, koji je bio vlasništvo velikog mogula. Kid je istakao francusku zastavu i zaustavio brod. Kapetan broda *Quedagh Merchant* popeo se na *Adventure Galley* pokazujući francuske propusnice. (Tada je bilo važno imati propusnice raznih nacija jer se tako lakše moglo umaći gusarima.) Tada je Kid otkrio da je on zapravo engleski gusar i da je imao pravo da zapleni Quedah jer je bio francuski brod, što je značilo da je



*„Kid je zgrabio kantu i pogodio Mura pravo u glavu...“*

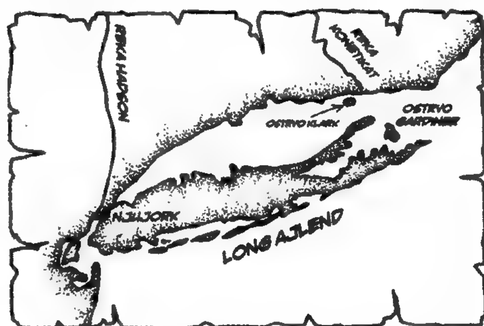
mogao da bude oduzet kao ratni plen. Vrednost tovara bila je procenjena na pola miliona rupija u zlatu, srebru, svili i draguljima. Bio je to veliki poduhvat, koji je Kidu obećavao veliku dobit, te on odluči da se vrati kući. Njegovi ljudi su tražili svoj deo plena i, pošto ga nisu dobili, svi su prešli na *Mocha Frigate*, gusarski brod kapetana Kaliforda.

Sa dvadesetak mornara Kid je prešao Atlantik i pristao na Antile. Tamo je otkrio da ga je Indijska Kompanija optužila za piratstvo i da je po svaku cenu želela njegovu glavu. Kid se osećao sigurno jer je znao koliko su bili uticajni njegovi prijatelji.

Radi predostrožnosti napisao je pismo lordu Belomontu: „Moj lorde, moji ljudi su bili gusari, ja nisam. Mogu da dokažem da sam nevin.“ Belomont mu je odgovorio: „Na svoju čast, izdejstvovaću oprost od kralja.“

Ali vigijevci nisu bili toliko moćni koliko je izgledalo. Partija torijevaca ih je optuživala za saučesništvo s gusarima; osim toga, pričalo se da je Kidova misija bila plod nezakonite spekulacije; ukrasti od gusara bilo je isto što i ukrasti ukradenu robu. Politička situacija se tada zakomplikovala. Ništa nije išlo na ruku kapetana Kida. Bio je bačen u tamnicu zatvora Njugejt, u Londonu, gde je ostao dve godine. Zbog piratstva mu je suđeno 1701. Nije mu bilo dozvoljeno da pokaže francuske propusnice s broda *Quedagh* koje je poverio lažnom prijatelju Belomontu kako bi ga oslobodio optužbe. Kid je bio osuđen na smrt i obešen. Njegovo telo bilo je izloženo u Tilbari Pointu, na Temzi, kao upozorenje mornarima u prolazu.

Suđenje je imalo velikog odjeka u javnosti. Poznati novinari poput Danijela Defoa pisali su puno o njemu, tako da je kapetan Kid ubrzo postao legenda. A s njim i njegovo blago, koje je poslužilo kao inspiracija mnogim poznatim piscima kao što je Po (*Zlatni skarabej*) i Stivenson (*Ostrvo s blagom*). To blago traženo je na svim delovima Zemljine kugle, od Madagaskara do ostrva Jokoatešima, u Japanu. Gde je završilo blago sa broda *Quedagh*? Tokom poslednjeg putovanja, od Antila do Njujorka, moguće je da je Kid na jedrenjaku *San Antonio*



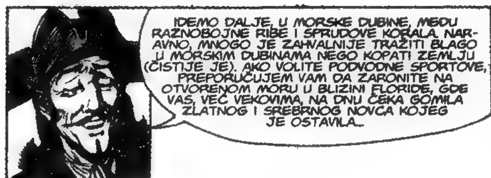
(kupio ga je da bi njime zamenio *Adventure Galley*) pristao kako bi obnovio zalihe vode, na nekim mestima na zapadnoj obali Amerike. Mesta na kojima se najviše tražilo blago bila su: Kejp Mej, južna tačka Nju Džerzija; ostrvo Konektikat, gde je živeo nekadašnji Kidov mornar, Tom Pejn, gde se nalazi i poznata Pećina pirata; ostrvo Ričmond u Mejnu, gde je neki seljak, dok je orao zemlju, pronašao zlatne i srebrne novčiće; Edkomb, opet u Mejnu, gde je jedan drugi Kidov mornar, Sem Trask imao farmu; ostrvo Klark, na izvoru reke Konektikat, gde je, kako kaže legenda, Kid zakopao dva kovčega i ubio jednog mornara; ostrva Timbl gde su 1850. i 1924. godine bili pronađeni zlatni novčići i dragoceni prsten.



*„S takvim mecenama Kid je mogao daleko da dogura...“*

Priča se da je Kid išao rekom Hadson i da je tu potopio *Quedagh* s celim tovarom. Ali nije bilo tako. Znamo da je Kid napustio *Quedagh* na Antilima i da nikad nije stigao do reke Hadson. Znamo i mesta na kopnu na koja je pristajao i znamo da je sakrio blago pre nego što je stigao u Njujork. Zaustavio se u Levisu, u zalivu Delavera, gde je jedan kovčeg poverio gusaru Džejmsu Gilamu. Na ostrvu Gardner u moreuzu Long Ajlend zakopao je dva kovčega i dao ih na čuvanje vlasniku ostrva Džonu Gardineru. Nekoliko džakova zlatnog praha poverio je prijateljima Tomasu Klarku i Tomasu Pejnu. Ovo su tačni podaci, nisu legenda. Ali nema potrebe tražiti Kidovo blago jer je pre tri veka to uradio lord Belomont. Dok je Kid bio u zatvoru, Belomont je istraživao koristeći sva sredstva koja je imao na raspolaganju kao guverner Njujorka. Uhapsio je Gilama, Klarka i Pejna, pronašao je kovčege koje je ostavio na ostrvu Gardner. U Javnom registru u Londonu postoji popis Kidovog blaga: džakovi sa zlatom, srebrni novčići, biseri, dijamanti, smaragdi... Hiljade funti koje će poslužiti za izgradnju bolnice u Grinviču, koja se i danas može videti na Temzi.

Ono što se ne nalazi na popisu verovatno su odneli Kidovi mornari koji su ostali na Antilima na Quedahu. Ostala je samo jedna tajna, enigma dostojna Poovog Zlatnog skarabeja. U poslednjem pismu koje je uputio supruzi Sari Vilijam Kid je na kraju napisao ovaj broj: 44106818. Da li je to neka šifra? Šifra mesta na kome se nalazilo blago? Ogorčeni Kid odneo je svoju tajnu u grob. Tek 1924. je Hilan, gradonačelnik Njujorka, rehabilitovao kapetana Kida koji je bio proglašen za gusara zbog pohlepe drugih. Nemirna duša kapetana Kida sada može da počiva u miru.




**IZGUBLJENA FLOTA**

Postojao je neki detektor metala koji je koristila vojska. Kip Vagner ga je platio petnaest dolara na nekoj aukciji na kojoj se prodavala stara ratna oprema. I dalje je funkcionisao. Tog vrelog leta daleke 1955. godine Vagner ga je isprobao na plažama Floride, južno od Kejp Kanaverala. Prvo je pronašao uobičajene gluposti: zarđale konzerve, zatvarače za flaše, poneki novčić... Zatim je otkrio parče zarđalog metala, nepravilnog oblika, veličine novčića od pola dolara. Očistio ga je. Na njemu su bili urezani krst i znak španske krune. Bio je to stari srebrni novčić, „španski dolar"! Zaražen grozničavom željom za traganjem, Kip Vagner je proveo celo leto čeprkajući po pesku. Uspeo je da nađe nekoliko starih zlatnih i srebrnih španskih novčića. Nijedan nije bio napravljen posle 1715. godine.

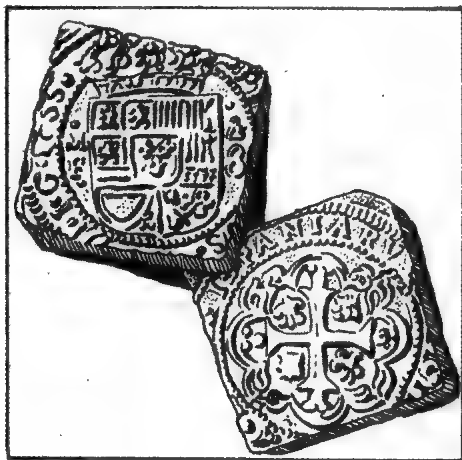
Vagner je nastavio potragu i tokom zime, ali ne u pesku, već po bibliotekama. Tako je otkrio priču o izgubljenoj floti.

Postojale su dve flote koje su svake godine prenosile u Španiju blago iz Amerike: bila je *Armada de Tierra Firme*, ili *Los Galeones*, koja je u Kartagini, današnjoj Kolumbiji, tovarila zlato, smaragde i ostale dragocenosti iz Južne Amerike. Druga je bila *Armada de Nueva España*, poznata još i kao *Flota de plata*, „Srebrna flota", koja je pristajala u Vera Kruz, gde ih je čekalo blago iz Meksika, blago s ostrva, kao i ono koje je poticalo s Dalekog istoka. Svaka flota imala je dva ratna broda (na koje je bila tovarena dragocena roba) i nekoliko tovarnih brodova. Susretali bi se na Kubi, a zatim bi zajedno prelazili Atlantik kako bi obeshrabrili gusare. Jul je bio najbolji mesec za plovidbu jer je to bilo vreme pre nego što su počinjali da duvaju uragani. Godine 1775. Španija je s velikom pažnjom iščekivala dve flote iz Amerike. Država je slabo finansijski stajala jer je bila osiromašena ulaganjima u ratove (1701-1714). Dugo vremena holandski i britanski brodovi zabranjivali su kontakte s američkim kolonijama. Dve flote krenule su 1713. godine pod komandom generala Ečeverza (*Galeones*) i Ubilje (*Flota de plata*) i, pošto ih u Americi dugo više niko nije očekivao, bilo im je potrebno dve godine da sakupe tovar. Zbog raznih nepredviđenih okolnosti Ubiljini brodovi sustigli su Ečeverzove brodove u Havani tek krajem jula 1715. Zbog toga su krenuli s više od mesec dana zakašnjenja.

Bilo je šest brodova: ratne fregate *Nuestra Señora del Carmen* (admiralski brod koji je pripadao Ečeverzu sa 72 topa, *Nuestra Señora del Rosario*, kao i brodovi za prevoz robe: *Nuestra Señora de la Concepcion*, *El Senor San Miguel*, *La Francesca*, *La Holandesa*. Flota de plata bila je sastavljena od pet brodova: admiralskog Ubilijinog broda, *Nuestra Señora de la Regia* (50 topova), fregate sa 54 topa *Santo Cristo de San Roman*, tri broda za prevoz robe *Urca de Lima*, *Nuestra Señora de las Nieves* i još jednog čije ime se ne

zna. Zajedno s ove dve flote krenuo je i jedan francuski brod *Griffon*, kojim je upravljao kapetan Antoan Darie, prinuđen da se pridruži floti kako ne bi otkrio tajnu rutu.

U jutro 30. jula brodovi su se nalazili u opasnom moreuzu na Floridi, u prostoru između ovog poluostrva i Bahama. Nije bilo ni daška vetra, a vlažnost vazduha je bila ogromna. Teški brodovi za prevoz robe skoro da se nisu pomerali. Brži ratni brodovi morali su da spuste jedra kako ih ne bi izgubili iz vida. Samo je nedisciplinovani francuski kapetan i dalje plovio pod punim jedrima na svom *Griffonu*. Na španskim brodovima mornari su radili u tišini, spustili su jedra i zatvorili sve izlaze na palubu. Svi su znali šta je značio toliki neprirodni mir na moru. U podne su počeli prvi naleti vetra, a u dva posle podne bilo je toliko mračno kao da se iznenada spustila noć. Pre večeri vetar je duvao brzinom od 50 čvorova. Na levoj i desnoj strani bile su stene i jedini način da se izbegne da se brodovi razbiju o njih bio je da se izađe na otvoreno more. Ali ispred brodova dizali su se talasi viši od deset metara. Voda je ulazila u potpalublje, a roba je klizila s jedne na drugu stranu broda. Više nije bilo moguće uspostaviti kontrolu nad brodom. *La Nuestra Señora del Rosario* bio je prvi brod koji je potonuo nakon što je udario o hridi. Zatim se prevrnuo brod *La Francesca*. Trup broda *Nuestra Señora de la Regia* pukao je po sredini udarivši u stene: na njemu je bilo puno ljudi i svi su ubrzo završili na dnu mora. Jarboli i paluba ostali su da štrče iz mora i da se njišu na pobesnelim talasima kao duhovi. Mornari s broda *Nuestra Señora del Carmen* imali su više sreće: iako je trup pukao, stotinak ljudi, među kojima je bio i Ečeverz, uspeli su da se spasu i stignu do kopna, na delu broda koji im je poslužio kao splav.



*„Španski dolar" vredeo je osam reala*

I mornari s broda *Urca de Lima*, iako su se nasukali jer im je brod zapeo o peskovito dno, uspeli su da se izvuku i stignu do kopna. Ostali brodovi su nestali, zajedno s tovarom koji je vredeo 14 miliona pezosa (danas bi to bilo 60 miliona dolara) i 700 ljudi. Samo je *Griffon* uspeo da se spase jer je plovio ispred uragana tako da posada nije bila svesna tragedije koja se desila.

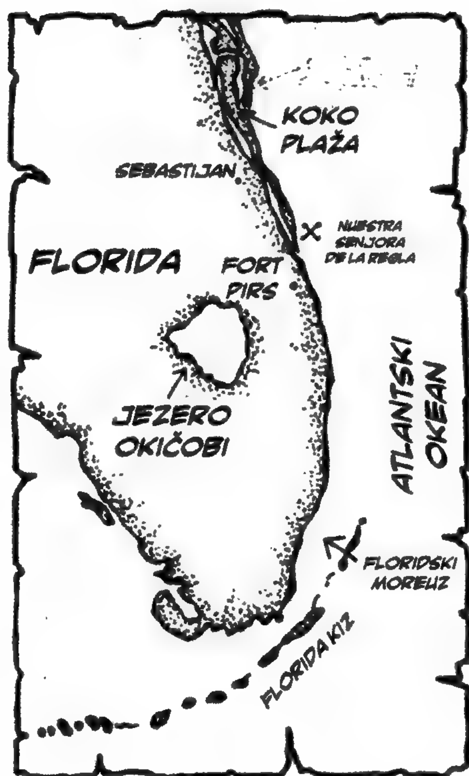
U jesen je preživelima pružena pomoć. U to vreme je i španska vlada počela da traga za blagom. Bilo je veoma teško lokalizovati mesta na kojima su brodovi nestali, zbog vodenih struja, ajkula i neodgovarajuće ronilačke opreme, koja je u to vreme bila primitivna. Indijanci, kojima je bio obećan deo plena koji bi izvukli na površinu, masovno su umirali pokušavajući da nađu blago. Ipak, polo-

vina blaga bila je pronađena i izvučena iz mora. Nije sve otišlo u Španiju, jer su engleski gusari, naročito ozloglašeni Henri Dženings, otimali plen s brodova koji su prevozili pronađeno blago. Priča o izgubljenoj floti bila je opisana u „Opštem arhivu Indije“, koji se čuva u Sevilji.



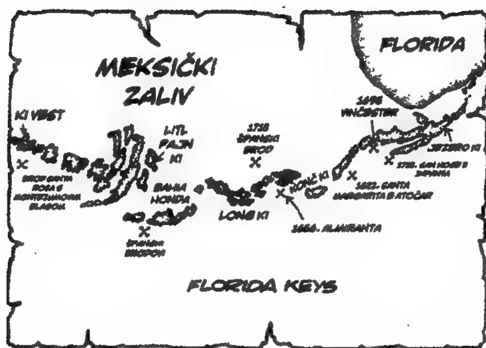
*Ronilačko odelo iz 17. veka*

Posle dva i po veka Kip Vagner je izučio sve što je bilo zapisano. Znao je da je više od polovine blaga još uvek ležalo na dnu mora. Vagner je osnovao *The Real 8 Company*, nabavio je neki stari avion i parobrod *Sampan*. Opremio se i celokupnom ronilačkom opremom. Između 1964. i 1966. *The Real 8 Company* uspela je da izvuče blago vredno više od tri miliona dolara: bilo je srebrnog novca, poluga, dragulja, pa čak i kineskog porculana. Pronađena je i zlatna medalja u




obliku zmaja, za koju se pretpostavlja da je bila amblem admirala Ubilje. Pronađeni predmeti bili su prodati na aukciji u Njujorku. Interesovanje je bilo toliko veliko da su prodati čak i ekseri koji su bili zakucani u brodove.

Pretpostavlja se da je Kip Vagner pronašao ostatke broda *La Nuestra Señora de la Regia*. Ostali brodovi flote još uvek se nalaze na dnu mora, zajedno sa svojim blagom. A imaju i dobro društvo. Od 1500. do 1820. hiljade brodova krenulo je iz Amerike prema Španiji. Prenosili su dragocene tovare. Mnogi od tih brodova nikada nisu stigli u Sevilju. Poslednjih deset godina 16. veka




od 391 jedrenjaka uragani su potopili njih 122.

Godine 1520. u blizini Floride potonuo je brod *Santa Rosa* natovaren blagom koje je Montezuma platio Kortesu za ucenu. Tovar vredan 30 miliona dolara još uvek leži na dnu mora, prekriven koralima.

Na koralnim ostrvima na jugu Floride beleži se nestanak još jedne flote. Bilo je to 1622. godine. U sastavu flote bilo je 28 brodova, od kojih je 10 potonulo; među njima je i *Nuestra Señora de Atocha*. Blago s ovog broda pronađeno je 1985. godine. Vredelo je tri miliona dolara, a pronašao ga je Mel Fišer.

Flota iz 1733. godine udarila je u koralni sprud i tom prilikom je potonulo 17 od 20 brodova. Deo blaga s broda *Tres Puentes* pronađen je 1962. godine. Izvukao ga je Martin Mejlah.

Dakle, ako volite podvodne sportove, pogledajte mape koje prilažemo na ovim stranicama i... srećno! Možda treba da znate da zakon države Florida propisuje da 25 procenata blaga pripada državi. A ostatak - srećnom pronalazaču!




## BLAGO GUSARA CRNOBRADOG

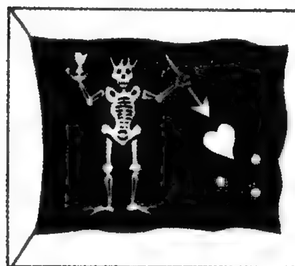
Džoli Rodžer, gusarska zastava, kao što svi znaju, na sebi ima nacrtanu lobanju sa dve ukrštene kosti. Mnogi gusari su, međutim, imali i svoje lične zastave. Na jednoj od njih se nalazi skelet s tri roga na glavi, koji baca koplje prema srcu iz kojeg kaplje krv, dok u desnoj ruci drži peščani sat, što je značilo da je ostalo onoliko vremena života koliko je peska u peščanom satu. Ta zastava bila je potpis Edvarda Tiča, zvanog Crnobradi, a vijorila se na jarbolu njegovog broda *Queen Ann's Revenge* sa 40 topova. Ko bi se susreo s tim brodom, mogao je samo da se preda i da se moli da preživi.

Edvard Tič je bio mnogo više od običnog gusara. On je bio gusar nad gusarima, genije piratstva, a po palubi se kretao kao glumac na pozornici. Bio je visok 1,90 m, a na sebi je imao 100 kilograma mišića. Za pojasom je nosio nož i sablju, a na grudima remen sa šest napunjenih pištolja. Držao je uvek upaljene fitilje, koji su mu služili za topove ili da zapali lulu, svejedno. Duga crna brada dostizala mu je do pojasa, upletena u kikice, u koje su bile isprepletane šarene tračice. Da bi izgledao još strašnije, imao je običaj da zapali te tračice. Nekoliko puta mu je brada zbog toga gorela, ali je on to stoički podnosio, samo bi nastavljao da grmi svojim prodornim glasom, vitlajući sabljom. S bradom,

koja je gorela, i kosom, koja se pušila, ličio je na samog đavola, tek izašlog iz pakla.

Svi su ga se plašili. Čak i njegovi ljudi. Crnobradi je znao da jedino okrutnošću može dovesti u red svoju neukrotivu posadu. Jednom prilikom je rekao: „Ako s vremena na vreme ne ubijem nekoga, zaboraviće ko im je gazda.“ Jedne noći, dok je u svojoj kabini pio s kormilarom i Izraelom Hendsom (gusar koji je inspirisao Stivensona za istoimeni lik u delu Ostrvo s blagom), dunuo je u sveću i iznenada pripucao ispod stola, ranivši Hendsa u nogu. Dok je Hends ječao od bola, Crnobradi je prasnuo u smeh, koji je po svemu ličio na tutnjavu topova. I dvoboji, koje je u dokolici često predlagao svojim ljudima, bili su rezultat njegovog jedinstvenog osećaja za humor. Jednom prilikom opkladio se sa svima kako će uspeti da izdrži najduže od svih u prostoriji u kojoj je goreo sumpor. Drugom prilikom tražio je da ga okače da visi s konopcem oko vrata kako bi dokazao da može najduže od svih da ostane živ ukoliko ga obese. Međutim, u oba slučaja, zahvaljujući čeličnim plućima i mišićavom vratu, pobedio je kapetan Tič.

Crnobradi je imao još jedan siguran recept za ubijanje dosade i ludo zabavljanje, a to je bio rum. U dnevniku je jednog dana 1718. godine zapisao: "Ružan dan. Nema više ruma, i svi su odjednom postali ozbiljni. Nema onog prokletog haosa! Nema zavera, pokušaja da se napusti brod...



*„Ovaj Džoli Rodžer bio je potpis Edvarda Tiča, zvanog Crnobradi...“*

Zbog toga sam krenuo u lov na plen. I baš danas sam uspeo da zarobim jedan brod na kojem je bilo ruma: ubrzo se moje društvo zagrejalo, i sve je opet bilo kao pre!"

Iz baze Nasu, na ostrvu Providens na Bahamima, Crnobradi je kretao u svoje pohode po Atlantiku. Posle brodoloma koji je doživela *Srebrna flota* uspeo je da se dokopa blaga koje su osvojili Španci. Nijedan brod nije imao šanse protiv moćnih topova sa *Queen Ann's Revenge.* Kapetan Tič, koga je štitio guverner Severne Karoline Čarls Ejden, kome je inače davao deo plena, osećao se toliko moćno da je jednom prilikom nedeljama držao blokiranu luku Čarlston, u Južnoj Karolini. Naplaćivao je papreno skupe takse svakom brodu koji bi isplovio iz luke ili uplovio u nju, a važnije ljude je ucenjivao.

Krajem 1718. godine Crnobradi je upao u zamku dva ratna engleska broda *Pearl* i *Ranger*, koji su ga već mesecima gonili. Na nesreću, Crnobradi je ostavio svoj nepobedivi admiralski brod *Queen Ann's Revenge* i plovio je manjim brodom *Adventure*. Došlo je do borbe, Crnobradi je topovima uspeo da nanese veliku štetu brodu *Pearl* i da ubije dvadesetak ljudi. Euforični pirati, koji su cele prethodne noći pili rum, upali su na protivnički brod, ali sačekala ih je zamka. Lukavi kapetan broda *Pearl* Robert Majnard bio je sakrio stotinak ljudi, koji su iznenadili prispele



„Crnobradi je bio visok 190 cm, a na sebi je imao 100 kg mišića...“

gusare i opkolili ih, dok je drugi brod *Ranger* pristigao i napadao preostale gusare koji su bili ostali na brodu *Adventure*. Pobesneli Crnobradi je razjareno pucao iz svih šest pištolja, vitlao je sabljom, krčio je sebi put sve dok se nije našao oči u oči s Robertom Mejnardom i, ne obazirući se na metak koji je dobio u grudi i udarac sabljom u rame, skoro da je sabljom uspeo da otkine ruku Mejnardu. Na sreću mladog vojnika, gusar je odmah pao mrtav. Na telu mu je bilo dvadeset pet rana.

U noći pre bitke njegovi mornari su ga pitali gde je sakrio blago. Crnobradi je, smejući se, odgovorio: „Niko ne zna gde se nalazi moj novac. To znamo samo đavo i ja! Od nas dvojice onaj koji preživi uzeće sve!“

Ako ga je đavo čuo, sigurno je uzeo sve blago i odneo ga u pakao. Na sreću, među lokacijama za koje se pretpostavljalo da kriju blago neke su bile lako dostupne, kao što je Ostrvo Crnobradog. Ostrva s tim imenom duž obale Karoline ima nekoliko i ne zna se tačno koje je ono pravo. U blizini Merilenda postoji još jedno mesto na kojem je možda zakopano blago; godine 1713. čuvar marine Klement Douning, dok je lovio gusare na Madagaskaru, slučajno je sreo nekadašnjeg mornara Crnobradog. Taj mornar mu je pomenuo ostrvce „u kojem ima jedna šuma od pet stabala; u senci tog drveća zakopani su veliki sanduci s blagom“. Douning je ispričao sve što je čuo od mornara, ali on nikada nije putovao u pravcu Merilenda, a jedina odred-



nica koju je imao, a to su pet stabala, danas, posle 270 godina, sigurno više ne postoji!

Pominjana su i druga ostrvca na kojima je možda zakopano blago.

Među njima su Smatinoz i Londoner, južni deo Portsmuta u Nju Hempširu. Priča se da je Crnobradi, kada se zaustavio da zakopa zlatnike, morao da pobegne kako bi stigao neku englesku fregatu. U žurbi je zaboravio jednu od svojih žena. Možda je to uradio namerno jer je ludi gusar koristio slične metode da bi se oslobodio svojih saputnica. Jadnica je umrla posle nekoliko godina, a njen duh još uvek šeta plažama Smatinoza, baš u blizini hotela „Star Ajlend“.

Okrutni Tič je za sobom ostavio neke duhove kao čuvare blaga. Prema legendi je zakopao blago nekoliko dana pre smrti na peščanom ostrvcetu moreuza Pamiliko, blizu rta Hateras, nedaleko od fatalnog zaliva na ostrvu Hateras. Zatim je ubio dvojicu mornara koji su mu pomogli da iskopa rupu u koju će položiti kovčege. Lovci na blago su dugo pretraživali svaki metar na plažama ovog moreuza, ali rezultata nije bilo; možda bi mogli da pomognu dva duha-čuvara.



*Gusari koji zakopavaju blago*
*(crtež Hauarda Pajla, slikara gusara)*




**PROKLETI BUNAR**

Priča počinje 1795. godine u Kanadi, kada su tri dečaka, Smit, Vogan i Mekginis, izvukli na obalu kanu na jednom od 364 ostrvca u zalivu Mahon, u Novoj Škotskoj. Već tada to ostrvo je bilo poznato po nazivu Ouk Ajlend („ostrvo hrastova“) zbog ogromnog stoletnog hrasta, koji se nalazio na brdu, vidljivom s mora. Igrajući se u blizini hrasta, dečaci su primetili da je nešto urezano na jednoj velikoj grani. Baš ispod te grane primetili su krug od utabane zemlje, prečnika od oko četiri metra. Urezi na grani evidentno su poticali od nekog kanapa na kojem je visilo nešto teško. To je sigurno bio kovčeg s blagom. Dečaci su ponovo došli na isto mesto opremljeni ašovima i krampovima. Počeli su da kopaju. Na tri metara dubine naišli su na platformu. Znači blago je postojalo! Nastavili su da kopaju i na šest metara našli su drugu platformu, od drveta. Na devet metara bila je još jedna.

Kopali su i dalje, ali pošto je zima bila blizu, morali su odustanu od ovog poduhvata. Stanovnici Mahon Beja odbili su da pomognu u traženju. Govorili su da Ouk Ajlend donosi nesreću, da je pedeset godina ranije tu pristao jedan tajanstveni brod i da su svi oni koji su otišli da ga vide nestali. Godine 1803. Džek Smit, jedan od trojice momaka koji su otkrili ovaj bunar, vratio se na ostrvo zajedno s prijateljem, doktorom Lindsom i ekipom odlučnih

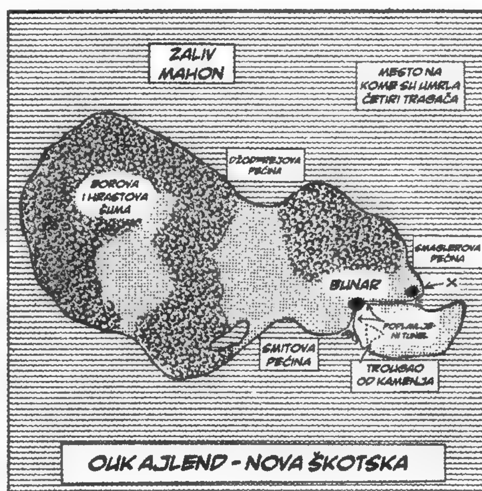



ljudi. Nastavili su da kopaju i redovno se na svakih tri metara dubine pojavljivala po jedna platforma od drveta; na nekima od njih bio je korišćen lepak koji se koristio na brodovima. Na 27 metara dubine na jednoj od platformi pojavila se čudna kamena ploča na kojoj je nešto bilo urezano. Niko nije razumeo o čemu se radi (godine 1929. profesor kriptografije na Univerzitetu Halifaks rekao je da je uspeo protumači natpis na kamenoj ploči i da je na njoj pisalo: „Ispod ovog kamena zakopano je dva miliona funti").

Na dubini od 30 metara bunar je počeo iznenada da se puni slanom vodom. Linds i Smit su pokušali da je izbace, ali svi pokušaji su bili uzaludni. Čak su pored tog bunara iskopali još jedan, ali je i u njemu bilo vode. Linds je ponovo pokušao s kopanjem 1849. godine, uz pomoć specijalne bušilice. Na 35 metara dubine bušilica je dotakla drveni sanduk i on je iz njega izvadio tri prstena i jedan zlatni lanac. Škrinja je bila pronađena!

Ali nije postojao način da se izvuče! Bilo je očigledno da se slana voda u bunaru nije našla tu slučajno. Tajanstveni graditelji su kopali dva tunela kroz koje je slana voda doticala iz okeana s dva različita mesta. Taj bunar predstavljao je remek-delo graditeljstva i efikasan način da se sakrije blago. U devetnaestom veku, posle neuspelih pokušaja doktora Lindsa da izvuče škrinju, organizovano je puno ekspedicija s istim zadatkom: da izvuku blago. Godine 1893. milioner Frederik Bler osnovao je *Oak Island Treasure Company*, organizaciju koja je 30 godina bušila u okolini. Brdo na kojem se nalazi hrast izgledalo je kao mesečeva površina, zbog silnih bušotina.

Godine 1909. čak je i budući predsednik Sjedinjenih Država Frenklin Ruzvelt pokušao da dođe do blaga. Godine 1924. industrijalac Žilbert Hedon je na ostrvo preneo gigantske električne bušilice i uspeo je da u originalnom bunaru stigne do dubine od 46 metara. Godine 1949. inženjer rudarstva Vitni Levis kupio je



ostrvo da bi neometano sam mogao da nastavi istraživanja. Međutim, pojavili su se tragači za blagom koji su tajno kopali: godine 1965. njih četvorica su poginula na dnu jedne bušotine, otrovavši se ugljen-monoksidom koji je ispustila neispravna pumpa.

Godine 1971. jedna kanadska kompanija je spustila kameru u šupljinu na dubinu od 60 metara. Kamera je jasno snimila tri drvena sanduka, jedan kramp, nekoliko stabala i jednu odsečenu ljudsku ruku koja je plutala u vodi.

Misterija nije bila rešena. U istraživanja prokletog bunara na Ouk Ajlendu uloženi su milioni dolara, ali ništa konkretno iz njega nije izvađeno. Nečega ima, ali šta je to? Ostaje nerešena i misterija ko je pre više od dvesta godina napravio takvo skrovište koje i savremena tehnika nije mogla da otkrije? Kapetan Kid? Grupa gusara? Inženjeri britanske vojske tokom Američke revolucije? Ili potomci Atlantide?




## STO BLAGA ŽANA LAFITA

Odlučivši da zauvek raščisti s piratstvom, koje je još uvek postojalo u Meksičkom zalivu, Džejms Klejborn, guverner Luizijane, ponudio je 5.000 dolara za glavu Žana Lafita. Posle nekoliko dana na ulicama Nju Orleansa mogao se pročitati plakat sledeće sadržine: „Kapetan Lafit nudi 15.000 dolara svakome ko donese glavu guvernera Klejborna“. Na jednoj zabavi u visokom društvu Žan Lafit je pojačao dozu i prisutnoj gospodi rekao sledeće: „Neka guverner zna da moja nagrada može da bude i veća, ako je potrebno, a čisto sumnjam da državna kasa njemu može da dopusti da ponudi isto toliko za moju glavu“. Guverner Klejborn je poslao svoju policiju u močvarnu deltu Misisipija s naređenjem da se uništi gusarovo skrovište. Vojnike su opkolili Lafitovi gusari, pre nego što su mogli da ispale prvi metak. Svi su dobili poklone i poslati su nazad uz najlepše želje. U Nju Orleansu nedeljama su se svi smejali zbog ovog događaja. Iako je guverner bio uticajan, niko u gradu nije nameravao da uradi nešto protiv Žana Lafita. Lepo se oblačio, govorio je nekoliko jezika, jahao je kao anđeo, bio je savršen govornik, velika ispičutura i kockar i bio je i vlasnik nekoliko prodavnica u Burbon stritu. Možda se previše dopadao ženama, ali voleli su ga i muškarci jer je odlično rukovao mačem. Osim toga, bio je i čistokrvni Francuz, iz Bordoa. Ništa nije moglo da se zameri Žanu Lafitu.

Naravno, svi su znali da su prodavnice u Burbon stritu bile samo paravan za nešto drugo. Aktivnost koja mu je donosila najviše profita odigravala se u Baratari, u „skrovištu krijumčara“. Tamo su pošteni građani Nju Orleansa jeftino kupovali ukradenu robu i „crnu slonovu kost“, odnosno afričke robove, što je u to vreme bilo zabranjeno zakonom.

Žan Lafit i njegov brat Pjer stigli su u Nju Orleans tri godine ranije, 1809. Za

*Uokvirene razne „mape blaga“, kao i broj stranice na kojoj se nalazi*

veoma kratko vreme Žan je nametnuo svoj autoritet bednim i neorganizovanim gusarima u Zalivu, kao što su bili „Sekač noseva“, Kikizola, Vinsent Gambi i Dominik Ju. Pod vođstvom kapetana Lafita, ta gomila zlikovaca pretvorila se u romantičnu gusarsku grupu. Posebnim ovlašćenjima, koja su dobijali u maloj Republici Kartageni (današnja Kolumbija), koja je bila u sukobu sa Španijom, dobijali su pravo da napadaju španske trgovačke brodove.



*Lafit, gusar iz Zaliva*

Godine 1814. Sjedinjene Države više nisu mogle da tolerišu Lafitove poduhvate. Flota predvođena Komodorom Patersonom ušla je u zaliv Baratara, oduzela deset brodova i zarobila stotinak gusara. U to vreme završavao se rat između Velike Britanije i Sjedinjenih Država; bio je to rat koji je trajao 1812-1814, a Žan Lafit, uspevši da se izvuče iz zamke koja mu je bila pripremljena, približio se engleskim izaslanicima. Oni su mu ponudili mogućnost da se osveti Amerikancima: dobio je čin kapetana Britanske kraljevske mornarice, a predočeno mu je da će dobiti i novčanu nagradu ukoliko pomogne da se uništi Nju Orleans. Žan Lafit je prihvatio ovaj predlog, saslušao je planove koje su pripremili

Englezi. Zatim je zatražio malo vremena da razmisli.

Posle nekoliko dana Lafit je ušao u Nju Orleans, tražio je da ga odvedu u sedište američke Komande i u prisustvu svog velikog neprijatelja, guvernera Klejborna, ponudio je generalu Džeksonu svoje usluge i tajne planove Engleza. U zamenu za te usluge tražio je oslobađanje svih njegovih ljudi.

Zahvaljujući Lafitovim brodovima, bitka u Nju Orleansu završila se porazom Engleza, zbog čega je Džekson zatražio od predsednika pomilovanje za Lafita i za sve njegove ljude jer su se istakli kao gusari patriote. Njegovi zahtevi su prihvaćeni. Lafit se tada preselio na obalu Teksasa (u to vreme Teksas je bio u sastavu Meksika) i oformio nezavisnu republiku Galveston. Nastavio je s piratstvom, krijumčarenjem i trgovinom robovima. Međutim, 1820. godine Sjedinjene Države su mu postavile ultimatum: zbog pređašnjih zasluga ratni brodovi će sačekati tri meseca pre nego što unište topovima njegova gusarska skloništa. Lafit je odgovorio tako što je sam zapalio bakljom svoju kuću. Zatim je svojim admiralskim brodom *Pride* (Ponos) otplovio u nepoznatom pravcu.

Od tada se gube tragovi jednog od poslednjih gusara, Žana Lafita. Kasnije su ispričane mnoge priče koje su ušle u legendu. Moraćemo da ga malo pratimo jer se u potpalublju njegovog broda nalazilo blago vredno 10 miliona dolara.

Lafit je bio veoma uspešan gusar i u pričama o njemu pominje se više blaga. Pre nego što je napustio Galveston, srebrne poluge u vrednosti od dva miliona dolara koje je zaplenio na španskom brodu *Santa Rosa* ostavio je čoveku u kojeg je imao bezgranično poverenje - Gasparu Trameliju. Njegov zadatak je bio da ih proda u Sent Luisu. Trista kilometara severno od Galvestona španske trupe su napale Tramelija i on je jedva imao vremena da zajedno sa svojim ljudima potopi brod u vodama Hendrikovog jezera i da pobegne. Ronioci su na dnu jezera pronašli srebrne poluge i delove broda, i to 1920, 1946. i 1964. godine. Ali najveći deo blaga i dalje leži na dnu, pokriven blatom.

Postoji mogućnost da i u lavirintima rečnog rukavca ima blaga koje je pripadalo Lafitu. To blago potiče još iz vremena Nju Orleansa. Deo je u rukavcu Labatre, na jugu Mobila, u Alabami. Dok su se njegovi ljudi opijali u salunima Mobila, kapetan Lafit je sklanjao deo plena u posebna skrovišta. Drugo sedište je stara plantaža D'Estrahan, na Misisipiju, severno od Nju Orleansa. Porodica D'Estrahan je bila saučesnik kralja Baratarije i sasvim je moguće da je Lafit imao svoju „banku“ i na ovoj plantaži. Ta stara pusta plantaža postoji i danas. Hrabrima koji se usude da noću

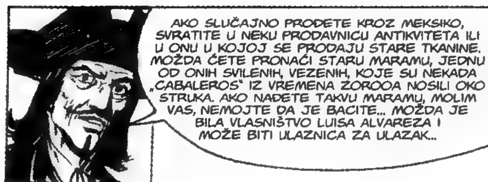


prođu tuda učiniće se Lafitov duh kako kopa na mestu gde je zakopao svoj plen. Lafit je često posećivao i plantažu Krejtijen Point, koja je pripadala najbogatijem čoveku Nju Orleansa, Hipolitu Krejtijenu. Priča se da postoji i laguna u kojoj je kapetan potopio svoj brod jer nije imao vremena da sakrije plen. To je *Contraband Lagun.* Na obali Luizijane, u Džeferson Ajlendu (nije ostrvo, nego rt obrastao travom, a nalazi se deset milja severno od zaliva Vermilion), neki seljak je slučajno pronašao nekoliko zlatnih novčića, za koje se pretpostavlja da čine deo blaga kapetana Lafita.

Ali vratimo se najvažnijem blagu s Pridea.

Moguće je da ga je Lafit zakopao na nekom lokalitetu nedaleko od Galvestona. Možda negde u blizini Korpus Kristija. Ili na teksaškoj obali, u Padre Ajlendu, gde je izgleda rančer Džon Singer pronašao sanduk pun dragulja dok je kopao temelje za svoju novu kuću. Tokom secesionističkog rata ponovo je zakopao blago, ali ono više nikad nije bilo pronađeno.

Lafitova blaga su tražena i na drugim mestima: na Kailous Ajlendu, na reci Lavaka, Sabin Pasu. Ili, na ostrvu Pekan, gde su pronađeni mnogobrojni ljudski skeleti, što navodi na misao da se tu zatekao neki gusar krvoločniji od džentlmena patriote iz Nju Orleansa. Možda je taj bio na brodu *Pride*, jedrio je prema dalekim obalama (Jukatan, Južna Amerika, južna mora?), ali su se desile neke nepredviđene avanture, o kojima se ne zna ništa.




## IZA GVOZDENIH VRATA

Kada je već bio siguran da će umreti, Luis Alvarez je pozvao svog starijeg sina, koji se takođe zvao Luis. Sedmogodišnji dečak je bled prišao očevom krevetu.

„Dobro me slušaj, Luise“, reče mu otac, „ja umirem od groznice koju sam dobio na severu. Pre nego što umrem, želim da ti ispričam priču.“

I dok je dete sedelo pored oca i stiskalo njegovu hladnu ruku, Luis Alvarez je počeo da priča.

„Na severu, na zemljama nastanjenim Komančima, nalazi se dolina u kojoj ima zlata. Pre dve godine, dakle 1820, pozvali su me da vodim rudnik zlata na severu i ja sam prihvatio. Zlato je topljeno na licu mesta, u velike poluge, i bilo je čuvano u jednoj planinskoj pećini, zatvorenoj teškim vratima...“

„Vratima?“

„Da, to su bila prava vrata, Luise, ogromna gvozdena vrata. Ne znam ko ih je doneo do pećine, kroz pustinju i preko planina. Možda vlasnik rudnika ili inženjer koji je radio pre mene. Kada sam ja stigao tamo, vrata su već bila postavljena, zatvarala su pukotinu između dve stene. Iza tih vrata nalazilo se zlato. Hiljade poluga od čistog zlata, naslagane uza zid do visine čoveka, velikog kao što je tvoj otac. To zlato se skupljalo više od 20 godina. Nastao je veliki problem jer nismo znali kako da prene-

semo to zlato do Meksika. Karavani koji su kretali iz Monterija gubili su se u pustinji ili su ih napadali Indijanci. Njih su zanimali samo naši magarci i konji. Mi smo uvek bili naoružani i nikad se nismo mnogo udaljavali od rudnika. Jednog jutra, dok smo pili kafu, jedan od mojih ljudi je pao sa strelom u leđima. Komanči su nas napali unutar naše teritorije! Uspeli smo da se odbranimo, ali su Indijanci ubili trojicu naših. Znali smo da će se vratiti. Morali smo odmah da odemo. Nismo mogli da nosimo zlato: trebalo je preći celu pustinju, tako da smo na magarce morali da natovarimo vodu i hranu. Uništili smo topionicu i barake. Zatim smo naslagali kamene ploče ispred gvozdenih vrata. Dogovorili smo da niko od nas ne sme da kaže da je u toj dolini više od 30 godina postojala topionica zlata. Pre nego što smo krenuli, nacrtao sam detaljnu mapu i označio mesto na kojem se nalazilo zlato. Putovanje u Meksiko bilo je mnogo naporno. Komanči su nas napadali, a ja sam se usput razboleo. Od mape se nikad nisam odvajao. Uvek sam je nosio sa sobom.“

Luis Alvarez se polako podigao i seo oslonivši se na jastuke. Skinuo je svilenu maramu koja mu je bila vezana oko struka. Zatim ju je pružio sinu.

„Ovaj crveni vez predstavlja planine, plavi konac je reka koja prolazi kroz jugoistočni deo doline, a braon kružić je skladište. Danas niko više ništa ne zna o tom zlatu, Luise. Vlasnik rudnika je poginuo u Revoluciji 1821. godine, tako da zlato sada pripada onome ko uspe da ga odnese iz skrovišta. Pogledaj, ovo je jedina poluga koju sam uspeo da ponesem sa sobom...“

Na dečakovu ruku položio je hladnu metalnu polugu. „Sačuvaj je! Naći ćeš još mnogo takvih iza gvozdenih vrata...“

Alvarez je ubrzo izdahnuo. Godine 1840. Luis je krenuo iz Monterija sa svoja tri prijatelja ka severu. Oko pojasa bila mu je vezana marama koju je dobio od oca. Prešli su Teksas i indijansku teritoriju, stigli u dolinu i pronašli ulaz u pećinu pokriven kamenim pločama. Sklonili su kamenje i našli se ispred gvozdenih vrata. Zarđalu šipku, postavljenu popreko, nisu uspeli da pomere, pa je četvoro ljudi pokušalo da razbije malter oko šarki ne bi



li bar malo pomerili vrata. U tome su uspeli. Ušli su unutra. Morali su da upale baklje pošto dnevna svetlost nije dopirala iza gvozdenih vrata. Ubrzo su bili zaslepljeni. Videli su planine zlata, piramide zlata, zidove od poluga... Videli su tone zlata. U jednom uglu, na svetlosti baklje, primetili su nešto belo. Pogledali su bolje. Bila su to tri ljudska skeleta, možda skeleti ubijenih rudara. Verovatno su ih ubili Komanči o kojima mu je pričao otac. Ne obraćajući pažnju na skelete, prijatelji su dugo ostali u pećini razmišljajući o tome kako su svi postali bogati.

Zatim su izašli i uzjahali konje. Logor im je bio blizu, u dolini. Požurili su da dovedu magarce do gvozdenih vrata i da ih natovare. Ali na njihovo zaprepašćenje, kad su stigli do logora, nije bilo ni magaraca, ni hrane, ni alatki koje su bili poneli. Svuda okolo jasno su se videli tragovi nepotkovanih konja. Bili su to Komanči.

Luis i njegovi prijatelji nisu hteli da završe kao ona trojica, čije su skelete našli u pećini. Popeli su se uz brdo odakle su mogli da vide celu dolinu. Tu su proveli ceo dan i celu noć s puškama u rukama, čekajući da naiđu Indijanci. Međutim, Komanči se nisu pojavili! Bez magaraca nisu mogli da ponesu veće količine zlata, ali su zato mogli da natovare mali deo na konje. Vratili su se u pećinu.

Tu ih je sačekalo drugo ružno iznenađenje. Komanči, nevidljivi poput duhova, ponovo su naslagali kamene ploče ispred gvozdenih vrata. Možda su mislili da će, ako sakriju zlato, zaštititi i svoju teritoriju od invazije belaca.

Bila je to poslednja opomena. Ako još nešto pokušaju, dobiće strelu u leđa.

Četvorica Meksikanaca su shvatila da im je pametnije da se vrate. I dok je dolazak tekao bez problema, u povratku nije bilo tako. Dok su prelazili Crvenu reku, Luisa Alvareza povukla je struja i on se utopio. Druga dvojica su bila opljačkana i ubijena. Samo je jedan od njih uspeo da se vrati u Monteri.

Narednih godina često je pričao svoju priču uz flašu tekile. Neki od prisutnih bi se ponekad pravili da mu veruju, pa bi ga u šali pitali: „Ako to zlato postoji, zašto se ne vratiš da ga uzmeš, prijatelju?"

Odgovor bi uvek bio isti: „Ne mogu bez mape. Luis ju je uvek nosio za pojasom, i ona je nestala s njim kad se udavio u reci."

To mesto gde se nalaze gvozdena vrata više ne pripada Meksiku, a još manje Komančima. U dolini između planina Vičita, u današnjoj Oklahomi, ispod kamenjara kalciniranog pod stalnim dejstvom sunčevih zraka, koji se neprestano odranja, kriju se stara zarđala gvozdena vrata. A iza vrata tone zlatnih poluga čekaju da ih neko odnese.




## BLAGO MEKSIČKOG CARA

Poručnik meksičke carske vojske Stefan Hercfeld podigao je ruku da zaštiti oči od sunčevih zraka koji su ga zaslepili. Bio je sav znojav, iako je bio april, i tek osam sati ujutru. U njegovoj dolini, u Austriji,

možda je još bilo snega, a sigurno je bilo i visibaba. A u toj prokletoj zemlji sve je bilo sprženo, uključujući i travu, a prašine je bilo na sve strane. Svuda okolo dominirale su braon i siva boja. Po onome što je video do tada američka obala reke Rio Grande nije bila različita od one meksičke.

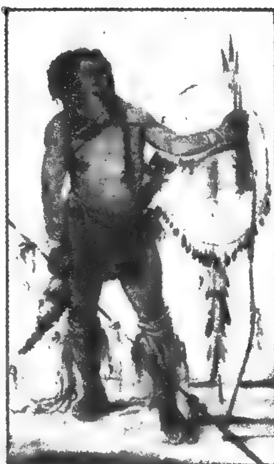
Poručnik je pogledao pažljivije. Da, nije pogrešio, s istoka su dolazili šestorica ljudi na konjima. To ga nije mnogo zabrinulo. To su ljudi koji su napustili Meksiko i pobegli od rata i Huarezovih pobunjenika. Hercfeld i njegovi ljudi nisu morali ničega da se plaše u Sjedinjenim Državama. Bilo je dovoljno da se ponašaju prirodno i niko neće posumnjati da su četvorica trgovaca bili vojnici cara Maksimilijana.

Šestorica konjanika su na sebi imala iznošene sive uniforme. Videli su da je bilo 15 kola i 19 ljudi, od kojih su petnaestorica bili mazgari, a ostala četvorica su bila lepo obučena i dobro naoružana, imali su čizme i sombrerose. Sve ovo su odmah uočili zbog stare navike stečene u ratovima. Zatim je jedan od njih rekao da je video dim i osetio jak miris kafe.

Da ne bi izazvao sumnju, Hercfeld nije imao izbora, pa se ljubazno nasmešio i rekao: „Možemo zajedno i da doručkujemo, gospodo".

Dok su pili kafu, upitao je novopridošle ko su i odakle dolaze. Jedan od njih, koji je izgledao kao glavni, naglo je ustao i rekao: „Gospodine, radoznalost je u našoj zemlji otrovna!" Zatim je slegnuo ramenima: „Ali, pošto vidim da ste stranci, pretpostavljam da o tome ne znate ništa..."

„Hvala, sada znam", hladno je odbrusio Hercfeld, „krenuli smo u San Antonio.



*Ratnik Komanča, nacrtao Džordž Katlin*

Nadao sam se da i vi idete u istom pravcu. Mogli biste da nam pomognete jer ne poznajemo teren."

„Da, i mi idemo u istom p r a v c u ..." Čovek u sivom pogledao je Hercfelda, a zatim se namrštio. „Gore je nego u paklu! Komanči su kao besni psi, a na putu ima i puno bandita. Mi se dobro snalazimo, mi smo veterani pakla. Ratovali smo za jug, izgubili smo rat. Zbog toga idemo u Meksiko, ovde nema posla za nas."

Pogladio se po oštroj bradi i nastavio: „Možda biste mogli da nas angažujete kao pratnju. Naših šest pušaka će vam dobro doći na teritoriji Komanča..."

Hercfeld se na nemačkom konsultovao sa svojim drugovima. A zatim je rekao: „Slažemo se. Vaša pomoć će nam biti od koristi. Zovem se Hercfild."

„Loften. Hju Loften." Rukovali su se.

„Kao nagrada sledi dvesta dolara po glavi, ako stignemo do San Antonija."

Loftenov izraz lica nije se promenio. Dvesta dolara? Šta oni, do đavola, imaju u tim kolima?

Tako su vojnici dve poražene vojske zajedno jahali prema San Antoniju. Hercfeld je rekao da se u kolima nalazilo brašno. Ali bivši iskusni južnjaci primetili



*Francuski vojnik iz vremena Napoleona Trećeg*

su da su svake noći u smenama stražarila po dva Austrijanca. Jedne noći Loften je rekao da je osetio prisustvo Indijanaca u blizini. Poveo je Austrijance u izvidnicu. Tada je jedan južnjak ušao u jedna kola i zavukao ruku u prvo bure. Bilo je to brašno, bez sumnje. Ali ispod brašna nalazilo se nešto čvrsto. Vreće s novcem!

Sledeće noći ulogorili su se između stena Kestl Gepa, na reci Pekos. Procenili su da je to najzgodnije mesto u slučaju napada. Opružen ispod jednih kola, Hercfeld je zadovoljno pušio lulu.

Osećao se sigurnijim jer su im se pridružili Loften i njegovi ljudi, koji su poznavali teren i znali za sve moguće opasnosti. Misija koju mu je poverio meksički car bila je skoro ispunjena.

Prethodnih godina u Meksiku je izbio krvavi građanski rat. S izgovorom da želi da pomogne jednoj zaraćenoj strani, Napoleon III, francuski car, poslao je na meksičku teritoriju kontingent od 30.000 vojnika. Godine 1863, zahvaljujući francuskim vojnicima, Meksikanci su proglasili carevinu. Krunu su ponudili Napoleonovom štićeniku, vojvodi Maksimilijanu, bratu Frančeska Đuzepea, koji je bio austrougarski car. Kada je sledeće godine Maksimilijan postao car, izbila je pobuna protiv francuske okupacije. Na čelu ustanka bio je Benito Huarez. Iako nije sumnjao u krajnju pobedu, Maksimilijan je ipak odlučio da skloni na sigurno mesto kompletno blago Krune. Nije imao poverenja u Francuze, te je pozvao pukovnika Stefana Hercfelda i još tri austrijska vojnika. U podzemnim prolazima carske palate pokazao im je četrdeset pet sanduka, koji su skoro do vrha bili napunjeni zlatnicima i draguljima. U jednom sanduku bio je zlatni pribor za jelo za šezdesetoro ljudi. Ostatak praznog prostora u sanducima trebalo je dopuniti brašnom, koje je bilo namenjeno fratrima u San Antoniju. Dobri fratri koristiće brašno da prave svete hostije, a prethodno će to isto brašno čuvati Maksimilijanovo blago.

Dok je pušio, ispružen ispod kola, poručnik Hercfeld je razmišljao o tome kako je car dobro uradio kad je njemu

poverio zadatak da prenese zlato. To su mu bile poslednje misli pošto mu je sledećeg trenutka Hju Loften prerezao grlo. Stefan Hercfeld je umro ugušivši se u sopstvenoj krvi.

Ostala trojica Austrijanaca imala su istu sudbinu. Umrli su na isti način od ruke Loftenovih ljudi. Eliminisali su mazgare, što za bivše ratnike s Juga nije predstavljalo nikakav problem. Posle pet minuta između stena Kestl Gepa bilo je položeno devetnaest leševa. Usledio je lepši deo posla. Ubice su izvrnule sve sanduke i našli prepune vreće zlata i dragog kamenja.

U zoru su šestorica južnjaka iskopala duboku jamu. U nju su stavili blago i pokrili ga slojem zemlje. Preko su položili leševe. Na kraju su sve zatrpali. Sva kola su zapalili. Svako ko tuda bude prolazio pomisliće da je došlo do obračuna s Indijancima, a blago će biti na sigurnom mestu, ispod zajedničke grobnice, sve dok se ne budu vratili da ga odnesu. Poneli su nešto zlata, onoliko koliko je moglo da stane u bisage; i to je bilo dovoljno za lep provod koji ih čeka u San Antoniju.

Dva dana posle masakra jedan od ubica Bert Kompton dobio je groznicu. Drugovi su ga ostavili na livadi. Dali su mu čuturu vode i otišli. Ako Bert ne preživi, plen će deliti na pet, a ne na šest delova.

Ali Bert se nije mirio sa sudbinom. Sada, kada je bio bogat, nije želeo da umre. Posle teške noći, sledećeg jutra, nekako je uspeo da uzjaše konja i nastavi putovanje. Vetar mu je žario suvu kožu, oči su ga bolele od svetlosti sunčevih zraka. U pravcu sunca ugledao je konture lešinara. Do nozdrva mu je dopirao nepodnošljiv smrad. Nastavio je napred. Ubrzo su se na putu ukazali osakaćeni leševi Laftena i ostale četvorice. Nisu imali skalpove. Zahvaljujući Komančima, blago se neće deliti na šest delova. Sve je bilo njegovo.

Već je bio pao mrak. Nastavio je da jaše. Plašio se da, ako siđe s konja, više neće moći ponovo da ga uzjaše. Video je da je zasijala svetlost u mraku, ali je pretpostavio da mu se učinilo jer je i dalje imao groznicu. Pojavila su se trojica ljudi, pomogli su mu da siđu s konja i ponudili mu toplu kafu. Smestili su ga pored vatre. Bert Kompton je pomislio da je spasen. Sledećeg jutra probudilo ga je njištanje konja i vika. Polje je bilo opkoljeno šerifovim ljudima iz San Antonija. Trojica ljudi, koja su ga spasla, bili su kradljivci konja. Bert Kompton je bio uhapšen zajedno sa njima. Zakon u Teksasu je za konjokradice propisivao smrtnu kaznu vešanjem.

Dospeo je u zatvor u San Angelu. Počeo je da ga muči neizdržljiv kašalj. Razmišljao je o apsurdnosti situacije u kojoj se nalazio. Smejao se. Divljački se smejao između dva napada kašlja. Šerif je primetio krv na podu i odmah pozvao doktora.



Tako je Bert Kompton izbegao smrt vešanjem, da bi potom umro u krevetu. Pre nego što je umro, ispričao je svoju priču doktoru koji ga je lečio. Ljudi iz San Angela pronašli su leševe drugih južnjaka. Tražili su i blago u Kestl Gepu. Nisu ga pronašli. I niko drugi ga nije pronašao. U svakom slučaju, caru Maksimilijanu ne bi poslužilo to blago jer su ga, posle nekoliko meseci, ubili vojnici Benita Huareza.




**DOLINA POSLEDNJE ŠANSE**

U jesen 1849. godine karavan se na putu ka Kaliforniji našao na obroncima Sijera Nevade. Put preko prelaza Džimija Bekvorta bio je kraći, ali i naporniji, a mirisalo je na sneg.

Među doseljenicima niko nije umeo da se snađe u planinskim uslovima. Morali su po svaku cenu da nabave hranu. Svi su razmišljali o tragičnoj sudbini ekspedicije *Doner*. Naime, nekoliko godina ranije je na obroncima iste planine iznenada napadao visok sneg, pa su ljudi poumirali od gladi. Čak su bili prinuđeni da postanu kanibali. Dvojica iz karavana ponudili su se da potraže divljač. Jedan od njih bio je bivši učitelj u školi u Filadelfiji. Zvao se Ričard Stodard.

Dvojica ljudi provela su ceo dan u šumi, premeštajući pušku s jednog ramena na drugo, s obzirom na to da je bila teška. Od životinja ni traga.

„Ništa nećemo uloviti, vratimo se nazad", rekao je Stodard.

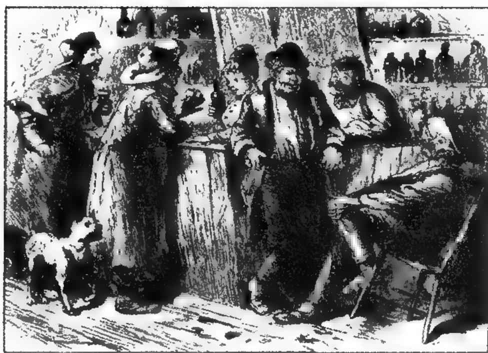
„U pravu si", odgovorio je drugi, „kuda treba da idemo?"

Na brdima Sijera Nevade, gde nema utabanih staza, i drveće i obronci izgledaju isto. Dvojica ljudi su nastavila da se penju, pa da silaze i opet da se penju... Pala je noć, pa su se zaustavili i prenoćili. Pokrili su se suvim lišćem. Celu noć su se tresli od hladnoće. Sledećeg jutra su shvatili da su se izgubili.

Ali u tom trenutku opstanak im je bio važniji od karavana. Stodard, koji je predavao geografiju u školi, predložio je da potraže reku koja teče iz pravca zapada. Ako je nađu i krenu u pravcu njenog toka, sigurno će stići u Kaliforniju. Samo da požive dovoljno dugo da dočekaju da nađu reku.

Naravno, bilo je lako reći, a teško sprovesti u delo. Morali su da se popnu na četiri hiljade metara nadmorske visine. Naišli su na sneg. Nakon tri dana hoda na drugoj strani planine našli su reku. Više je ličila na potok i, pošto nisu znali kako se zove, dali su joj ime Houp Krik, što znači „potok nade".

Polako su napredovali duž reke. Kada ne bi nalazili divlje bobice za jelo, žvakali su travu i osećali veliku mučninu. Pokušali su da utole glad tako što su punili stomake ogromnim količinama vode. Jednog jutra Stodard je zagnjurio glavu u vodu i počeo da je pije. Dok mu je glava bila zagnjurena, otvorio je oči i



*Salun u jednom rudarskom naselju u Kaliforniji, u vreme potrage za zlatom*

video da se nešto sija, a bio je siguran da nije priviđenje od delirijuma.

Površina jezera blistala je na sunčevim zracima. Stodard je ušao u vodu i napunio šaku kamenjem s dna. Bilo je to grumenje zlata. Čitavo dno jezera bilo je pokriveno sličnim grumenčićima.

Pre nego što su krenuli dalje, dvojica ljudi su napunila rančeve grumenjem zlata koje su našli na dnu jezera. Tog popodneva Stodard se sapleo na neko poleglo stablo i polomio nogu. Drug ga je pridržavao sve vreme dok su hodali. Predveče se Stodard zaustavio i srušio na zemlju.

Bio je budan cele noći. Nije mogao da spava jer je trpeo jake bolove. Kad je počelo da sviće, pozvao je prijatelja. Trebalo mu je dosta vremena da shvati kako mu on ne odgovara na pitanja zato što je bio mrtav.

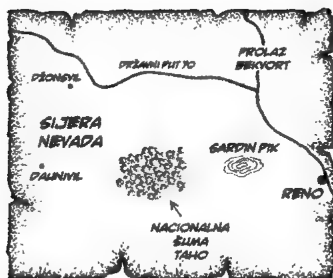
Nastavio je da hoda oslanjajući se na pušku, koja mu je poslužila umesto štake. Dešavalo mu se da nije mogao da trpi bolove i onda bi nastavio da puzi duž reke. Nije imao snage da dalje nosi ranac sa zlatom, pa je bio prinuđen da ga zakopa pored obale.

Jedne novembarske noći, dok je besnelo nevreme, neki čovek je pao onesvešćen na pragu saluna Mekgi, u rudarskom naselju Dauns Flet. Bio je prljav, ranjen, odeća mu je bila pocepana i, kada se posle čašice viskija povratio, promrmljao je nešto što je imalo veze s jezerima punim zlata. Osmeh sažaljenja brzo je nestao s lica svih prisutnih kad je iz džepa izvadio nekoliko velikih grumena čistog zlata.

Ričard Stodard proveo je celu zimu u Kaliforniji. Zdravstveno stanje mu se bilo poboljšalo. Odlučio je potraži finansijere i oformi ekspediciju za traženje jezera punog zlata. Nažalost, u danima delirijuma, dok je bio u Dauns Fletu, nije uspeo da sačuva tajnu. Kada se 1. aprila 1850. godine Stodardov karavan s dvadeset petoricom finansijera pripremao ispred saluna Mekgi, oko njih se okupila velika gomila ljudi. Krenuli su, a ljudi su ih pratili. Bilo je tu četiri stotine lovaca na zlato. Sve je izgledalo kao prava prvoaprilska šala za one koji su uložili ogroman novac u ekspediciju.

Bilo ih je previše. Posle nekoliko nedelja napornog putovanja po snegu među članovima ekspedicije osećalo se veliko neraspoloženje. Stodardu su se doline kojima je nekoliko meseci ranije prolazio činile drugačijim i međusobno jednakim. Sve su bile bele od snega. Oklevao je kada su stigli do račvanja na Houp Kriku jer nije mogao ničeg da se seti. Skrenuli su desno. Bio je to pogrešan izbor jer posle nisu našli nikakvo jezero.

Drugi su primetili da je Stodard bio nesiguran i da je previše oklevao. Tri dana posle skretanja udesno jedan od finansi-




levo: Sijera Nevada



dole: crtež Đovanija Ticija (Teks#201)

jera rekao je ono što su mislili i svi ostali: „Koju igru ti igraš, Stodarde? Želiš zlato samo za sebe?“

Stodard se nije ni potrudio da odgovori. Ispred njega se nalazilo četiri stotine ljudi koji su besno vikali.

„Dajemo ti dvadeset četiri sata da nas odvedeš do jezera, Stodarde. U suprotnom… U ovim prokletim dolinama naći će se i jedno drvo na koje ćemo te obesiti!“

Ovo je bila poslednja šansa koju je Stodard dobio od svojih pratioca. Tako su oni mislili. Ali te iste noći Stodard je nožem isekao šator u kojem je spavao i pobegao je.

Posle svih nesreća koje je doživeo bio je u stanju da se s lakoćom kreće po brdima. Niko ga nikad nije pronašao.

Ni jezero nikad nije bilo pronađeno. Nekoliko godina kasnije strašna suša je pogodila Dolinu poslednje šanse i okolne doline. Voda je presušila, zemlja se pretvorila u prašinu. Posle suše došlo je nevreme i sva prašina pretvorila se u blato. Bilo je velikih odrona i mnoga brda su nestala. Možda je tako nestalo i jezero: prekrilo ga je blato. Ipak, i danas mnogi planinari, kada se penju uz Sijera Nevadu (danas tu ima puno obeleženih staza), pričaju da su pri zalasku sunca, u daljini videli zlatne odsjaje.




## RUDNIK SMRTI

Na početku je bio Don Miguel Peralta, zvani Baron Kolorada, kome je 1748. godine španski kralj Ferdinando VI poklonio zemlju velike površine u današnjoj Arizoni. Na toj zemlji nije bilo ničega osim škorpija, lešinara, zvečarki i Indijanaca. Nasred tog ništavila izdizale su se crvene kule od peščanika na Brdu sujeverja, svetom bogu groma Apača. Tamo su istraživači Don Miguela pronašli osamnaest rudnika bogatih zlatom. Porodica Peralta ih je iskorišćavala više od sto godina. Zatim je 1848. godine Meksiko potpisao ugovor Gvadalupe-Hidalgo, kojim je Sjedinjenim Državama ustupio teritorije u Arizoni i Novom Meksiku. Rudnici na Brdu sujeverja bili su zatvoreni stablima i krečom, a zatim stenama i zemljom. Pedro Peralta, unuk don Miguela, predvodio je poslednju ekspedi-



*Ovako je Žan Žiro, u jednoj Bluberijevoj avanturi nacrtao „Izgubljenog Holanđanina“*

ciju koja je prenosila zlato. Bilo je stotinak ljudi koji su pratili dvesta magaraca natovarenih zlatom. Pre nego što su napustili Brdo sujeverja, napali su ih i masakrirali Apači. I danas se među stenama mogu naći ostaci od tog krvavog obračuna. Zlato je tada nestalo.

Drugi čin ove priče počinje u Sonori, u Meksiku. Glavni likovi su Jakob Valcer i Jakob Vejzer, dva Nemca kojima sreća nije bila naklonjena dok su tragali za zlatom u Kaliforniji. Oni su bili bogati doseljenici, a završili su kao skitnice u Meksiku, u kom se pije tekila da se ubije tuga. Jednog sparnog popodneva 1853. godine, dok su sedeli u krčmi i pili, videli su odsjaj sečiva noža. Neki pijanac je pokušavao da ubije nekog mladog Meksikanca. Ali nije u tome uspeo pošto su ga Valcer i Vejzer zaustavili uhvativši ga za ruke. Izveli su ga napolje i oborili u prašinu. Mladi Meksikanac bio je sin Pedra Peralte. Iz zahvalnosti što su mu spasli život poklonio je dvojici Nemaca mapu na kojoj je bilo označeno nalazište zlata. Zbog tog nalazišta zlata njegov otac je izgubio život.

U to vreme, zbog prisustva velikog broja Apača, nije bilo preporučljivo prelaziti pustinju u Arizoni. Dvojica Jakoba nastavila su da provode život po krčmama. Godine 1871. saznalo se da je poglavica Apača sklopio mir s belcima. Valcer i Vejzer su skinuli prašinu s mape koju su odavno dobili i krenuli su prema Brdu sujeverja.

Kada su otkrili da je zlato zaista postojalo, smejali su se kao da su poludeli, međusobno su se tapšali po ramenima i valjali u prašini.

Danima su grozničavo kopali. Zatim je Valcer otišao u Feniks da bi dopratio tovar s hranom. Rečeno mu je da po Brdu sujeverja vitlaju bande Apača, koje je predvodio Čunc. Valcer se brzo vratio u rudnik, ali je on već bio opustošen. Vejzer je bio nestao. Pronašao je samo njegovu krvavu košulju probodenu strelom.

Očajan zbog prijateljeve smrti, Jakob Valcer se povukao i kupio ranč u Feniksu, gde se definitivno nastanio. Živeo je povučeno i nije hteo da viđa ljude. Međutim, šuškalo se da je i dalje posećivao svoj rudnik i da mu zlato nije nikada nedostajalo. Živeo je još dvadeset godina i za to vreme njih dvadeset šestorica je pokušalo da ga prati kako bi otkrili njegovu tajnu. Niko od njih se nije vratio s Brda sujeverja! Međutim, Jakob Valcer, koga su svi zvali Holanđanin zbog tra-

pavosti i svetle kose, uvek se vraćao na svoj ranč. Stanovnici Feniksa su govorili da je lud i da je on, a ne Apači ili zvečarke ubio sve te ljude. Pričalo se da je ubio i svog najboljeg prijatelja Vejzera. Drugi su tvrdili da Vejzer nije bio mrtav, već da se krio po obroncima Brda sujeverja i da je, u stvari, on ubica. Ili njegov duh.

Na glasine o Vejzerovoj smrti tačku je stavio Džon Voker, doktor koji je dugo živeo u pustinji s Indijancima. On je izjavio da je 1871. godine u njegovo selo došao neki čovek. Bio je u delirijumu i imao je veliku ranu na grudima. Ranili su ga Apači, a njegovo ime bilo je Jakob Vejzer. Posle nekoliko dana je umro. Voker nije mogao da ga spase.

Nakon što je saznao istinu o smrti svog prijatelja, poslednje godine Valcerovog života bile su vedrije. Sprijateljio se s jednom Nemicom, udovicom, i njenim nećakom. Ona se zvala Helena Tomas. Kada je 1891. godine umro, njoj je ostavio mapu. Ona se zajedno sa svojim nećakom odmah uputila na Brdo sujeverja, u potragu za zlatom. Oboje su izgubili živote. Mladi nećak je pronađen s metkom u slepoočnici, pored leša svoje tetke. Možda je Helena umrla od iscrpljenosti, a očajni mladić se ubio, videvši je mrtvu.

Ili su možda oboje bili žrtve prokletstva Izgubljenog Holanđanina. Dokaz da izuzetak potvrđuje pravilo dao je doktor Voker, kome je dvadeset godina ranije Vejzer na samrti otkrio mesto na kome se nalazilo zlato. Doktor se odmah uputio prema Brdu sujeverja, zajedno s dobro naoružanim ljudima. Kopali su na vrhu poznatom pod imenom „Tkačeva igla“, ali nisu našli ništa. Međutim, vratili su se kući živi i zdravi.

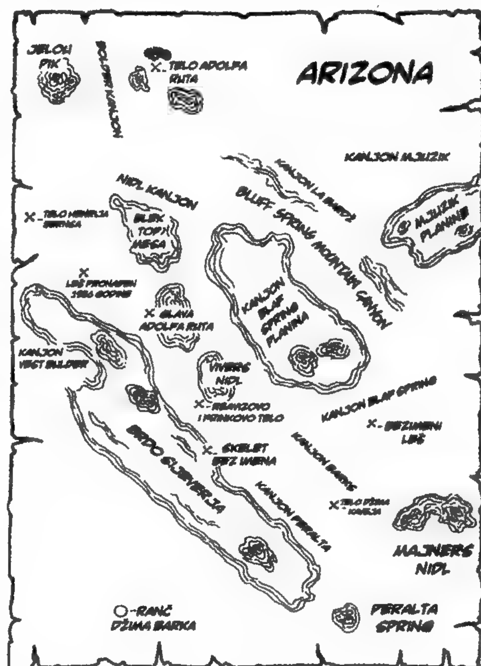
Rančeri Džim Bark i Sims Eli organizovali su još jednu ekspediciju 1911. godine. Njihov kauboj Džim Anderson otkrio je tragove na staroj stazi na ivici planina Blaf Spring. Verovatno su taj put koristili Peraltini karavani. Bark i Eri su mislili da će ih taj put odvesti do legendarnih rudnika. Na vrhu planine pronašli su stenama ograđen prostor. Svuda okolo bili su ostaci kostiju magaraca, kao i stari zarđali meci.

Iako ekspedicije nisu uspele, uvek su na kraju imale veze s nekim prokletstvom. Svako ko bi odlazio sam na Brdo sujeverja postajao bi sumnjiv. Posle Valcerove smrti, koji je bio prvi osumnjičeni za misteriozne nestanke, crna serija se nastavila. Eliša Rivis, poznat kao „ludak sujeverja“, pronađen je mrtav 1896. godine; glava mu je bila odsečena i nalazila se na nekoliko metara od tela. Godine 1931. Adolf Rut, koji je govorno da je sigurno otkrio lokaciju na kojoj se nalazio rudnik, uputio se prema brdima. Posle šest meseci pronađena je njegova glava sa dva metka u njoj. Bila je oslonjena na jednu stenu u blizini Viver Nidla. Ostatak tela pronađen je na udaljenosti od pet milja. Godine 1938. Hematit Frink, poznati lovac na zlato, pronađen je s metkom u stomaku. Bio je na samrti. Pored njega nalazila se vreća puna zlata. Nažalost, dok je pokušavao da otkrije mesto na kojem je našao zlato, izdahnuo je. Godine 1947. Džejms Kavej helikopterom se odvezao do nepristupačnog mesta na planinskom vencu. Kada se posle tri nedelje pilot vratio po njega, pronašao je Kavejev leš

umotan u indijanski ogrtač. Kao i Frink, bio je pogođen u stomak. Glava mu je bila odsečena i nalazila se na nekoliko metara od tela. Godine 1951. bio je upucan u stomak i Henri Berns. Nađem je na obroncima Brda sujeverja. Godine 1956. lokalni lovac na zlato bio je pronađen s metkom u oku. Sličnih primera ima još mnogo. Među ubijenima bilo je onih s imenom i prezimenom, ali je pronađen i veliki broj leševa koji nikad nije identifikovan. Dok je Valcer bio živ, na Brdu sujeverja nestalo je dvadeset sedmoro ljudi, uključujući i Jakoba Vejzera. Posle njegove smrti broj ubijenih prešao je pedeset (za sada ih je pedeset jedan) Moguće je da su neki umrli i prirodnom smrću: od toplotnog udara ili ujeda zvečarke. Ima i onih koji tvrde da je prokletstvo Izgubljenog Holanđanina čista ludost. Godine 1959. dvojica tragača su se posvađala. Međusobno su se poubijali pištoljima. Iste godine došlo je i do pucnjave u kojoj je bilo mnogo mrtvih i ranjenih. Sukobile su se tri grupe lovaca na zlato, a sve se desilo u blizini Viver Nidla. Posle svega nekoliko dana u istoj oblasti jedan tragač je pucao u dvoje mladih koji su se slučajno zatekli na tom mestu. Mladić se branio, došlo je do borbe, a deblji kraj je izvukao lovac na zlato. Ubijen je svojim pištoljem. To su samo tri događaja koja su se desila u samo jednoj godini. Svi su poginuli zbog svoje ludosti. Ta ludost se ispoljava kad se priđe blizu Brda sujeverja. Ko zastupa ovu teoriju misli da su se svi lovci na zlato međusobno poubijali ili su izvršili samoubistvo. Međutim, u tom slučaju teško je objasniti kako su i zbog čega odsecane glave. Postoji još jedna teorija po kojoj je za sve smrti kriva sekta Apača koja brani sveto zlato boga groma. Ta ubistva su se odvijala uz posebne rituale i vršena su sve do početka ovog veka. Ako se, na primer, prihvati ova teorija, kako se onda objašnjava činjenica da je Jakob Valcer, jedini koji se obogatio zlatom, bio pošteđen smrti?

Gorska služba u Arizoni danas ne preporučuje da se ide prema Brdu sujeverja. Ko ne posluša savet prihvata rizik da se nađe u opasnosti.

Ako posle ove priče imate želju da pokušate da pronađete rudnik zlata, ispod imate mapu s uputstvima koja vode do rudnika Izgubljenog Holanđanina. Na mapi su obeležene i lokacije na kojima su nađeni leševi. Moraću da dodam da je Izgubljeni Holanđanin, to jest Jakob



Vejzer, pre smrti rekao doktoru Džonu Vokeru da se s vrha Viver Nidla vidi rudnik. Opet, imamo i Jakoba Valcera, koji je mladom Rejnhardu Petrašu, nećaku udovice, rekao sledeće: „Rudnik se nalazi u kanjonu koji se prostire od severa ka jugu. Iz pećine, koja se nalazi s druge strane rudnika, jasno se vidi Viver Nidl. Sunce obasjava rudnik u rano popodne. Pored njega se nalazi rudnik u kome uvek ima vode."

To bi bilo sve. Ili skoro sve. Pre nego što krenete prema Viver Nidlu, pogledajte na mapi koliko mrtvih je do sada pronađeno. Prebrojte bar njih deset. Ili još bolje, pedeset.




## ZLATNA REKA

Godine 1927. neki Indijanac rekao je Erl Doru da se na kamenitim obroncima Kokovif Pika nalazi izvesna pećina. Stari lovac na zlato odmah je opremio svog magarca i krenuo put planine. Njegov moto je bio da nikada se propusti nijednu priliku koja mu se ukaže. Posle života koji je proveo pod vrelim suncem pustinje i dalje je čekao priliku da se obogati.

Pronašao je pukotinu koju mu je pomenuo Indijanac. Posle nekoliko metara naišao je na uzani prolaz koji je vodio prema prostranoj pećini. U pećini se nalazila velika vertikalna šupljina. Dor je bacio kamenčić i procenio da je bunar dubok barem dvadeset metara. Jedan kraj užeta vezao je sebi oko pasa, a drugi je obmotao oko vrha jedne stene. Bez oklevanja spustio se u mračni bunar. Shvatio je da je zapravo sišao u omanju pećinu. Zidovi pećine bili su beli. Uz pomoć gara iz male rudarske lampe koju je poneo Dor je napisao svoje ime na steni, kao da je želeo da objavi da ona sada njemu pripada. Zatim je nastavio da se spušta kroz uske prolaze da bi opet stigao do male podzemne pećine. Ni tu se nije zaustavio. Prolazio je kroz tunele i toliko uzane prolaze da je zadržavao dah kako bi se provukao. Na kraju se neočekivano našao u velikoj pećini. Gornji luk s kojeg je visio veliki broj stalaktita nalazio se na sto pedeset metara iznad njega, a ogromni zid ispred njega gubio se u tami. Dor je napravio još nekoliko koraka napred. Zatim je ustuknuo i zadrhtao. Na podu pećine nalazila se duboka pukotina, pravi pravcati kanjon. Primetio ju je u pravom trenutku. Pod svetlošću lampe video je kako u dnu kanjona svetluca podzemna reka, koja bila široka oko sto metara.

Dor se nekoliko puta vraćao u pećinu. S velikom preciznošću uspeo je da izračuna vreme kada se reka povlačila i za sobom ostavljala suvu obalu prekrivenu crnim peskom. Zatim se smelo uputio u kanjon. Crni pesak je svetlucao zlatnim sjajem. Pronašao je zlato. Napunio je vreću peskom i izneo ga na svetlost da ga prosejе. U svakom kilogramu peska izdvojio bi dolar u čistom zlatu. Na osnovu prosečne dubine peska od tri metra procenio je da se na svakom kvadratnom metru peščane

obale nalazi više od dve hiljade dolara u zlatu.

U proleće sledeće godine Erl Dor je krenuo iz Meksikan Vela prema svojoj pećini. Nazvao ju je Kristalna pećina (Kristal kejv). Uvek bi vodio magarca natovarenog raznim alatkama: ašovima, krampovima, užadima, dinamitom... „Vratiću se kroz tri dana“, rekao je Dor svojim prijateljima.

Prošlo je nedelju dana, ali se nije vratio. Prijatelji su posumnjali da mu se nešto ružno dogodilo, pa su krenuli prema Kristalnoj pećini da ga traže. Uz malo oklevanja dvojica su uspela da se spuste u ambis. Čovek prljav od zemlje, s dugom bradom i užarenih očiju iskočio je iz mraka pravo pred njih. Bio je to Dor. „Znao sam da želite moje zlato”, vikao je Dor. „Ali nećete ga dobiti!“

Zatim je upalio šibicu i zapalio dugački fitilj koji se nalazio na podu pećine. Fitilj je brzo goreo, a svetleći trag nestao je u jednom tunelu. Dvojica iz Meksikan Vela nekako su uspela da se vrate nazad. Sa sobom su povukli i Dora. Čim su stigli do gornje pećine, začula se strašna eksplozija i tone razbijenih stena srušile su se na prolaz koji je vodio do pećine iz koje se silazilo do zlatne reke. Prolaz je bio zauvek zatvoren.

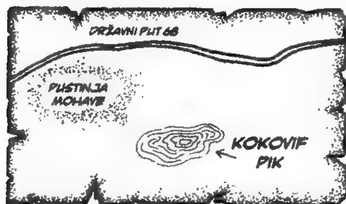
Narednih godina Dor se kajao zbog svog suludog postupka. Tražio je ljude da finansiraju kopanje tunela kojim bi se stiglo do reke, ali iz drugog pravca. Svi njegovi pokušaji da stigne do reke propali su. Stene u Kokovifu su padale kao kule od karata, pa su rudari odbijali da rizikuju život zarad bogatstva drugih. Kada je umro, Dor nije imao ni prebijene pare. A dole, ispod pustinje, zlatna reka i dalje teče, daleko od pogleda ljudi.



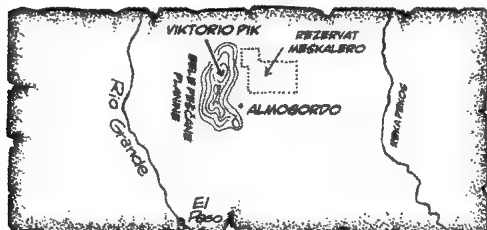

## VIKTORIJEVA PLANINA

Viktorio Pik: jedan od vrhova planinskog venca San Andreas u Novom Meksiku. Pusto mesto, puno kamenjara i prašine. Tamo su vrućine nepodnošljive (četrdeset stepeni u hladu, pod uslovom da hlad postoji). Mada, u tom predelu možda ima nečeg drugog...

Zna se da je tamo 1937. sigurno živela divljač. Milton Nos, za prijatelje Dok, krenuo je u lov na jelene po obroncima planine. Međutim, iznenada je primetio mali otvor u pećinu. Uvukao se unutra, zapalio šibicu i zbog onoga što je video ostao je bez daha. Pećina je bila puna zlatnih poluga i vreća sa zlatnicima. Dok je odmah shvatio da je slučajno našao




levo: mapa „zlatne reke”




dole: područje Viktorio Pika

Viktorijevo blago, koje je skupljano više od dvadeset godina. Bilo je tu i skeleta, verovatno zarobljenika, koje je poubijao Mimbrenjos. Dok je izbrojao dvadeset sedam skeleta.

Da bi izneo blago napolje, Dok je proširio ulaz u pećinu. Zajedno sa sinom napravio je prolaz uz pomoć dinamita. Nije mu, doduše, palo na pamet da je postoji opasnost od odrona. Tone razbijenih stena sručile su se ispred otvora kroz koji je prošao. Dok se nije predavao. Moćnom bogatašu Čarlsu Rijanu pokazao je najlepši komad blaga koji je poneo; bila je to kruna ukrašena draguljima. Uspeo je da ga ubedi da uloži novac u kopanje tunela. Dok su bušenja bila u toku, jednom prilikom su se posvađali oko podele blaga. Bila je velika vrućina. Dok je posegnuo za pištoljem, ali je Rijan bio brži i ubio je Doka na licu mesta. Istog dana srušio se avion u kojem je bio njegov sin Marvin. Tim avionom trebalo je da se prenese blago. Naravno, samo su oni znali gde se nalazila pećina.

Od 1953. godine oblast Viktorio Pik prešla je u nadležnost vojske Sjedinjenih Država. Danas se na tom prostoru izvode vojni manevri, a stenovite zidine služe kao meta za gađanje. Za sve ove godine vojska je samo tri puta dozvolila lovcima na zlato da kopaju u toj oblasti. Poslednja ekspedicija je bila 1977. godine. Vodili su je poluprofesionalni tragači Li Bejli i Norman Skot, pod pokroviteljstvom *Expeditions Unlimited Incorporated.* Ekspedicija je trajala dve nedelje. Na desetine ljudi kopalo je uz pomoć savremenih bušilica, buldožera, džipova, helikoptera i detektora metala. Našli su samo kamenje, prašinu i veliku vrućinu.




*Ovako je Guljelmo Leteri nacrtao Viktorijevo blago u klasičnoj priči Đanluiđija Bonelija (Teks br. 192)*


ALBUMI
BIBLIOTEKA

veseli četvrtak

ALBUMI SE MOGU KUPITI U MALOPRODAJNIM OBJEKTIMA TRAFIKA
**U BEOGRADU** ul. DESPOTA STEFANA (29. NOVEMBRA) 74, SARAJEVSKA 40
**NA NOVOM BEOGRADU** U 23. BLOKU, ul. MILUTINA MILANKOVIĆA 34;
U 45 BLOKU, ul. JURIJA GAGARINA231/III/lok. 118; U 70 BLOKU, LOKAL 10;
**U NOVOM SADU** ul. FUTOŠKA 21 lokal 1; **U KRALJEVU** ul. OMLADINSKIH
BRIGADA 26; **U ŠAPCU** ul. MASARIKOVA 5 ILI NARUČITI PUTEM TELEFONA
011/27 10 488 I PUTEM MAIL-a: KLUBCITALACA@VESELICETVRTAK.COM

OVO JE VEOMA DOBRO.
B NG!
!!
?!!
MARŠ!!
ŠTETA KOJU SI POČINIO OVDE SE ZAHRĐANA!

Huan Antonio de Blaz
Alfonso Font

# BARSELONA U SVITANJE


FERRI G.